

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

61. årgang

21. december 2018

Indhold

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2017-2018

Mødeperioden fra den 5. til den 8. februar 2018

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 254 af 19.7.2018.

VEDTAGNE TEKSTER

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 6. februar 2018

2018/C 463/01 Europa-Parlamentets beslutning af 6. februar 2018 om Den Europæiske Centralbanks årsberetning for 2016 (2017/2124(INI)) 2

2018/C 463/02 Europa-Parlamentets beslutning af 6. februar 2018 om hurtigere innovation inden for ren energi (2017/2084(INI)) 10

Onsdag den 7. februar 2018

2018/C 463/03 Europa-Parlamentets beslutning af 7. februar 2018 om beskyttelse og ikkediskrimination af EU-borgere tilhørende mindretal i EU-medlemsstaterne (2017/2937(RSP)) 21

2018/C 463/04 Europa-Parlamentets beslutning af 7. februar 2018 om nultolerance over for kvindelig kønslemlestelse (2017/2936(RSP)) 26

Torsdag den 8. februar 2018

2018/C 463/05 Europa-Parlamentets beslutning af 8. februar 2018 om Rusland, for så vidt angår Oyub Titiev og menneskerettighedscentret Memorial (2018/2560(RSP)) 31

2018/C 463/06 Europa-Parlamentets beslutning af 8. februar 2018 om henrettelser i Egypten (2018/2561(RSP)) . . . 35

2018/C 463/07 Europa-Parlamentets beslutning af 8. februar 2018 om børneslaveri i Haiti (2018/2562(RSP)) 40

2018/C 463/08	Europa-Parlamentets beslutning af 8. februar 2018 om årsberetning om Den Europæiske Investeringsbanks finansielle aktiviteter (2017/2071(INI))	44
2018/C 463/09	Europa-Parlamentets beslutning af 8. februar 2018 om den aktuelle menneskerettighedssituation i Tyrkiet (2018/2527(RSP))	56
2018/C 463/10	Europa-Parlamentets beslutning af 8. februar 2018 om situationen i Venezuela (2018/2559(RSP)) . .	61
2018/C 463/11	Europa-Parlamentets beslutning af 8. februar 2018 om situationen for UNRWA (2018/2553(RSP)) .	65
2018/C 463/12	Europa-Parlamentets beslutning af 8. februar 2018 om bestemmelser vedrørende tidsskifteordninger (2017/2968(RSP))	67

UDTALELSER

Europa-Parlamentet

Torsdag den 8. februar 2018

2018/C 463/13	Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at modsætte sig udkast til Kommissionens forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 for så vidt angår ændringer til IFRS 9 (D054380/02 — 2017/3018(RPS))	68
---------------	---	----

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 6. februar 2018

2018/C 463/14	Europa-Parlamentets afgørelse af 6. februar 2018 om anmodning om ophævelse af Steeve Briois' immunitet (2017/2221(IMM))	70
---------------	---	----

III Forberedende retsakter

EUROPA-PARLAMENTET

Tirsdag den 6. februar 2018

2018/C 463/15	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. februar 2018 om udkast til Rådets afgørelse om forlængelse af aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Føderative Republik Brasilien (11040/2017 — C8-0320/2017 — 2017/0139(NLE))	72
2018/C 463/16	Europa-Parlamentets afgørelse af 6. februar 2018 om nedsættelse af et særligt udvalg om Unionens godkendelsesprocedure for pesticider, dets ansvarsområder, medlemstal og funktionsperiode (2018/2534(RSO))	73

2018/C 463/17	<p>P8_TA(2018)0023</p> <p>Geoblokering og andre former for forskelsbehandling på grundlag af kundernes nationalitet, bopæl eller hjemsted i det indre marked ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. februar 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om imødegåelse af geoblokering og andre former for forskelsbehandling på grundlag af kundernes nationalitet, bopæl eller hjemsted i det indre marked og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF (COM(2016)0289 — C8-0192/2016 — 2016/0152(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2016)0152</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 6. februar 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... om imødegåelse af uberettiget geoblokering og andre former for forskelsbehandling på grundlag af kundernes nationalitet, bopæl eller hjemsted i det indre marked og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og (EU) 2017/2394 og af direktiv 2009/22/EF</p>	76
2018/C 463/18	<p>P8_TA(2018)0024</p> <p>Omkostningseffektive emissionsreduktioner og lavemissionsinvesteringer ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. februar 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/87/EF for yderligere at fremme omkostningseffektive emissionsreduktioner og lavemissionsinvesteringer (COM(2015)0337 — C8-0190/2015 — 2015/0148(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2015)0148</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 6. februar 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/... om ændring af direktiv 2003/87/EF for at styrke omkostningseffektive emissionsreduktioner og lavemissionsinvesteringer og aføgelse (EU) 2015/1814</p>	79
Onsdag den 7. februar 2018		
2018/C 463/19	<p>Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 20. december 2017 om ændring af delegeret forordning (EU) 2017/2358 og delegeret forordning (EU) 2017/2359 for så vidt angår deres anvendelsesdato (C(2017)08681 — 2017/3032(DEA))</p>	82
2018/C 463/20	<p>Europa-Parlamentets beslutning af 7. februar 2018 om Europa-Parlamentets sammensætning (2017/2054(INL) — 2017/0900(NLE))</p>	83
2018/C 463/21	<p>Europa-Parlamentets afgørelse af 7. februar 2018 om revision af rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen (2017/2233(ACI))</p>	89
2018/C 463/22	<p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. februar 2018 om udkast til Rådets gennemførelsesafgørelse om Portugals elektroniske udveksling af oplysninger fra køretøjsregistre (13308/2017 — C8-0419/2017 — 2017/0821(CNS))</p>	93

Torsdag den 8. februar 2018

2018/C 463/23

P8_TA(2018)0037

Garantifond for aktioner i forhold til tredjeland ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. februar 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjeland (COM(2016)0582 — C8-0374/2016 — 2016/0274(COD))

P8_TC1-COD(2016)0274

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 8. februar 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/... om ændring af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjeland

94

2018/C 463/24

P8_TA(2018)0038

EU-garanti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med finansieringstransaktioner til støtte for investeringsprojekter uden for Unionen ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. februar 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af afgørelse nr. 466/2014/EU om en EU-garanti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med finansieringstransaktioner til støtte for investeringsprojekter uden for Unionen (COM(2016)0583 — C8-0376/2016 — 2016/0275(COD))

P8_TC1-COD(2016)0275

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 8. februar 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2018/... om ændring af afgørelse nr. 466/2014/EU om en EU-garanti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med finansieringstransaktioner til støtte for investeringsprojekter uden for Unionen

95

Tegnforklaring

- * høringsprocedure
- *** godkendelsesprocedure
- ***I almindelig lovgivningsprocedure (førstebehandling)
- ***II almindelig lovgivningsprocedure (andenbehandling)
- ***III almindelig lovgivningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure beror på retsgrundlaget i den foreslåede retsakt)

Parlamentets ændringer:

Ny tekst markeres med ***fede typer og kursiv***. Udeladelser markeres med symbolet ¶ eller ved udstregning. Erstatning af tekst angives ved markering af den nye tekst i ***fede typer og kursiv*** og ved udeladelse eller udstregning af den tekst, der er erstattet af en ny.

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2017-2018

Mødeperioden fra den 5. til den 8. februar 2018

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 254 af 19.7.2018.

VEDTAGNE TEKSTER

Tirsdag den 6. februar 2018

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2018)0025

Den Europæiske Centralbanks årsberetning for 2016

Europa-Parlamentets beslutning af 6. februar 2018 om Den Europæiske Centralbanks årsberetning for 2016 (2017/2124(INI))

(2018/C 463/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Den Europæiske Centralbanks årsberetning for 2016,
- der henviser til artikel 284, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til statuttten for Det Europæiske Centralbanksystem og for Den Europæiske Centralbank (ECB), navnlig artikel 3 og 15,
- der henviser til artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til rapporten fra Gruppen på Højt Plan vedrørende Egne Indtægter (Monti-rapporten),
- der henviser til proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer (PMU),
- der henviser til artiklen i ECB's økonomiske bulletin med titlen »MFI lending rates: pass-through in the time of non-standard monetary policy« (udgave 1/2017),
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs 2017-rapport om den europæiske industri og pengepolitikken,
- der henviser til Transparency International's rapport med titlen »Two sides of the same coin? Independence and accountability of the European Central Bank«,
- der henviser til ECB's side med forklaringer med titlen »Hvad er penge?«,
- der henviser til ECB's aftale om likviditetsstøtte i en krisesituation, der blev offentliggjort den 19. juni 2017,
- der henviser til Kommissionens henstilling 2010/191/EU af 22. marts 2010 om omfanget og virkningerne af eurosedlers og -mønters status som lovligt betalingsmiddel ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUT L 83 af 30.3.2010, s. 70.

Tirsdag den 6. februar 2018

- der henviser til artikel 11 i Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen ⁽¹⁾,
 - der henviser til artikel 128, stk. 1, i TEUF om euroens status som lovligt betalingsmiddel,
 - der henviser til talen af 6. april 2017 fra formanden for ECB's formand,
 - der henviser til artikel 127, stk. 5, i TEUF,
 - der henviser til artikel 127, stk. 2, i TEUF,
 - der henviser til ECB's feedback på input fra Europa-Parlamentet som led i dens beslutning om ECB's årsberetning for 2015 ⁽²⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 1,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A8-0383/2017),
- A. der henviser til, at ECB's Styrelsesråd på sit møde den 9. og den 10. marts 2016 vedtog yderligere foranstaltninger for at nå det primære mål om prisstabilitet og det sekundære mål om at støtte økonomien i kraft af pengepolitikken gennem 1) en reduktion af sine officielle rentesatser og en lavere rente for indlånsfaciliteten på - 0,4 % 2) en stigning i månedlige opkøb under programmet for opkøb af aktiver (APP) til 80 mia. EUR; 3) indføjelser af et nyt program til opkøb af virksomhedsobligationer (CSPP) i opkøbsprogrammet for køb af investment grade-obligationer i euro udstedt af andre selskaber end banker, der er etableret i euroområdet; og 4) en ny række af målrettede langfristede markedsoperationer (TLTRO) med en løbetid på fire år;
- B. der henviser til, at ECB's Styrelsesråd på sit møde den 7. og 8. december 2016 besluttede at forlænge horisonten for APP med en lavere månedlig sats (fra 80 mia. EUR til 60 mia. EUR) fra april 2017 til december 2017 eller herudover om nødvendigt, og under alle omstændigheder indtil Styrelsesrådet vurderer, at der er en vedvarende justering i inflationsudviklingen i overensstemmelse med dets mål for inflationen;
- C. der henviser til, at medlemmerne af ECB's Direktion gentagne gange har understreget, hvor vigtigt det er at gennemføre produktivitetsfremmende reformer i euroområdet samt vækstfremmende finanspolitik inden for rammerne af stabilitets- og vækstpagten;
- D. der henviser til, at ifølge eurosystemets makroøkonomiske fremskrivning fra september 2017 forventes den årlige inflation i euroområdet som målt i det harmoniserede forbrugerprisindeks (HICP) at ligge på 1,5 % i 2017, 1,2 % i 2018 og 1,5 % i 2019;
- E. der henviser til, at hovedmålet med Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) er at fastholde prisstabilitet, som ECB's Styrelsesråd definerer som en årlig stigning i HICP for euroområdet på under — men tæt på — 2 % på mellemlang sigt; der henviser til, at ECB's prognoser har været væsentligt lavere end dens mellemfristede inflationsmål i hvert af de fire år siden 2013, og at ECB nu forudser, at inflationen ikke vil nå dette mål inden 2020;
- F. der henviser til, at den svage inflationsdynamik efter ECB's mening blandt andre faktorer kan tilskrives afdæmpede lønstigninger og lave energipriser;
- G. der henviser til, at artikel 127, stk. 5, i TEUF pålægger ESCB at bidrage til opretholdelsen af finansiel stabilitet;
- H. der henviser til, at ECB's nettooverskud i 2016 udgjorde 1,19 mia. EUR sammenlignet med 1,08 mia. EUR i 2015;
- I. der henviser til, at højere nettorenteindtægter fra værdipapirer, der besiddes til pengepolitiske formål, herunder APP- og USD-porteføljer, er den største bidragsyder til dette nettooverskud;

⁽¹⁾ EFT L 139 af 11.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/20170410_feedback_on_the_input_provided_by_the_european_parliament.en.pdf?384c7fc03ceda115fe0e9aa7cf378e07

Tirsdag den 6. februar 2018

- J. der henviser til, at væksten og arbejdsløsheden fortsat er meget ujævnt fordelt rent geografisk, hvilket gør økonomien og den sunde udvikling særdeles skrøbelig;
- K. der henviser til, at artikel 123 i TEUF og artikel 21 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank forbyder monetær finansiering af centralregeringer;
- L. der henviser til, at et voksende antal Fintech-virksomheder har et stort potentiale for at fremme den finansielle inklusion i euroområdet, hvilket også øger behovet for tilsyn og overvågning på mikro- og makroprudentielt plan;

Generelt overblik

1. understreger, at i overensstemmelse med artikel 7 i ECB's statut må hverken ECB eller de nationale centralbanker eller noget medlem af deres besluttede organer anmode om eller tage imod instrukser fra Fællesskabets institutioner eller organer, fra nogen regering i en medlemsstat eller fra noget andet organ; understreger derfor ECB's uafhængighed i sin rolle som euroområdets monetære myndighed, som er fastsat i traktaten; understreger imidlertid behovet for øget ansvarlighed og gennemsigtighed, som står mål med graden af dens uafhængighed;
2. anerkender også ECB's føderale karakter, hvor der ikke er mulighed for nationale vetoer og statslige indgreb, hvilket har givet den mulighed for at handle beslutsomt i forskellige spørgsmål og for eksempel bidrage til at overvinde krisen;
3. bemærker bidraget fra den lempelige pengepolitik, som ECB førte, herunder dens lave renter og program for køb af aktiver, i perioden 2012-2016, til den cykliske økonomiske genopretning og jobskabelse, også ved at forebygge deflation, bevare gunstige finansieringsbetingelser for virksomheder og husholdninger og bevare den finansielle stabilitet og velfungerende betalingssystemer; er imidlertid bekymret over konsekvenserne af de ukonventionelle pengepolitiske foranstaltninger for den enkelte opsparer og pensions- og forsikringsordningernes finansielle balance og over, at der opstår prisbobler på aktiver, som bør overvåges nøje af ECB og minimeres;
4. er bekymret over, at flere banker i euroområdet ifølge Den Internationale Betalingsbank ikke har udnyttet det fordelagtige miljø, som ECB har skabt, til at styrke deres kapitalgrundlag, men derimod har brugt det til at udbetale store udbytter, som undertiden har oversteget det tilbageholdte overskud;
5. er fortsat bekymret over de betydelige mængder ikke-omsættelige aktiver og obligationer udstedt med sikkerhed i konkrete aktiver, der fungerer som sikkerhedsstillelse for eurosystemet inden for rammerne af dets refinansieringstransaktioner; gentager sin opfordring til ECB om at oplyse, hvilke centralbanker der har accepteret sådanne værdipapirer, samt værdiansættelsesmetoderne for disse aktiver; understreger, at sådanne oplysninger vil være nyttige med henblik på at foretage parlamentarisk kontrol med de tilsynsopgaver, der er overdraget til ECB;
6. bemærker med bekymring, at der igen er opstået manglende balance i forbindelse med TARGET 2 i euroområdet trods mindre uligevægt i samhandelen, hvilket peger i retning af fortsat udstrømning af kapital fra euroområdets randområder;

Prisstabilitet

7. minder om, at den gennemsnitlige inflation ifølge Eurostat var 0,2 % i 2016, mens inflationen ekskl. energipriser lå på 0,9 %; bemærker endvidere, at den underliggende inflation ifølge ECB's årsberetning for 2016 fortsat ikke viste nogen overbevisende opadrettet tendens i 2016;
8. bemærker, at inflationen i euroområdet forventes at forblive under 2 % mindst indtil 2020 trods den meget lempelige pengepolitik, som ECB følger, hvilket viser, at økonomien ikke fungerer med fuld kapacitet, samtidig med, at den seneste opskrivning af eurokursen blandt andre faktorer gør det vanskeligere at opnå prisstabilitet;

Tirsdag den 6. februar 2018

9. noterer sig, at uden ECB's politiske pakke ville inflationen ifølge bankens egen vurdering have været næsten 0,5 % lavere i gennemsnit end den rate, der i øjeblikket forventes for årene 2016-2019;

10. er enig med ECB i, at en afbalanceret blanding af sunde og vækstvenlige nationale finanspolitikker på grundlag af fuld respekt for stabilitets- og vækstpagten, herunder dens indbyggede fleksibilitet, samt socialt afbalancerede og ambitiøse produktivitetsfremmende reformer også er nødvendige på medlemsstatsplan for at vende det aktuelle cykliske opsving til et scenarie med varig, bæredygtig og robust strukturel langsigtet økonomiske udvikling;

11. mener, i betragtning af de nuværende pengepolitiske transmissionskanalers ineffektivitet, at ECB skal sikre, at der opnås prisstabilitet, som ECB's Styrelsesråd definerer som en inflationsrate tæt på, men under 2 %; mener, at ECB ikke desto mindre bør afveje fordelene og ulemperne ved sin politik omhyggeligt, navnlig med henblik på den tilsigtede bekæmpelse af deflation i fremtiden; mener, at ECB bør fokusere på klar og koncis kommunikation vedrørende sine pengepolitiske foranstaltninger for at skabe sikkerhed og tillid på de finansielle markeder;

12. mener, at den nuværende krise har understreget behovet for at diversificere den teoretiske baggrund bag den politiske ramme inden for centralbanker; anmoder ECB om at i sin næste årsberetning at analysere krisens konsekvenser for udviklingen af dens teoretiske rammer;

Økonomisk vækst og beskæftigelse

13. minder om, at i overensstemmelse med bestemmelserne i statuttens artikel 2 og artikel 127 i TEUF og de yderligere detaljer, der er fastsat i artikel 282 TEUF, skal ECB — uden at det berører det primære mål om at sikre prisstabilitet — støtte ”de generelle økonomiske politikker i Unionen med henblik på at bidrage til gennemførelsen af Unionens mål som fastsat i artikel 3 i TEU;

14. bemærker, at BNP-væksten i euroområdet har været stabil, men beskeden, dog gunstig i forhold til tidligere år og har fulgt en støt kurs på 2 % i 2015 og 1,8 % i 2016; bemærker, at Kommissionens europæiske økonomiske efterårsprognose 2017 forudsiger en vækst i BNP på 2,2 % i 2017 og 2,3 % i 2018;

15. understreger, at ifølge ECB's årsberetning for 2016 voksede investeringerne lidt langsommere end året før; understreger, at ECB's pengepolitiske bestræbelser endnu ikke har haft nogen betydelige indvirkninger på investeringerne i EU's økonomi; bemærker, at denne manglende effekt har en særligt ugunstig indvirkning på Unionens yderområder;

16. fremhæver, at ifølge IMF's World Economic Outlook fra april 2017 var produktionsgabene i euroområdet - 1,2 % af det potentielle BNP i 2016, et gab, der forventes fortsat at ville være negativt frem til 2019, hvilket antyder, at BNP i euroområdet vil ligge under potentialet i den periode, som prognosen dækker over;

17. bemærker, at ECB's pengepolitik ifølge banken selv har været afgørende for den cykliske økonomiske genopretning i euroområdet, som hovedsageligt har været og fortsat vil blive drevet frem blandt andet af den indenlandske efterspørgsel, der understøttes af gunstige finansieringsvilkår og stærkere arbejdsmarkeder, og produktivitets- og konkurrencefremmende reformer i visse medlemsstater, idet den også fremmes af de faldende oliepriser, som vil medføre en kumulativ vækst på 1,7 % i perioden 2016-2019;

18. mener, som ECB's formand påpeger, at den monetære politik ikke er tilstrækkelig til at fastholde den økonomiske genopretning og heller ikke kan bidrage til at løse strukturproblemerne i den europæiske økonomi, medmindre den suppleres med gennemtænkte, socialt afbalancerede og rimelige langsigtede vækst- og konkurrencefremmende politikker på medlemsstatsplan i kombination med en forsvarlig finanspolitik og inden for rammerne af stabilitets- og vækstpagten; er derudover enig med ECB i, at der er behov for at uddybe ØMU's institutionelle arkitektur for at støtte ovennævnte reformer og gøre euroområdet mere modstandsdygtigt over for makroøkonomiske chok;

Tirsdag den 6. februar 2018

19. beklager, at selv om arbejdsløsheden er faldet fra 10,5 % i december 2015 til 9,6 % i december 2016, lider mange lande i euroområdet fortsat under en høj arbejdsløshedsprocent, og den samlede efterspørgsel i euroområdet er fortsat afdæmpet, idet det også tages i betragtning, at vedvarende ulighed i EU kan være til skade for en sund og bæredygtig økonomisk udvikling; opfordrer derfor til at gennemføre politikker, der sigter mod at øge produktiviteten, med fokus på færdigheder, som fremmer yderligere skabelse af kvalitetsjob samt lønstigninger;

20. noterer sig ECB's årsberetnings analyse af de fordelingsmæssige konsekvenser af ECB's politik; opfordrer ECB til fortsat at undersøge dens pengepolitik's fordelingsmæssige indvirkning på bl.a. indkomstuligheden og til at tage hensyn til resultaterne af disse undersøgelser i forbindelse med udformningen af pengepolitikken;

21. understreger, at for at sikre pengepolitikens fulde effektivitet, skal ubalancer på de løbende poster korrigeres med nødvendige finanspolitiske, økonomiske politikker og produktivitetsfremmende reformer;

Kreditudbud og banktilsyn

22. påpeger, at selv om M1 steg med 8,8 % i 2016, fortsætter M3 med at vokse med 5 % om året, hvilket viser, at transmissionen af pengepolitikken ikke fuldt ud fungerer effektivt, og indikerer, at der er unormale monetære forhold og et utilstrækkeligt kreditudbud; fremhæver derfor betydningen af kapitalmarkedsunionen, som kan frembyde alternative metoder til finansiering af økonomien under bankkriser;

23. anerkender, at pengepolitik til en vis grad har mindsket kreditomkostningerne og har bidraget til at forbedre adgangen til finansiering for virksomheder og husholdninger i euroområdet med særlig betydning i visse medlemsstater, som det bemærkes i ECB's årsberetning 2016, hvori det anføres, at der fortsat er spredning i låneomkostninger for euroområdets husholdninger i de forskellige lande; mener derfor, at virkningen af denne politik er begrænset på grund af svag efterspørgsel efter kredit, strukturproblemer i nogle medlemsstaters banksystemer samt manglende tillid blandt de finansielle institutioner selv;

24. opfordrer til yderligere forbedring af SMV'ers adgang til kredit og derigennem fremme af deres inddragelse i den økonomiske udvikling;

25. glæder sig over det forhold, at andelen af meget små lån siden 2015 er fortsat med at falde i et hurtigere tempo end for store lån, hvilket har bidraget til yderligere indsnævring af spændet mellem meget små og store lån; bemærker endvidere, at forskellen mellem satserne for små og store lån nu er den samme i alle lande i euroområdet;

26. bemærker, at en længere periode med en næsten flad afkastkurve for rentesatsen kunne påvirke banksystemets stabilitet og rentabilitet; er enig med ECB's vurdering af, at en banks rentabilitet i sidste ende afhænger af dens forretningsmodel samt af dens struktur og balance, uanset lave renter; bemærker ligeledes, at EU's banksektor er karakteriseret ved mangfoldighed, ikke mindst som følge af særlige nationale forhold, hvilket igen bidrager til det finansielle systems stabilitet;

27. anerkender, at mens den nuværende politik med lave renter midlertidigt har en positiv virkning på størrelsen af misligholdte lån, bør de høje risici, der er forbundet med misligholdte lån, bekæmpes effektivt på en struktureret måde; noterer sig ECB's og SSM's bestræbelser på at bistå og føre tilsyn med bankerne i euroområdet med henblik på at reducere deres eksponering for misligholdte lån, særlig ECB's vejledning af bankerne fra marts 2017 om forebyggelse af misligholdte lån og de foranstaltninger, som den har truffet vedrørende individuelle banker, samt den handlingsplan, der blev godkendt af Økofinrådet den 11. juli 2017, uden at det berører Parlamentets beføjelser med hensyn til lovgivning på niveau 1; påpeger, at en korrekt gennemførelse af Rådets handlingsplan kræver en fælles indsats fra banker, tilsynsmyndigheder, lovgivere og nationale myndigheder; opfordrer til stresstest kendetegnet ved bred dækning, metodemæssig relevans og robusthed; anbefaler en omhyggelig overvågning af udviklingen på ejendomsmarkederne; mener, at yderligere foranstaltninger bør sikre fuld respekt for Europa-Parlamentets beføjelser;

Tirsdag den 6. februar 2018

CSPP

28. glæder sig over de forbedringer, som ECB har foretaget, når det gælder offentliggørelsen af listen over værdipapirer, der besiddes af Eurosystemet under ECB's program til opkøb af virksomhedsobligationer (CSPP), men bemærker, at dette program direkte gavner hovedsageligt store selskaber;

29. opfordrer ECB til fortsat at sikre fuld gennemsigtighed ved efter en rimelig tidsperiode at offentliggøre mængden af køb, der foretages i henhold til CSPP for hver virksomhed opfordrer ECB til også at offentliggøre alle oplysninger fra CSPP i et enkelt brugervenligt regneark, som kan fremme programmets offentlige ansvarlighed; understreger, at der under alle omstændigheder skal sikres fuld gennemsigtighed, når programmet afsluttes; opfordrer desuden ECB til at offentliggøre kriterierne i forbindelse med mulighederne for køb af virksomhedsobligationer i henhold til CSPP, for at undgå eventuelle forvriddinger af konkurrencen på markedet; understreger, at disse muligheder må afhænge af risikostyringskriterier og ikke af de udstedende virksomheders størrelse;

Yderligere udfordringer

30. bemærker, at ECB som en EU-institution er bundet af Parisaftalen;

31. er enig i, at et velfungerende, diversificeret og integreret kapitalmarked ville understøtte gennemførelsen af den fælles pengepolitik; mener, at kapitalmarkedsunionen bør spille en central rolle med hensyn til at udvide kapitalpuljen i EU; opfordrer til en trinvis, rettidig og fuldstændig færdiggørelse og gennemførelse af kapitalmarkedsunionen;

32. bemærker den positive udtalelse fra ECB om oprettelsen af en europæisk indskudsgarantiordning (EDIS) som den tredje søjle i bankunionen; fremhæver den afgørende rolle, som indskudsgarantiordningen spiller for opbygningen af tillid og for at sikre lige sikkerhed af indskud inden for bankunionen; understreger, at EDIS kan bidrage til at fremme og sikre finansiell stabilitet; erkender, at risikodeling og risikoreduktion skal gå hånd i hånd;

33. noterer sig Kommissionens overvejelser om et sikkerhedsnet for euroområdet bankunion;

34. noterer sig ECB's Styrelsesråds afgørelse om henstillingen vedrørende Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af artikel 22 i ESCB's og ECB's statut, der blev truffet den 23. juni 2017, for at skabe et retsgrundlag, der giver Eurosystemet mulighed for at udføre sin rolle som udstedende centralbank i den foreslåede reform af tilsynsstrukturen for centrale clearingmodparter, hvilket giver ECB beføjelser til at regulere clearingsystemernes aktiviteter, herunder de centrale modparter, med henblik på effektivt at imødegå de risici, som disse systemer udgør for betalingsystemernes smidige funktion og gennemførelsen af den fælles pengepolitik; vurderer i øjeblikket henstillingen og ser frem til drøftelserne af dette forslag;

Fysiske penge og digitale valutaer

35. er enig med ECB om betydningen af fysiske penge som lovlige betalingsmidler, eftersom euroen er eneste lovlige betalingsmiddel inden for euroområdet, og minder alle medlemsstaterne i euroområdet om, at accept af euromønter og -sedler bør være reglen i transaktioner i detailhandelen, uden at det berører den berørte medlemsstats ret til at indføre øvre grænser for kontantbetalinger med henblik på at bekæmpe hvidvaskning af penge, skattesvig og finansiering af terrorisme og organiseret kriminalitet; foreslår, at Eurosystemet bør udstede mindesedler med billede af Karl den Store, der også ville være lovlige betalingsmidler;

36. noterer sig de igangværende drøftelser om en »virtuel centralbanksvaluta« eller »digital pengebase«, som ville stilles til rådighed for en lang række modparter, herunder husholdninger; opfordrer Kommissionen og ECB til at undersøge sådanne ordninger med henblik på at forbedre offentlighedens adgang til betalingsystemer, sideløbende med fysiske penge, samt de potentielle udfordringer for ECB's monopol på udstedelse af penge; understreger, at fremskridt hvad angår virtuelle valutaer ikke må føre til begrænsninger på kontantbetalinger i detailhandelen eller til afskaffelsen af kontanter;

Tirsdag den 6. februar 2018

37. understreger betydningen af cybersikkerhed for den finansielle sektor; glæder sig over ECB's arbejde på dette område, herunder lanceringen af et pilotprojekt om indberetning af betydelige cyberhændelser i februar 2016 og samarbejdet inden for rammerne af G7;

Ansvarlighed og gennemsigtighed

38. opfordrer ECB til fortsat at yde den nødvendige støtte til Grækenland og enhver anden medlemsstat i gennemgangen af gennemførelsen af programmet for finansiell bistand; mener, at en sådan støtte, uden at dette berører ECB's uafhængige status, kan omfatte medtagelse af græske statsobligationer i PSPP, på grundlag af de kriterier for støtteberettigelse, der gælder alle medlemsstater, samt udvidelsen af CBPP3-programmet til at omfatte græske juridiske enheder, der forvaltes i henhold til offentlig ret og privatret, i overensstemmelse med de samme kriterier for støtteberettigelse;

39. opfordrer ECB til i samarbejde med de europæiske tilsynsmyndigheder at vurdere alle konsekvenserne af Det Forenede Kongeriges udtrædelse af EU og til at være rede til at forberede bankers og deres aktiviteter flytning til euroområdet; mener, at det er yderst vigtigt at styrke tilsynet med euro-clearing uden for euroområdet med henblik på at undgå huller i tilsynet og problemer med den finansielle stabilitet; er begyndt at drøfte Kommissionens forslag om ændring af EMIR for så vidt angår tilsynet med centrale modparter, der blev udstedt i juni 2017 på udvalgsniveau, med henblik på at opnå denne styrkelse;

40. noterer sig, at Gruppen på Højt Plan vedrørende Egne Indtægter har identificeret ECB's overskud af møntningsgevinst som en af EU-budgettets mulige nye egne indtægter; understreger, at en omdannelse af dette overskud til en af EU's egne indtægter vil kræve en ændring af ESCB's og ECB's statut samt justeringer med henblik på at tage hensyn til den specifikke situation for medlemsstater uden for euroområdet;

41. mener, at ECB's uafhængighed, og dermed graden af dens ansvarlighed, skal stå i forhold til dens betydning; påpeger, at ECB's ansvarsområder og opgaver kræver gennemsigtighed over for offentligheden og øget ansvarlighed over for Parlamentet; understreger, at det er nødvendigt at indsende lister over kandidater, således at Parlamentet kan varetage sin institutionelle rolle i udnævnelsen af formanden, næstformanden og de øvrige medlemmer af ECB's Direktion;

42. påpeger, at den monetære dialog er et vigtigt redskab til at sikre gennemsigtighed inden for pengepolitiske beslutninger over for Europa-Parlamentet, og derigennem over for den brede offentlighed; glæder sig over den regelmæssige tilstedeværelse af og dialog med formanden for ECB og andre medlemmer af Direktionen inden for den monetære dialog og andre rammer; mener, at den monetære dialog kan forbedres yderligere, herunder ved at foretage nogle ændringer for at styrke fokus, interaktiviteten og relevansen af drøftelserne med ECB's formand og andre medlemmer af Direktionen som led i den monetære dialog og andre formater i overensstemmelse med de henstillinger og den feedback fra monetære eksperter, som blev bestilt af Økonomi- og Valutaudvalget i marts 2014; opfordrer endvidere ECB's tjenestemænd til at fortsætte den positive praksis med at levere skriftlige svar, når der fortsat er udestående spørgsmål efter drøftelserne;

43. glæder sig over ECB's beslutning i 2016 om i sin årsberetning at udgive sin feedback på Europa-Parlamentets input og tilskynder ECB til at fortsætte sine bestræbelser på gennemsigtighed med henblik på bedre at forklare sine pengepolitiske foranstaltninger; minder om sin anmodning til ECB om at tilføje et kapitel eller et bilag til sin årsberetning med en omfattende feedback på Europa-Parlamentets årlige betænkning om det foregående år;

44. anmoder ECB om at sikre uafhængigheden af medlemmerne i revisionsudvalget; opfordrer indtrængende ECB til med henblik på at undgå interessekonflikter at offentliggøre erklæringer om finansielle interesser for Styrelsesrådets medlemmer; opfordrer ECB til at sikre, at Den Ethiske Komité ikke ledes af en tidligere formand eller andre tidligere medlemmer af ECB's Styrelsesråd eller enhver, der er i risiko for interessekonflikter; opfordrer ECB's Styrelsesråd til at følge EU's personalevedtægt og adfærdskodeks og kræve en toårig erhvervsmaessig afholdenhedsperiode for sine afgående medlemmer efter afslutningen på deres mandat; understreger, at medlemmerne af ECB's direktion i princippet bør afstå fra samtidig at være medlemmer af fora eller andre organisationer, der omfatter direktionsmedlemmer fra banker, som ECB fører tilsyn med, medmindre et sådant medlemskab er i overensstemmelse med den etablerede praksis på globalt plan, og at ECB deltager på linje med andre centralbanker såsom USA's Federal Reserve eller Bank of Japan; mener, at ECB i disse tilfælde bør træffe passende foranstaltninger for at undgå eventuel interferens med dens tilsynsførende rolle og ikke bør

Tirsdag den 6. februar 2018

deltage i drøftelser vedrørende individuelle banker, som den fører tilsyn med; noterer sig henstillingerne fra Den Europæiske Ombudsmand af 15. januar 2018 vedrørende deltagelsen af formanden for Den Europæiske Centralbank og medlemmerne af dens beslutningstagende organer i G30-gruppen;

45. opfordrer ECB til at vedtage en klar og offentlig politik for whistleblowing;

46. bemærker, at ECB's nuværende ansættelsespolitik hvad angår midlertidigt ansatte, der også omfatter ansatte på gentagne midlertidige kontrakter, kan gøre arbejdsmiljøet ustabil og undergrave den faglige samhørighed hos ECB; er bekymret over de formodede tilfælde af kammerateri og det høje niveau af utilfredshed blandt de ansatte i ECB; noterer sig og glæder sig over ECB's initiativer til at løse disse problemer, bl.a. gennem en styrket dialog med personalets repræsentanter, og tilskynder den til at fortsætte disse bestræbelser; opfordrer ECB til at sikre lige behandling og lige muligheder for sit personale samt til at garantere anstændige arbejdsvilkår inden for institutionen;

47. glæder sig over ECB's bestræbelser på at forbedre klarheden og gennemsigtigheden i forbindelse med tilvejebringelsen af likviditetsstøtte i en krisesituation og fastsættelsen af dens priser i overensstemmelse med aftalen om likviditetsstøtte i en krisesituation fra maj 2017; påpeger, at centralbankernes tilvejebringelse af likviditet til institutionerne i euroområdet kan præciseres yderligere;

48. glæder sig over ECB's praksis med at offentliggøre sine almen gyldige beslutninger, forordninger, henstillinger og udtalelser og derigennem mindske antallet af undtagelser fra offentliggørelse; anmoder ECB om at øge gennemsigtigheden for offentligheden, herunder gennem offentlige høringer, når offentliggørelsen ikke i betydelig grad forstyrrer markedernes funktion;

49. understreger, at ECB's tilsynsrolle og dens pengepolitiske funktion ikke bør blandes sammen, og at der ikke bør skabes interessekonflikter i forbindelse med udførelsen af dens væsentligste opgaver;

o

o o

50. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Den Europæiske Centralbank.

Tirsdag den 6. februar 2018

P8_TA(2018)0026

Hurtigere innovation inden for ren energi

Europa-Parlamentets beslutning af 6. februar 2018 om hurtigere innovation inden for ren energi (2017/2084(INI))

(2018/C 463/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 30. november 2016 med titlen »Hurtigere innovation inden for ren energi« (COM(2016)0763),
- der henviser til Parisaftalen i henhold til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer ratificeret af Den Europæiske Union den 4. oktober 2016,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 15. september 2015 med titlen »Mod en integreret strategisk energiteknologiplan (SET): Hurtigere omstilling af Europas energisystem« (C(2015)6317),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. februar 2015 med titlen »En rammestrategi for en modstandsdygtig energiunion med en fremadskuende klimapolitik« (COM(2015)0080) og til sin beslutning af 15. december 2015 med titlen »Mod en europæisk energiunion« ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 15. december 2011 om energikøreplanen 2050 (COM(2011)0885) og til Europa-Parlamentets beslutning af 14. marts 2013 om energikøreplanen 2050, en fremtid med energi ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 med titlen »Europa 2020: En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2010)2020),
- der henviser til Kommissionens forslag af 30. november 2016 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om forvaltning af energiunionen (COM(2016)0759), og navnlig forsknings-, innovations- og konkurrenceevnedimensionen af energiunionen indeholdt i forslaget, især artikel 22 om integreret rapportering om forskning, innovation og konkurrenceevne,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 | af 11. december 2013 om Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 18. juli 2017 med titlen »Styrkelse af innovation i Europas regioner: Strategier for robust, inklusiv og bæredygtig vækst« (COM(2017)0376),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 22. november 2016 med titlen »Europas næste ledere: Opstarts- og opskaleringsinitiativet« (COM(2016)0733),
- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi, udtalelser fra Udvalget for Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, Transport- og Turismeudvalget samt Regionaludviklingsudvalget (A8-0005/2018),

⁽¹⁾ EUT C 399 af 24.11.2017, s. 21.

⁽²⁾ EUT C 36 af 29.1.2016, s. 62.

⁽³⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 104.

Tirsdag den 6. februar 2018

- A. der henviser til, at forskning, udvikling og innovation udgør et særskilt aspekt af EU's energiunion med FUI som vigtige drivkræfter for Unionens industrielle lederskab, dens globale konkurrenceevne, dens bæredygtig vækst, jobskabelse, samt den overordnede energisikkerhed i medlemsstaterne og i EU ved at mindske afhængigheden af energiimport og fremme en effektiv og bæredygtig udnyttelse af alle energikilder;
- B. der henviser til, at EU stadig er førende på verdensplan inden for værdifuld innovation inden for lavemissionsenergi, herunder energieffektivitet, vedvarende energikilder og nye rene teknologier, hvilket giver EU et solidt grundlag for at foretage et yderligere spring i ren energiforskning og innovation, herunder i forbindelse med udvikling af batterier til elektromobilitet og energilagring; der henviser til, at ambitiøse og målrettede politikker på klima- og energiområdet, navnlig gennem EU's klima- og energiramme for 2030 og energikøreplanen 2050, er blevet vigtige drivkræfter for denne førerposition; der henviser til, at Parisaftalen i betydelig grad øgede det globale ambitionsniveau og underskrivernes konkrete tilsagn om modvirkning af klimaændringer; der henviser til, at EU fortsat skal forblive ambitiøs i sine politikker og instrumenter med henblik på at sende de rette investeringssignaler og ikke miste sin globale ledende markedsposition inden for ren energi, forskning og innovation;
- C. der henviser til, at fremskridt inden for innovation baseret på energieffektivitet og vedvarende energi og forskning og udvikling er nøglen til EU's fremtidige konkurrenceevne, herunder Europas industri; der henviser til, at EU kan blive »førende i verden inden for vedvarende energi« ved at udnytte omkostningseffektiv innovation og en styrket FoU-indsats i denne specifikke sektor; der henviser til, at gennemførelsen af princippet om »energieffektivitet først« skal understøttes af en robust innovationspolitik på europæisk plan, navnlig i forbindelse med systemintegration;
- D. der henviser til, at et fuldt fungerende og konkurrencedygtigt indre energimarked med en passende lovgivende ramme og infrastruktur er afgørende for yderligere at stimulere FUI og maksimere udbredelsen på markedet af nye teknologier på tværs af alle EU's regioner ved at skabe stordriftsfordele og regulerings- og investeringssikkerhed, således at Unionen får mulighed for at høste det fulde udbytte af teknologineutral innovation, der fremmer energieffektivitet, en lavemissionsbrug og bæredygtig brug af energikilder og decentral produktion, lagring, transportløsninger og teknologier;
- E. der henviser til, at innovation i ren energi også bør bidrage til at forsyne europæiske forbrugere med energi til en rimelig pris ved at bistå dem med at nyde godt af lavere energitakster, mere kontrol over deres energiforbrug og produktion og ved at tilbyde dem mindre energiforbrugende produkter og tjenester;
- F. der henviser til, at energipolitikken og finansieringsinstrumenter i EU og dets medlemsstater, herunder relevante offentlige investeringer, bør udformes, således at den stadigt hurtigere teknologiske udvikling udnyttes til fulde, og bør primært fokusere på en gradvis overgang til rene, højeffektive, kulstoffattige energisystemer; der henviser til, at grundet usikkerhed vedrørende marked, teknologi eller videnskab er finansiering fra den private sektor ofte utilstrækkelig eller utilgængelig; der henviser til, at EU har brug for at fastsætte stærke og konsekvente signaler og incitamenter for at give investorer sikkerhed og øge private investeringer i innovation inden for ren energi, FoU og anvendelse;
- G. der henviser til, at innovation først og fremmest drives af innovatører og efterspørgsel på markedet; der henviser til, at Kommissionen primært bør koncentrere sin indsats om at skabe en mulig ramme for innovatører, der strækker sig fra en forenklet adgang til finansiering til at omdanne viden til kommercielle rentable produkter; der henviser til, at partnerskaber mellem forskere og relevante industrielle partnere kan være nyttige i denne henseende;
- H. der henviser til, at energisubsidier påvirker markedspriserne, skjuler de reelle omkostninger ved energi fra forskellige kilder og den reelle udgift ved energirelaterede teknologier, hvilket indvirker negativt på betingelserne for forskning og investeringer i innovation inden for ren energi samt dens eventuelle anvendelse; der henviser til, at medens anvendelsen af tilskud gradvist bør udfases, bør denne brug i mellemtiden begrænses til midlertidige instrumenter, der tager sigte på at skabe lige konkurrencevilkår og et konkurrencedygtigt marked, som letter udbredelsen af nye, renere teknologier, navnlig inden for energieffektivitet og vedvarende energi;

Tirsdag den 6. februar 2018

- I. der henviser til, at en livscyklusvurdering af drivhusgasemissioner fra energikilder, distributionsnet og teknologier bør betragtes som en reference, når man behandler konkrete politikker og incitamenter på EU-plan, som har til formål at fremme rene, kulstoffattige og energieffektive løsninger og teknologier, herunder bæredygtigt indkøb af råstoffer og mineraler; der henviser til, at der bør fokuseres på innovation inden for energier, som har direkte relevans for borgerne og producent-forbrugere, hvilket muliggør deres deltagelse i energiomstillingen og gør selve overgangen mere overkommelig;

- J. der henviser til, at energirelateret forskning og innovation blev anerkendt som et prioriteret område under RP7 og Horisont 2020 og fortsat bør være det under RP9 i betragtning af Unionens forpligtelser over for energiunionen og Parisaftalen, således at de offentlige og private FoU-midler bruges mere effektivt og for at bidrage til at mindske investeringsrisici ved størstedelen af den potentielle innovation inden for ren energi, navnlig energieffektivitet og vedvarende energi;

- K. der henviser til, at transportsektoren tegner sig for en tredjedel af EU's energiforbrug i EU, at den har et kæmpepotentiale for energieffektivitet og reduktion af CO₂-emissioner og derfor bør spille en afgørende rolle i forbindelse med overgangen til ny energiløsninger og til et lavemissionssamfund;

1. bifalder Kommissionens meddelelse om rammerne for at fremskynde EU's innovation inden for ren energi; understreger nødvendigheden af en lovgivningsmæssig og finansiel ramme for innovation inden energi, der er sammenhængende med EU's energikøreplan 2050 og dets forpligtelser i henhold til Parisaftalen, og som fremmer en effektiv og bæredygtig udnyttelse af alle energikilder, hvilket resulterer i energibesparelser og generelle fordele, herunder inden for sundhed, sikkerhed og luft- og vandkvalitet, og samtidig sikrer EU's industrielle konkurrenceevne, energiforsyningsikkerhed og overholdelse af EU's traktatmæssige forpligtelser samt en omfattende reaktion på miljøhensyn; erkender, at rammerne for at fremskynde EU's innovation inden for ren energi er en integreret del af en bredere pakke af lovgivningsmæssige forslag i pakken »Ren energi til alle europæere« og bør derfor styrke dens forskellige elementer, EU's tilsagn i henhold til Parisaftalen og energiunionens bestemmelser og principper, navnlig dem, der afspejles i EU's klima- og energiramme for 2030 og køreplanen for 2050, under overholdelse af bestemmelserne i artikel 191 og 194 i traktaten om Den Europæiske Union (TEUF);

2. anerkender, at en vellykket udbredelse af energiinnovation er en flerdimensionel udfordring, der omfatter både forsynings- og efterspørgselsværdikæderne, menneskelig kapital, markedets dynamik, regulering, innovation og industripolitiske spørgsmål; understreger, at denne udfordring kræver inddragelse af borgere — både forbrugere og producent-forbrugere — samt et bredt udsnit af interessenter, herunder universiteter, forsknings- og teknologioorganisationer, SMV'er, opstartsvirksomheder, energi- og bygge- og anlægsselskaber, mobilitetsudbydere, serviceleverandører, udstyrsproducenter, IT- og telekommunikationsselskaber, finansielle institutioner, myndigheder på Unionsniveau, nationalt, regionalt og lokalt niveau, NGO'er, undervisere og meningsdannere; fremhæver værdien af nye forretningsmodeller, der anvender innovative digitale teknologier, bl.a. til optimering af egenproduktion, lagring, udveksling og eget forbrug af ren energi på stedet og øger adgangen til vedvarende energikilder, herunder husholdninger med energifattigdom;

3. mener, at energiomstillingen hen imod en omkostningseffektiv, miljøvenlig, forbrugerorienteret og mere digitaliserede og decentraliserede systemer med aktive producenter-forbrugere og producent-forbrugersammenslutninger kræver forskning og udbredelse af innovation i alle energisystemsektorer, herunder dem, der ikke er teknologispecifikke og systemiske løsninger, bl.a. dem, der tager sigte på energieffektivitet og decentral energiproduktion; anerkender, at overgangen fremmer nye organisatoriske modeller, især i energiproduktion, transmission, distribution og lagring, elektromobilitet og forvaltning af virksomheder og behov samt levering af tjenesteydelser; anerkender nødvendigheden af fælles standarder for at fremme et forbundet og digitaliseret energisystem; understreger den rolle, som bæredygtige store pilotprojekter, herunder dem, der lokalsamfundsbaseret, kan spille i etableringen af systemisk innovation på energiområdet;

Tirsdag den 6. februar 2018

4. minder om, at energieffektivitet bør være en tværsektoriel horisontal prioritet i forskning og innovationspolitik i EU, der gælder for alle sektorer, og ikke er begrænset til energirelaterede projekter, og bør systematisk fremme og tilskynde til produktion af mere energieffektive processer, tjenesteydelser og varer, samtidig med at princippet om »energieffektivitet først« gennemføres i hele energikæden, herunder energiproduktion, -transmission, -distribution og slutbrug;

5. anerkender betydningen af yderligere liberalisering af de europæiske energimarkeder, navnlig ved at fjerne hindringer for fri prisdannelse og udfase energitilskud for at lette mere innovation og udbredelsen af nye teknologier, der fører til et mere bæredygtigt energiforbrug, og som fremmer et spirende udbud af vedvarende energi, og for at skabe lige vilkår og et konkurrencepræget marked, der er i stand til at levere bedre vilkår for energiforbrugere, producenter-forbrugere, lokalsamfund og virksomheder;

Sammenhæng i EU's indsats

6. bemærker, at ren energi og FUI i høj grad afhænger af et stabilt marked og af forudsigeligheden og sikkerheden i lovgivningsmæssige rammer, der kræver ambitiøse og gennemførlige langsigtede politiske visioner, herunder energi- og klimarelaterede mål og forpligtelser, vedholdende målrettede incitament og egenkapital med henblik på at skabe lige konkurrencevilkår for teknologier, hvilket vil fremme innovation, lette energiforsyningsikkerheden, mindske hindringerne for markedsadgang og gøre det lettere for innovation inden for ren energi at nå den kritiske masse, som er nødvendig for at vinde indpas på markedet; bifalder og tilskynder til yderligere incitament af det fokus, der er på nøgleteknologier, som bekræftet i den strategiske energiteknologiplan (SET-planen) og Kommissionens meddelelse; gentager bestemmelserne i artikel 194 i TEUF og bemærker, at de skal afspejles i politiske og finansielle instrumenter, der støtter innovation inden for ren energi; understreger dog nødvendigheden af større prioritering af tværgående, tværsektoriel, systemisk innovation i energi samt fremme af uddannelse og iværksætteri, eftersom innovation ikke kun er teknologiorienteret; understreger nødvendigheden af, at denne systemiske tilgang effektivt integrerer de forskellige løsninger, der er tilgængelige eller under udvikling, navnlig med hensyn til energieffektivitet og integration af vedvarende energikilder; opfordrer til, at der anvendes europæiske teknologi- og innovationsplatforme til at bidrage til at identificere potentiel innovation inden for ren energi, der berettiger målrettet støtte;

7. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne samt, når det er relevant, regionale myndigheder, til at indføre mekanismer for samordning af EU's og nationale samt regionale forsknings- og energiinnovationsprogrammer med henblik på at skabe synergier og undgå dobbeltarbejde samt således sikre den mest effektive udnyttelse af eksisterende ressourcer og infrastrukturer samt energikilder i alle medlemsstater for at maksimere udbredelsen af nye teknologier og innovation og for at fremme nye forretningsmodeller i hele EU; mener, at indarbejdelsen af relevante oplysninger i integrerede nationale energi- og klimaplaner kan hjælpe med til at nå dette mål; understreger i denne forbindelse vigtigheden af at fremme bedste praksis og udveksle oplysninger samt strømline reglerne om deltagelse i innovationsprogrammer for alle organisationer, virksomheder, universiteter og uddannelsesinstitutioner, både fra EU og fra tredjelande;

8. bifalder Kommissionens forpligtigelse til fortsat at finansiere grundforskning gennem Horisont 2020 og Det Europæiske Forskningsråd; understreger behovet for yderligere at øge finansieringen af forskningssamarbejde under Horisonts samfundsmæssige udfordringer inden for energi, men også strømlining af energiinnovation i forbindelse med de andre samfundsmæssige udfordringer; bemærker Kommissionens forslag om at styrke markedsskabende innovationer ved at oprette et europæisk innovationsråd ud over opstarts- og opskaleringsskemaet og derved bidrage til at skabe banebrydende innovationer, som kan vinde og skabe nye markeder; mener, at oprettelsen af markedsbaserede finansieringsinstrumenter (som lån og egenkapital) ikke bør være til skade for støttemidler, der gør det muligt for almennyttige og offentlige aktører som den akademiske verden, universiteter og civilsamfund at deltage i tværnationale europæiske projekter af stor værdi;

9. er bekymret over det store antal og den komplekse karakter af de eksisterende finansielle instrumenter og understreger nødvendigheden af en større sammenhæng mellem de relevante fonde, herunder strukturfondene, der er afsat til projekter vedrørende ren energi, og af, at de eksisterende finansieringsinstrumenter på EU-plan og i medlemsstaterne gøres mere forståelige; opfordrer Kommissionen til at kortlægge de forskellige støtte- og finansieringsinstrumenter langs værdikæden og mener, at muligheden for at samle de forskellige instrumenter bør vurderes, samtidig med, at der passes på ikke at

Tirsdag den 6. februar 2018

underminere deres komplementaritet; mener endvidere, at nogle medlemsstater ikke har kapacitet til at udvikle tiltag til støtte for energirelateret innovation, navnlig gennem de nationale finansielle støtteordninger, og opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til yderligere at styrke kapaciteterne, alt imens en sammenhængende og forenklet ramme for finansiering af innovation inden for ren energi sikres;

10. opfordrer Kommissionen til at foretage en evaluering af ydeevnen af sine energirelaterede finansielle instrumenter og midler og give et hurtigt svar for at forbedre instrumenterne, hvis der konstateres specifikke tilfælde af flaskehalse, modsigelser eller et behov for forbedring, og for at tilpasse de tidligere nævnte instrumenter og fonde til de nye EU-energimål;

11. opfordrer Kommissionen til som en del af Unionens industripolitik at foreslå en målrettet, langsigtet og teknologineutral energidimension, der er baseret på høj energieffektivitet, yderligere liberalisering af markedet og større gennemsigtighed, så det bliver nemmere at undgå investeringer i strandede aktiver; understreger, at denne dimension bør være en integreret del af EU's industripolitiske strategi og handlingsplan; understreger innovative processers og teknologiers rolle i energiintensive industriers forbedring af emissionspræstationerne; opfordrer Kommissionen til at sætte energi- og ressourceeffektivitet i forreste linje i forskning og innovation og opfordrer medlemsstaterne til at gøre ansvarlige investeringer fra emissionshandelsordningens auktionsindtægter til energieffektivitet og bæredygtige lavemissionsteknologier; understreger oprettelsen af en innovationsfond, der skal støtte innovation i kulstoffattige teknologier og processer under ETS fase IV; mener, at det er afgørende at fremme et system med åben innovation, hvor industri og virksomheder med deres forskellige ekspertiser arbejder sammen og sammen udvikler løsninger, der er af høj kvalitet og bæredygtige; anerkender den rolle, som forummet om industriens konkurrenceevne inden for ren energi spiller i anvendelsen af centrale energiteknologier, herunder solenergi og vindenergi, men eventuelt også for bl.a. lagringsløsninger, kulstofopfangning og -lagring og energiproducerende bioprocesser; glæder sig over Kommissionens engagement i og støtte til branchestyrede initiativer til fremme af EU's globale førerposition inden for ren energi og lavemissionsteknologiløsninger;

12. minder om, at solcelleindustrien skal spille en central rolle i den europæiske industripolitik for at opfylde efterspørgslen på et voksende globalt marked på en baggrund, hvor størstedelen af solcellerne og solcellemodulerne i dag fremstilles uden for EU, hovedsageligt i Kina; understreger behovet for, at EU er fuldt integreret i den nye investeringscyklus for at opretholde sin førende position inden for FoU af maskiner til fremstilling af solceller, og inden for nogle andre segmenter såsom invertere, råmaterialer, bygning af integrerede solceller, drift og vedligeholdelse og inden for systembalance; understreger desuden behovet for at opretholde sin ekspertise inden for systemintegration, såsom solcelleløsninger i mindre målestok til udviklingslande;

13. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til, når de drøfter energisektoren og andre tilknyttede sektorer, at optrappe deres indsats til støtte for innovation inden for bæredygtig indkøb af råstoffer, bedre produktdesign, genanvendelse, genbrug og eksisterende metaller og kaskadeanvendelse af materialer i den cirkulære økonomi og energibesparelser;

14. anerkender sammenhænge mellem digitalisering, IT-teknologier og energiforskning og innovation, navnlig hvad angår forbedret dataindsamling, interoperabilitet, forbundne garantier for beskyttelse af datasikkerheden og privatlivets fred; mener, at distributed ledger-teknologi, såsom blockchainsystemet, kan spille en rolle med hensyn til at forbedre effektiviteten af energiforbrugende processer og fremme borgernes engagement i omdannelsen af energisystemet, herunder gennem peer to peer-handel med energi; opfordrer med henblik herpå Kommissionen til at fremme dette initiativ, til at forbedre sine reguleringsmæssige rammer og til at sikre sammenhæng mellem beslægtede aspekter af energiunionen, det digitale indre marked, strategier for cybersikkerhed og den europæiske databeskyttelsesramme for at styrke Unionens kapacitet til at være på forkant med denne nye tendens;

15. opfordrer Kommissionen til at nedsætte en særlig tværtjenstlig gruppe, bl.a. med henblik på at:

- a) muliggøre ny fælles planlægning af politik for forskning og innovation, for at sikre konsekvens og sammenhæng og for at undgå hyppige ændringer af prioriteter
- b) identificere de relevante interessenter i EU's bredere innovationsøkosystemer på alle niveauer og på tværs af alle sektorer, herunder offshorevindkraft og andre vedvarende energiteknologier

Tirsdag den 6. februar 2018

- c) identificere eksisterende interessentfora om forskning og innovation på energiområdet, navnlig hvad angår energieffektivitet og vedvarende energikilder fremme dannelsen af klynger, integration i de internationale værdiskabelsesnetværk, investeringer og innovation; tilvejebringe værktøjer til tværfaglig, tværsektoriel og tværregional udveksling, herunder om energiinnovationsprojekter, nationale og lokale langsigtede energiinnovationspolitikker, fælles investeringsmuligheder, bevilling af energiomstillingen blandt borgere og initiativer på græsrodsplan
- d) tilskynde offentlige myndigheder på alle niveauer til at udvikle planer til at tilvejebringe kapital og tilskynde innovation inden for ren energi for at fremme investortillid og udløse mobiliseringen af privat kapital
- e) udarbejde et kompendium over bedste praksis, politikker og finansieringsinstrumenter inden for energi, herunder offentlig-private partnerskaber, offentlige indkøb og skattemæssige incitamenter, udveksling og informationsmekanismer, kommunikationsværktøjer og oplysningskampagner samt operationelle vejledninger og teknisk assistance om udnyttelse af innovation inden for ren energi, ibrugtagning og producent-forbrugeres deltagelse, således at det sikres, at EU kan yde tilstrækkelig støtte til alle stadier i innovationscyklussen og i sidste ende levere en praktisk værktøjskasse for medlemsstaterne, de lokale myndigheder og interessenter
- f) undersøge metoder til udarbejdelsen af innovationsvenlige, strømlinede og fleksible regler for deltagelse i forordninger for RP9- og ESI-fondene og fokusere på at opnå en større indvirkning på lang sigt med henblik på bedre at tilpasse dem for at undgå ethvert spild af ansøgernes midler og fremme innovation af topkvalitet i hele Europa
- g) oprette en mekanisme med det formål at støtte et tværnationalt økosystem til opstartsvirksomheder inden for energi, herunder et europæisk kuvøsesystem for at sikre, at introduktion af energiinnovation og forretningsmodeller overvinder »dødens dal« i innovationscyklussen
- h) øge synergier med Horisont 2020 og andre finansieringsinitiativer for at styrke kapacitetsopbygningen inden for forskning og innovation i EU-regioner med lav ydeevne
- i) rådgive EU-institutionerne om sammenhængende praksis for offentlige indkøb og derved fremme en større udbredelse af energiinnovation samt medvirke til at udarbejde konkrete mål i offentlige indkøb af innovative løsninger på europæisk plan
- j) udarbejde konkrete forslag med henblik på at etablere en effektivt enkelt kontaktpunkt som rådgivningsstruktur for innovatorer om finansiering af energiinnovation via fonde og instrumenter, der er til rådighed i EU, medlemsstaterne og Den Europæiske Investeringsbank samt fra andre potentielle private kilder styrke teknisk bistand ved at samle oplysninger om private og offentlige finansieringsmuligheder og lede ansøgerne vej til den bedst egnede finansieringsmekanisme, navnlig inden for energieffektivitet, hvor sammenlægningen af små projekter i større porteføljer er absolut nødvendig
- k) kortlægge måder til at indføre incitamenter til fremme af innovative energiløsninger i den offentlige sektor i EU's lovgivning om offentlige indkøb;

16. understreger, at offentlige indkøb kan være en drivkraft for innovation og fremme en mere bæredygtig vækst, som også anerkendes af målene for bæredygtig udvikling; påpeger, at valget af bæredygtige produkter, tjenesteydelser og offentlige arbejder er afgørende og kan skabe førende eller nye markeder for innovative produkter; bifalder Kommissionens initiativ under opstarts- og opskaleringsinitiativet om indførte foranstaltninger vedrørende EU-udbud, der bl.a. tilskynder medlemsstaterne til at fastsætte ambitiøse mål for indkøb af innovation; understreger desuden den rolle, som lokale og regionale myndigheder kan spille med at være gode eksempler og engagere sig i udvekslingen af god praksis i fora, såsom Borgmesteraftalen;

17. opfordrer indtrængende Kommissionen til at styrke innovationskapacitetskomponenten af konkurrenceevnetest i konsekvensanalyser og anvende forsknings- & innovationsværktøjet på alle nye politikforslag og på revisionen af eksisterende lovgivning uden at underminere effektiviteten af lovgivningen;

Tirsdag den 6. februar 2018

18. anmoder Kommissionen om at sikre, at dens arbejde med innovation på den ene side og standarder og interoperabilitet på den anden side er fuldt ud koordineret, så EU opnår en global førerposition inden for standardisering af integrerede sektorer for ren energi på tingenes internet; bifalder i denne sammenhæng som et eksempel over udviklingen af den nye europæiske standard for intelligente apparater (Saref), der potentielt skaber et nyt EU-baseret referencesprog for energirelaterede data, som gør det muligt for udstyr i hjemmet at udveksle oplysninger med ethvert energistyringssystem;

19. minder om, at politikker for energiinnovation skal være i overensstemmelse med EU's forpligtelse til at bevare og forbedre CO₂-dræn, samtidig med at biodiversiteten bevares, navnlig i skove, landområder og have;

20. tilskynder relevante medlemsstater til at bidrage tilstrækkeligt til at nå målet på 3 % af EU's BNP til FoU; bemærker, at en generel stigning til 3 % yderligere vil give over 100 mia. EUR om året til forskning og innovation i Europa; minder om, at to tredjedele af FoU-midlerne forventes at komme fra den private sektor;

Langsigtet finansieringssikkerhed

21. gentager sin opfordring til et øget samlet budget på mindst 120 mia. EUR for RP9 og opfordrer indtrængende Kommissionen til at øge andelen af relateret finansiering for bæredygtige lavemissionsenergi projekter under RP9 med mindst 50 % ud over de tilsvarende Horisont 2020-beløb for at sikre tilstrækkelige midler til støtte EU's energiomstilling og den effektive gennemførelse af energiunionen; opfordrer navnlig til, at de finansielle midler under RP9 styrkes med henblik på at stimulere gennembrud og markedsskabende innovation, navnlig for SMV'er og nystartede virksomheder; understreger vigtigheden af stærke krav om topkvalitet for at gøre EU til et globalt centrum for innovation, forskning og førende teknologier, herunder grundforskning; påpeger, at resultaterne af den foreløbige evaluering af Horisont 2020 viser, at programmet pr. 1. januar 2017 var under målet med hensyn til udgifter til klima og bæredygtighed; bifalder forhøjelsen af midlerne fra Horisont 2020-programmet til den samfundsmæssige energiudfordring under budgettet for 2018, men er fortsat dybt bekymret over nedskæringer af energiprojekter under Connecting Europe-faciliteten, som den finder uforeneligt med målene for energiunionen;

22. gentager behovet for at forbedre kvaliteten af investeringer, der finansieres af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI), og for at fokusere på incitamenter til bedre geografisk tildeling under hensyntagen til den nuværende ubalance i EFSI's geografiske dækning og de specifikke behov i mindre udviklede regioner og overgangsregioner; anerkender behovet for samarbejde med nationale banker, der fremmer investering, investeringsplatforme og støtteberettigede finansielle formidlere gennem en mulig uddelegering af anvendelsen af deres EU-garanti; opfordrer til en væsentlig skærpelse af den rolle og kapacitet, som Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning har, navnlig gennem en lokal tilstedeværelse og en proaktiv rolle ved forberedelsen af projekter;

23. mener, at RP9 bør støtte initiativer som f.eks. »100 % vedvarende byer«, der inddrager byer og lokalforvaltninger, som har til formål væsentligt at øge den vedvarende energis kapacitet til elektricitet, mobilitet, opvarmning, afkøling i byerne gennem innovationsprojekter, der potentielt vil kunne omfatte intelligente net, forvaltning af energisystemer, aktiviteter, der muliggør sammenkobling af sektorer og fremmer brugen af elbiler etc.;

24. anerkender den rolle, som SET-planen, videns- og innovationsfællesskabet (VIF) InnoEnergy og de fælles teknologiinitiativer (FTI'er) spiller som drivkraft bag energiinnovation; understreger behovet for bedre forbindelse mellem disse forskellige rammer og bl.a. InnovFin-initiativet, EFSI og den foreslåede paneuropæiske venturekapitalfond som led i en koordineret, målrettet strategi for investeringer i innovation inden for ren energi, der vil hjælpe projekter i den tidlige fase og nystartede virksomheder og SMV'er med effektivt at overvinde »dødens dal« og nå markedets modenhedsniveau for global vækst; mener, at effektive incitamenter til investering i energiinnovation ved hjælp af nationale investeringsfonde og pensionsfonde kan spille en afgørende rolle i mobiliseringen af den nødvendige egenkapital;

Tirsdag den 6. februar 2018

25. minder om, at pionerprojekter (PP) er yderst risikable, og udbuddet af egenkapital og gæld ligger på meget lavere niveauer, end det er tilfældet for finansieringen af dokumenterede kulstoffattige teknologier; opfordrer med henblik herpå Kommissionen til at fjerne resterende lovgivningsmæssige hindringer og foreslå oprettelsen af en SET-PP-investeringsfond;

26. anerkender den rolle, som Det Europæiske Innovationsråd (EIC) kan spille i at hjælpe virksomheder i de tidlige faser med at finde finansiering, og foreslår, at det spiller en rolle i samordningen af de forskellige dele af en sammenhængende strategi for investeringer i innovation inden for ren energi; anmoder om flere oplysninger om EIC's struktur og sammenhæng med eksisterende instrumenter til støtte for innovation;

27. mener, at borgerdrevet energiinnovation kræver lavere barrierer for markedsadgang og åbner uudnyttede muligheder for finansiering af innovation; opfordrer Kommissionen til at undersøge effektive metoder til fremme af energiinnovation gennem bl.a. crowdfunding og til at overveje muligheden for at oprette en crowd equity-fond til innovation inden for ren energi; mener, at nye og forskelligartede former for finansiering bør være et supplement til de eksisterende;

28. understreger betydningen af at sætte skub i teknologien omkring intelligente net samt fremme og integrere bottom-up decentral produktion, herunder gennem klynger og kooperative ordninger; opfordrer Kommissionen til at støtte disse områder af innovation inden for ren energi med finansielle mekanismer, herunder at mindske risikoen for private investeringer og reducere byrden på de offentlige investeringer i moderniseringen af energisystemer; glæder sig endvidere over Kommissionens intention om at øge dens brug af priser som et værdifuldt redskab til at fremme bottom-up, banebrydende innovationer;

29. understreger, at for at tilskynde til en bottom-up-tilgang til innovation bør udbredelsen af mindre anlæg (f.eks. negawatt, produktion på stedet, lokal opbevaring, blandt andre) støttes, og deres gruppering og aggregering fremmes for at tiltrække flere investeringer og øge den økonomiske overkommelighed med særlig opmærksomhed på husstande med lav indkomst og ejendomme med mange beboere;

EU's globale førerposition

30. anerkender Parisaftalens målsætninger om at fremme den globale indsats for hurtigere innovation inden for ren energi; understreger behovet for at fortsætte finansieringen af forskning og dataindsamling om klimaændringer; opfordrer Kommissionen til, i tråd med målene for bæredygtig udvikling (SDG), til at undersøge forskellige metoder til at bistå udviklingslandene og de nye vækstøkonomier i deres energiomstilling, bl.a. gennem kapacitetsopbyggende foranstaltninger, bidrage til at nedbringe omkostningerne ved vedvarende energi og energieffektivitetsprojekter, teknologioverførsel og fremme mulige løsninger for udvikling af intelligente byer og fjernliggende områder og landdistrikter, således at innovationsøkosystemer i udviklingslande styrkes, og disse lande hjælpes med at opfylde deres forpligtelser i henhold til Parisaftalen; bifalder i denne forbindelse den nyoprettede Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling;

31. opfordrer Kommissionen til at udnytte det fulde potentiale i initiativet Mission Innovation, således at dens medlemmer kan overholde og indfri deres forpligtelse til at fordoble de årlige udgifter til FoU i ren energi mellem 2015 og 2020; understreger betydningen af at fremme synergier med andre globale initiativer, såsom bl.a. Breakthrough Energy Coalition og med globale kapital- og investeringsfonde; bifalder i denne henseende Unionens lederskab vedrørende innovationsudfordringen vedrørende omdannelse af sollys (»Converting Sunlight Innovation Challenge«) samt innovationsudfordringen vedrørende opvarmning og afkøling af bygninger til overkommelige priser (»Affordable Heating and Cooling of Buildings Innovation Challenge«); opfordrer i denne forbindelse til at undersøge muligheden for en koordineret arbejdsdeling inden for innovation i energi på globalt plan;

32. opfordrer Kommissionen til at udvikle en omfattende eksportstrategi for bæredygtige teknologier for ren energi og systemiske løsninger, herunder igennem en målrettet støttefacilitet og fokuseret bistand fra EU's delegationer i tredjelande; understreger i denne forbindelse den rolle, som vidtgående og brede frihandelsområder (DCFTA) kan spille i gennemførelsen af en sådan strategi;

Tirsdag den 6. februar 2018

33. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at foretage en grundig undersøgelse af registreringsprocedurerne for patenter og anmoder om fjernelsen af unødvendige administrative byrder, som sinker innovative produkters markedsudbredelsesproces og påvirker EU's rolle som førende inden for omstilling til ren energi;

Borgerdriven energiinnovation

34. mener, at hurtigere innovation inden for ren energi kræver, at europæerne gennemgår en ændring i deres tankegang, der går videre end simpel bevidsthed om energispørgsmål, og bevæger sig i retning af en dybere forståelse af de adfærsændringer, navnlig inden for energibesparelser og nye produktions- og forbrugsmønstre, der er nødvendige for at imødegå de mest presserende udfordringer for bæredygtig vækst, med henblik på at høste fordelene ved den digitale revolution og innovation på alle områder, for at energiomstillingen til sidst lykkes; bemærker, at innovation kan gøre det muligt for borgerne at spille en mere aktiv rolle i energiproduktionen, herunder ved at tilføre egenproduceret energi til nettet samt bidrage til en mere effektiv energianvendelse ved at reducere forbruget på husholdningsniveau og således mindske både emissioner og regninger;

35. understreger nødvendigheden af at styrke Europas vidensbase og mindske fragmenteringen ved at fremme ekspertise inden for videnskab og uddannelse med det formål at skabe forskningscentre med akademisk ekspertise, der ligger i front på internationalt plan; lægger vægt på behovet for at udvikle en strategi, der sikrer, at Europa tiltrækker udenlandske talenter og samtidig holder forbindelserne ved lige med de største europæiske talenter i udlandet; anerkender, at en kvalificeret arbejdsstyrke giver Europa en stor fordel og er en stor drivkraft for udviklingen af investeringer i FUI;

36. anerkender betydningen af en fuldt demokratisk inddragelse af europæiske borgere og lokalsamfund som en afgørende del af en vellykket energiomstilling; understreger samtidig, at en effektiv gennemførelse af denne omstilling kræver åbenhed, gennemsigtighed og lige konkurrencevilkår og skal være baseret på fair konkurrence;

37. tror på potentialet for innovation i rene energier og energieffektivitet med henblik på at skabe nye og bedre job; mener, at for at kunne klare en vellykket overgang til en bæredygtig dekarbonisering af økonomien, er der behov for at sikre, at arbejdsmarkedet kan reagere hensigtsmæssigt på de nye krav til innovative rene energisystemer;

38. opfordrer Kommissionen til at være mere opmærksom i sine forsknings- og udviklingsinitiativer på forbindelsen mellem innovation i energisystemer og nye faglige profiler, uddannelsesbehov, job og uddannelseskraft;

39. anerkender behovet for systematisk uddannelse og engagement, der har til formål at gøre det muligt for samfundet at engagere sig fuldt ud i omdannelsen af energisystemet og gøre det muligt for europæere i alle aldre gradvist at gå fra bevidsthed og forståelse til aktiv inddragelse og styrkelse af deres indflydelse; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne, de regionale og lokale myndigheder samt den private sektor til at fremme oplyste forbrugervalg og borgernes engagement i energirelaterede spørgsmål, bl.a. gennem oplysningskampagner, omfattende og tilgængelig information om energiregninger og prissammenligningsværktøjer, fremme af egenproduktion, efterspørgselsreaktion, kooperative deleordninger, deltagelsesbaserede budgetter og crowdfunding for energirelaterede investeringer, skat og investeringsincitamentter samt styring af teknologiske løsninger og innovationer; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og de relevante myndigheder til at udpege bedste praksis med henblik på at imødegå de husstande, der lider under energifattigdom;

40. mener, at regioner og byer spiller en afgørende rolle i at styrke bæredygtige energimodeller; anerkender den vigtige rolle, som regioner, større byer og mindre byer spiller for at fremme ejerskabet af energiomstillingen og for at fremme klima- og energirelateret innovation på græsrodsniveau; bemærker, at regioner og byområder bedst vil kunne teste og gennemføre integrerede løsninger sammen med borgernes direkte inddragelse; understreger i denne henseende betydningen af Borgmesteraftalen med dens ønske om at fremme udvekslingen af bedste praksis og den mulige sammenlægning af ressourcer og investeringer; bemærker, at landområderne også giver plads til innovation, der kan overvinde udfordringer, såsom deres fjerne beliggenhed eller demografiske ændringer samt levering af nye tjenester;

Tirsdag den 6. februar 2018

41. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at bistå regionale og lokale myndigheder med at tage koordinerede tiltag til fremme af energiinnovation på lokalt og tværregionalt plan med henblik på at udarbejde sammenhængende strategier; understreger, at energiomstillingen vil have en kraftig indvirkning på beskæftigelsen i visse regioner i EU og understreger i den forbindelse, at der bør være særligt fokus på de regioner, der står over for udfordringer af udfasning af brunkul, kul og andre faste fossile brændsler til energiproduktion og på minedrift som reaktion på en beslutning fra en medlemsstat, de lokale myndigheder eller industrien eller som reaktion på andre omstændigheder; understreger behovet for at hjælpe disse regioner i udviklingen af inkluderende, lokale og retfærdige overgangsstrategier og i at håndtere samfundsmæssige, socioøkonomiske og miljømæssige konsekvenser sammen med omstillingen af anlæg; fremhæver de finansielle muligheder for at yde en sådan støtte ved hjælp af en del af auktionsindtægterne fra ETS samt gennem moderniseringsfonden, der skal oprettes for perioden 2021-2030; mener, at inkluderende interessentprocesser bør udvikle, hvordan man bedst tiltrækker alternative innovative virksomheder og nystartede virksomheder og industrier med det formål at opbygge en bæredygtig regional økonomi, der styrker folks værdighed og hjælper med at erstatte kapaciteten til produktion af elektricitet med vedvarende energikilder eller energieffektivitetsløsninger; opfordrer til, at forsknings- og innovationspolitikker fokuserer på, hvordan de berørte regioner genoplives med hensyn til bæredygtige beskæftigelses- og vækstperspektiver, navnlig der hvor nedlægning af energiproduktionskapacitet af brunkul, kul eller andre faste fossile brændsler er forbundet med mineaktiviteter;

42. opfordrer Kommissionen til at bistå med at styrke lokale og regionale myndigheder i udbredelsen af innovation inden for ren energi, som f.eks. intelligente byer, elektricitet og intelligente mikronet samt udbredelse af vedvarende energi, afhængigt af deres modenhed, og til at hjælpe disse myndigheder med at imødekomme udfordringerne i at fremme energiomstillingen, såsom borgernes engagement; tilskynder til udveksling af bedste praksis, sammenlægningen af investeringer og bedre vurdering af, hvorvidt projekter kan accepteres af bankerne, og udviklingen af finansieringsstrategier, såsom forretningsgrundlag, anvendelse af offentlige indkøb og lån;

43. mener, at transportsektoren har et stort potentiale og bør spille en afgørende rolle i forbindelse med omstillingen, og tilskynder Kommissionen til at opretholde de nuværende bevillinger til udbygning af infrastruktur til elektriske køretøjer; opfordrer Kommissionen til at fortsætte med at støtte og udvikle yderligere initiativer såsom det EU-dækkende elektricitetsinitiativ og fællesforetagendet for brændselsceller og brint;

44. opfordrer Kommissionen til at erkende fordelene ved brintmobilitet og sammenkoblingen af transport- og elektricitetssektorerne og til at tilskynde til nye forretningsmodeller inden lignende områder, som f.eks. intelligent opladning og bil til elnet-ladere, der vil gøre det muligt for ejere af elektriske køretøjer at sælge fleksibilitet til elforsyningsnettet; opfordrer Kommissionen til at sikre finansiering af innovation, der sigter på udvikling af løsninger med brintlagre og avancerede langfristede oplagringsløsninger til elektriske køretøjer, udvikling af infrastruktur til opladning med brint samt infrastruktur- og plug in-løsninger, herunder opladningsinfrastruktur til elektriske køretøjer; opfordrer medlemsstaterne og de lokale myndigheder til at indføre yderligere tiltag som skatte- og afgiftslettelser i forbindelse med fremme afsætningen af elektriske og brintdrevne køretøjer, skatte- og afgiftsnedsettelse for ejerne af elektriske og brintdrevne køretøjer samt forskellige andre tiltag i forbindelse med fremme af anvendelsen af elektriske køretøjer, f.eks. i form af prisnedsættelser, bonusbetalinger og præmier for købere af elektriske køretøjer samt etablering af gratis parkeringspladser til elektriske køretøjer;

45. noterer sig den omfattende indsats, der gøres under EU's Horisont 2020-rammeprogram for forskning og udvikling med henblik på at opnå en reduktion på 60 % i drivhusgasemissionerne i transportsektoren senest i 2050 i forhold til niveauet i 1990⁽¹⁾; minder om, at EU's forsknings- og innovationsprogrammer spiller en afgørende rolle for markedsføringen af innovation på energi- og IKT-området og intelligente transportsystemer; opfordrer Kommissionen til for fremtiden at koncentrere den til rådighed værende finansiering mere klart om indbyrdes forbundne strategiske prioriteter, såsom lavemissionsmobilitet, infrastruktur for alternative brændstoffer og integreret bytransport, med særlig vægt på alle emissioner af forurenende stoffer, støjreduktion, trafikikkerhed, færdselstæthed og flaskehalse, under overholdelse af princippet om teknologisk neutralitet; understreger også betydningen af at udvikle avancerede biobrændstoffer og øge andelen af jernbanetransport og cykling,

⁽¹⁾ som det er fastsat i Kommissionens hvidbog af 28. marts 2011 med titlen »En køreplan for et fælles europæisk transportområde — mod et konkurrencedygtigt og ressourceeffektivt transportsystem« (COM(2011)0144),

Tirsdag den 6. februar 2018

46. bifalder, at Kommissionen vil støtte markedsudbredelsen af innovative rene energiløsninger gennem offentlige indkøb og revisionen af direktivet om renere køretøjer, og at den erkender de potentielle fordele for offentlige trafikmyndigheder og -selskaber, busfabrikanter, underleverandører, energiforsyningselskaber, nationale og internationale sammenslutninger og forskningscentre; opfordrer Kommissionen til hurtigt at fremsætte forslag herom;
47. tilskynder til, at der oprettes en strategisk dagsorden for forskning og innovation på transportområdet med køreplaner, der skal udarbejdes i samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, og også med lokale og regionale myndigheder og selskaber og en tilsvarende forvaltningsmekanisme med henblik på at støtte forskning, innovation og anvendelsen af ny teknologi i transportsektoren og tilskynde til lavemissionsmobilitet, som der er et stort behov for; opfordrer til, at konklusionerne i disse køreplaner indarbejdes i Kommissionens årlige arbejdsprogram;
48. opfordrer til, at der følges en integreret og koordineret tilgang, der tager hensyn til den bymæssige dimension ved EU's og medlemsstaternes politikker og lovgivning, og til, at der udvikles planer for bæredygtig bytrafik, hvormed medlemsstaterne får mulighed for og incitamenter til at forbedre borgernes sundhed og livskvalitet og miljøets tilstand i byområder; tilskynder til udvikling af samarbejdende intelligente transportsystemer (C-ITS) og autonome køretøjer og etablering af kommunikationsinfrastrukturer for at sikre høj kapacitet og lav latenstid for et 5G-net; opfordrer til, at der gøres en aktiv indsats for at mindske forskellene og forbedre samarbejdet mellem byområder og landdistrikter og mellem mere udviklede regioner og dem, der halter bagefter, når det drejer sig om infrastrukturens kvalitet;
49. anerkender betydningen af den nye europæiske konsensus om udvikling, der blev undertegnet i juni 2017, og som fastsætter en fælles vision og handlingsramme for EU og medlemsstaterne med hensyn til udviklingssamarbejde; noterer sig, at det er første gang, at de 17 mål for bæredygtig udvikling og de dertil knyttede mål, der skal opfyldes senest i 2030, er universelt anvendelige på alle lande på baggrund af EU's forpligtelse til at være førende med hensyn til at gennemføre dem; bemærker, at denne konsensus bringer Unionens udviklingspolitik i tråd med 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling og identificerer vigtige foranstaltninger på området bæredygtig energi og klimaændringer;
50. minder om, at artikel 8 i forordningen om fælles bestemmelser fastsætter, at »ESI-fondenes mål skal søges virkeliggjort i overensstemmelse med princippet om bæredygtig udvikling«, med EU's mål om bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten og med dets forpligtelser i henhold til Parisaftalen;
51. minder om, at partnerskabsaftaler og programmer i henhold til forordningen om fælles bestemmelser har til formål at fremme ressourceeffektivitet, modvirkning af og tilpasning til klimaændringerne og de horisontale principper om partnerskab, flerniveaustyring, ligestilling mellem kønnene og ikke-forskelsbehandling;
52. mener, at synergier mellem EU's politikker bør styrkes gennem en ensartet og sammenhængende EU-holdning om antidumpingforanstaltninger for at sikre, at fremstillingsindustrien drager fuld fordel af energiomstillingen;
53. anerkender den afgørende rolle, som regioner og byer spiller for at fremme ejerskabet af den verdensomspændende energiomstilling og for at fremme klima- og energirelateret bottom up-innovation; opfordrer til, at der anvendes samme miljømæssige kvalitetsstandarder for al energiteknologi, der kommer ind på EU-markedet; udtrykker sin bekymring over beskyttelsen af grønne områder i byerne;

o

o o

54. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne.
-

Onsdag den 7. februar 2018

P8_TA(2018)0032

Beskyttelse og ikkediskrimination af EU-borgere tilhørende mindretal i EU-medlemsstaterne**Europa-Parlamentets beslutning af 7. februar 2018 om beskyttelse og ikkediskrimination af EU-borgere tilhørende mindretal i EU-medlemsstaterne (2017/2937(RSP))**

(2018/C 463/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2 og 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til artikel 10, 19, 21 og 167 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til retten til at indgive andragender, som nedfældet i artikel 20 og 227 i TEUF og i artikel 44 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til artikel 21 og artikel 22 i TEUF,
- der henviser til præamblen til TEU,
- der henviser til Europarådets rammekonvention om beskyttelse af nationale mindretal, protokol nr. 12 til konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder samt den europæiske pagt om regionale sprog eller mindretalssprog,
- der henviser til Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse ⁽¹⁾ (direktivet om etnisk ligestilling),
- der henviser til Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv ⁽²⁾ (direktivet om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes områder, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF ⁽³⁾ (direktivet om fri bevægelighed),
- der henviser til Rettens dom af 3. februar 2017 (sag T-646/13), *Minority SafePack — one million signatures for diversity in Europe mod Kommissionen* ⁽⁴⁾,
- der henviser til sine beslutninger om situationen for grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union,
- der henviser til sin beslutning af 8. juni 2005 om forslag til beskyttelse af mindretal og ikke-diskriminationspolitikker i et udvidet Europa ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. september 2013 om udryddelsestruede europæiske sprog og den sproglige mangfoldighed i Den Europæiske Union ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22.⁽²⁾ EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.⁽³⁾ EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77.⁽⁴⁾ ECLI:EU:T:2017:59.⁽⁵⁾ EUT C 124 E af 25.5.2006, s. 405.⁽⁶⁾ EUT C 93 af 9.3.2016, s. 52.

Onsdag den 7. februar 2018

- der henviser til sin beslutning af 12. marts 2014 om rapport om unionsborgerskab 2013 — Unionsborgere: jeres rettigheder, jeres fremtid ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 15. december 2016 om arbejdet i Udvalget for Andragender 2015 ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2017 om aspekter vedrørende grundlæggende rettigheder for integrationen af romaer i EU: bekæmpelse af romafjendtlighed ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 12. december 2017 om 2017-rapporten om unionsborgerskab: Styrkelse af borgernes rettigheder i en Union med demokratiske forandringer ⁽⁴⁾,
 - der henviser til det studie fra april 2017, som Europa-Parlamentets Temaafdeling C bestilte efter anmodning fra Udvalget for Andragender, med titlen »Discrimination(s) as emerging from petitions received« (Forskelsbehandling som den fremstår i modtagne andragender),
 - der henviser til det studie fra august 2017, som Europa-Parlamentets Temaafdeling C bestilte efter anmodning fra Udvalget for Borgerlige Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, med titlen »Towards a Comprehensive EU Protection System for Minorities« (Mod et omfattende EU-system til beskyttelse af mindretal),
 - der henviser til det studie fra april 2017, som Europa-Parlamentets Temaafdeling C bestilte efter anmodning fra Kultur- og Uddannelsesudvalget, med titlen »Minority Languages and Education: Best Practices and Pitfalls« (Mindretalssprog og uddannelse: bedste praksis og faldgruber),
 - der henviser til den offentlige høring, som Udvalget for Andragender arrangerede den 4. maj 2017 med titlen »Fighting against discrimination of EU citizens in the EU Member States and the protection of minorities« (Bekæmpelse af diskrimination af EU-borgere i medlemsstaterne og beskyttelse af mindretal) ⁽⁵⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 216, stk. 2,
- A. der henviser til, at Udvalget for Andragender har modtaget adskillige andragender, hvori der gives udtryk for betænkeligheder med hensyn til forskellige former for praksis, der diskriminerer mod EU-borgere, som tilhører mindretal, og at udvalget har arrangeret en høring om de forskellige spørgsmål, der er blevet rejst;
- B. der henviser til, at der er en stærk forbindelse mellem mindretalsrettigheder og retsstatsprincippet; der henviser til, at artikel 2 i TEU udtrykkeligt omtaler rettigheder for personer, der tilhører mindretal, og at disse rettigheder fortjener samme behandling som de andre rettigheder, der er nedfældet i traktaterne;
- C. der henviser til, at artikel 10 i TEUF fastlægger, at Unionen ved udformningen og gennemførelsen af sine politikker og aktiviteter tilstræber at bekæmpe enhver form for forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering;
- D. der henviser til, at der, selv om internationale aftaler danner en solid ramme for mindretalsrettigheder, stadig kan gøres væsentlige fremskridt med hensyn til, hvordan beskyttelsen af mindretalsrettigheder omsættes til praksis i EU;
- E. der henviser til, at hver enkelt person i EU har lige ret og pligt til at blive et fuldgyldigt, aktivt og integreret medlem af samfundet;
- F. der henviser til, at sikring af mindretalenes rettigheder er et afgørende krav til kandidatlande, hvilket er fastsat i Københavnskriterierne;
- G. der henviser til, at forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse bliver anført som den hyppigst forekommende form for diskrimination, og at diskrimination på grund af seksuel orientering er blevet væsentligt mere udbredt ifølge den seneste Eurobarometerundersøgelse om diskrimination ⁽⁶⁾;

⁽¹⁾ EUT C 378 af 9.11.2017, s. 146.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0512.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0413.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0487.

⁽⁵⁾ <http://www.europarl.europa.eu/cmsdata/117287/peti-hearing-programme-20170504-en.pdf>.

⁽⁶⁾ Discrimination in the EU in 2015, <http://ec.europa.eu/COMMFrontOffice/publicopinion/index.cfm/Survey/getSurveyDetail/instruments/SPECIAL/surveyKy/2077>.

Onsdag den 7. februar 2018

- H. der henviser til, at Kommissionens forslag til direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle (COM(2008)0426) dækker en bred vifte af områder, som såsom uddannelse, social beskyttelse og adgang til og levering af varer og tjenesteydelser;
- I. der henviser til, at de andragender, som Udvalget for Andragender har modtaget om forskelsbehandling i forbindelse med mindretalsrettigheder, bør behandles grundigt for at forstå de betænkeligheder, som borgerne har givet udtryk for, og for at stille løsningsforslag;
- J. der henviser til, at adskillige andragender viser, at mindretal bliver udsat for diskrimination ved udøvelsen af deres grundlæggende rettigheder, og at dette må give anledning til bekymring med hensyn til mindretalsgruppers fortsatte eksistens, navnlig som følge af miljøforurenende aktiviteter;
- K. der henviser til, at beskyttelse og styrkelse af kulturarven i forhold til nationale mindretal i medlemsstaterne — et centralt element i samfunds, gruppers og enkeltpersoners kulturelle identitet — spiller en afgørende rolle for social samhørighed;
- L. der henviser til, at medlemsstaterne har et klart ansvar for at træffe korrigerende foranstaltninger til bekæmpelse af praksis, der diskriminerer medlemmer af romasamfundet, navnlig hvad angår deres kontakt med regionale og nationale forvaltninger;
- M. der henviser til, at adskillige andragere har givet udtryk for bekymring over, at EU ikke kan opvise en samlet strategi og tilbyde beskyttelse af deres sproglige rettigheder og andre mindretalsrettigheder, som er nedfældet i EU's charter om grundlæggende rettigheder og er en del af EU-rettens almindelige principper, som fastslået af EU-Domstolen;
1. beklager, at personer, der tilhører mindretal, stadig oplever forhindringer, når det drejer sig om at sikre respekten for deres grundlæggende rettigheder, og at de fortsat er ofre for hadefuld tale og hadforbrydelser;
 2. mener, at medlemsstaterne konsekvent bør forsvare mindretals rettigheder og regelmæssigt vurdere, om disse rettigheder bliver overholdt;

Bekæmpelse af diskrimination mod autoktone, nationale og sproglige mindretal: et nationalt og europæisk ansvar

3. bemærker, at mindretalsspørgsmål ikke har været placeret tilstrækkelig højt oppe på EU's dagsorden, og støtter en integreret tilgang til lighed og ikke-forskelsbehandling med det formål at sikre, at medlemsstaterne på passende vis forholder sig til den menneskelige mangfoldighed i deres samfund;
4. mener, at EU har et ansvar for at beskytte og fremme mindretals rettigheder; anser det for påkrævet at forbedre EU's lovgivningsmæssige rammer for at beskytte de rettigheder, der tilkommer personer tilhørende mindretal, på en koordineret måde;
5. understreger, at EU-institutionerne bør gøre en indsats for at skabe større opmærksomhed omkring de spørgsmål, der vedrører mindretalsbeskyttelse, og for at ansøre og bistå medlemsstaterne i deres bestræbelser for at fremme kulturel mangfoldighed og tolerance, særlig via uddannelse;
6. understreger, at udviklingen af enhver politik for kulturarven bør være inklusiv, baseret på lokalsamfund og åben for deltagelse og bør omfatte høring af og dialog med de pågældende mindretalssamfund;
7. noterer sig, at EU mangler effektive redskaber til at overvåge respekten for mindretalsrettigheder; efterlyser en effektiv EU-dækkende overvågning af situationen for indfødte og sproglige mindretal; mener, at EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder bør gennemføre øget overvågning af diskrimination mod nationale mindretal i medlemsstaterne;
8. anerkender, at medlemsstaterne spiller en vigtig rolle i forbindelse med beskyttelsen af autoktone, nationale eller sproglige mindretal; minder om, at beskyttelsen af nationale mindretal og forbuddet mod forskelsbehandling på grundlag af sprog og medlemskab af et nationalt mindretal er nedfældet i traktaterne og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder;

Onsdag den 7. februar 2018

9. beklager, at de spørgsmål, som Parlamentet rejste i sin beslutning om forslag til beskyttelse af mindretal og ikke-diskriminationspolitikker i et udvidet Europa, endnu ikke er blevet løst;

EU's retlige ramme for mindretal: udfordringer og muligheder

10. fremhæver, at de nationale mindretals rettigheder og beskyttelsen heraf er en integrerende del af retsstatsprincippet, som fastslået i Københavnsdokumentet fra Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE), der blev undertegnet i 1990;

11. opfordrer medlemsstaterne til at sørge for, at deres retssystemer sikrer, at personer, der tilhører et mindretal, ikke udsættes for diskrimination, og til at træffe målrettede beskyttelsesforanstaltninger på grundlag af de relevante internationale normer; fordømmer enhver form for diskriminerende behandling fra offentligt ansattes side over for personer, der tilhører mindretal; foreslår, at de kompetente myndigheder gør brug af de eksisterende indberetningsmuligheder og om nødvendigt gennemfører sanktioner i tilfælde af forskelsbehandling;

12. understreger, at det er nødvendigt at behandle situationen og retsstillingen for ikke-statsborgere, som har fast bopæl i medlemsstaterne;

13. understreger, at de nationale mindretals natur- og kulturarvsressourcer hører til grundpillerne i den sociale samhørighed og skal betragtes som aktiver, der fuldt ud skal bevares for kommende generationer, bl.a. ved at bringe forurenende aktiviteter til ophør;

14. opfordrer alle medlemsstater til at undertegne, ratificere og håndhæve Europarådets rammekonvention om beskyttelse af nationale mindretal, protokol nr. 12 til konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder samt den europæiske pakt om regionale sprog eller mindretalssprog eller til at opdatere deres forpligtelser i forhold til de relevante internationale aftaler; understreger, at sproglige og autoktone mindretal bør behandles i overensstemmelse med de principper, der er nedfældet i disse dokumenter;

15. opfordrer til, at direktivet om racelighed og direktivet om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse revideres; beklager dybt, at der kun er gjort beskedne fremskridt i retning af at vedtage forslaget til direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle, og opfordrer Kommissionen og Rådet til atter at få gang i de relevante forhandlinger med det formål at afslutte dem inden udgangen af denne valgperiode;

Beskyttelse og forsvar af mindretalssprog

16. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at retten til at bruge et mindretalssprog bliver opretholdt, og til at beskytte sproglig mangfoldighed inden for EU i overensstemmelse med EU-traktaterne;

17. mener, at det er nødvendigt at respektere sproglige rettigheder i samfund, hvor der er mere end ét officielt sprog, uden at indskrænke et sprogs rettigheder i forhold til et andet sprog, i overensstemmelse med hver medlemsstats forfatningsmæssige orden;

18. opfordrer Kommissionen til at styrke bestræbelserne på at fremme undervisning i og brug af regionale sprog og mindretalssprog som en mulig løsning på problemerne med sprogdiskrimination i EU;

LGBTI-personers rettigheder

19. opfordrer Kommissionen til at gribe mere aktivt ind for at bekæmpe diskrimination af LGBTI-personer og homofobi, også ved hjælp af konkrete lovgivningsmæssige foranstaltninger, under hensyntagen til medlemsstaternes beføjelser; anbefaler, at der iværksættes overvågning af LGBTI-personers rettigheder, og at der fremlægges klare og tilgængelige oplysninger vedrørende anerkendelse af grænseoverskridende rettigheder for LGBTI-personer og deres familier i EU; mener, at medlemsstaterne på passende vis bør investere i at levere målrettet uddannelse i forskellige faser for at forebygge mobning og bekæmpe homofobi på en struktureret måde;

20. opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at medlemsstaterne foretager en korrekt gennemførelse af direktivet om fri bevægelighed, herunder bestemmelserne vedrørende familiemedlemmer og forbuddet mod enhver form for forskelsbehandling;

Onsdag den 7. februar 2018

21. opfordrer Kommissionen til at gøre en indsats for at sikre, at LGBTI-personer og deres familier kan udøve deres ret til fri bevægelighed i overensstemmelse med både artikel 21 i TEUF og artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder;

o

o o

22. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Onsdag den 7. februar 2018

P8_TA(2018)0033

Nultolerance over for kvindelig kønslemlæstelse

Europa-Parlamentets beslutning af 7. februar 2018 om nultolerance over for kvindelig kønslemlæstelse (2017/2936(RSP))

(2018/C 463/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 8 og 9 i direktivet om ofres rettigheder (2012/29/EU) af 25. oktober 2012⁽¹⁾ om ofres rettigheder fra oktober 2012 om obligatorisk levering af støttetjenester til ofre for vold, herunder kvindelig kønslemlæstelse,
- der henviser til artikel 11 og 21 i direktivet om modtagelsesforhold (2013/33/EU) af 26. juni 2013⁽²⁾, hvori ofre for kvindelig kønslemlæstelse eksplicit nævnes blandt de sårbare personer, som bør modtage passende sundhedsydelser under asylproceduren,
- der henviser til artikel 20, i kvalifikationsdirektivet (2011/95/EU) af 13. december 2011⁽³⁾, hvor kønslig lemlæstelse af piger og kvinder som en alvorlig form for psykisk, fysisk eller seksuel vold er medtaget som et kriterium, der skal tages i betragtning med henblik på international beskyttelse,
- der henviser til sin beslutning af 6. februar 2014 om Kommissionens meddelelse »Afskaffelse af lemlæstelse af kvindelige kønsorganer«⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. juni 2012 om afskaffelse af kønslig lemlæstelse af piger og kvinder⁽⁵⁾, som opfordrede til afskaffelse kvindelig kønslemlæstelse i hele verden gennem forebyggelse, beskyttelsesforanstaltninger og lovgivning,
- der henviser til EU's årsberetninger om menneskerettigheder og demokrati i verden,
- der henviser til Rådets konklusioner fra juni 2014 om forebyggelse og bekæmpelse af alle former for vold mod kvinder og piger, herunder kvindelig kønslemlæstelse,
- der henviser til Rådets konklusioner fra marts 2010 om udryddelse af vold mod kvinder i EU,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. november 2013 »Afskaffelse af lemlæstelse af kvindelige kønsorganer« (COM(2013)0833),
- der henviser til den fælles erklæring af 6. februar 2013 på den internationale dag mod kvindelig kønslemlæstelse, hvor næstformanden for Kommissionen/Unionens højststående repræsentant og fem kommissærer bekræftede EU's engagement i at arbejde for at bekæmpe kvindelig kønslemlæstelse inden for rammerne af sine eksterne forbindelser,
- der henviser til EU's handlingsplan vedrørende menneskerettigheder og demokrati (2015-2019), navnlig mål nr. 14(b),
- der henviser til 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, navnlig mål 5.3 om at afskaffe enhver form for skadelig praksis såsom børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber samt kvindelig kønslemlæstelse,
- der henviser til kønshandlingsplanen 2016-2020,

⁽¹⁾ EUT L 315 af 14.11.2012, s. 57.

⁽²⁾ EUT L 180 af 29.6.2013, s. 96.

⁽³⁾ EUT L 337 af 20.12.2011, s. 9.

⁽⁴⁾ EUT C 93 af 24.3.2017, s. 142.

⁽⁵⁾ EUT C 332 E af 15.11.2013, s. 87.

Onsdag den 7. februar 2018

- der henviser til rapporten fra Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder (EIGE) fra 2013 om kvindelig kønslemlæstelse i Den Europæiske Union og Kroatien,
 - der henviser til Europarådets konvention fra 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen),
 - der henviser til sin beslutning af 12. september 2017 ⁽¹⁾ om EU's tiltrædelse af Istanbulkonventionen om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet,
 - der henviser til erklæringen fra Europarådets Ministerkomité i september 2017 om behovet for at intensivere bestræbelserne på at forebygge og bekæmpe kvindelig kønslemlæstelse og tvangsægteskaber i Europa,
 - der henviser til FN's Generalforsamlings resolution af 20. december 2012 om en øget global indsats for at afskaffe kvindelig kønslemlæstelse (A/RES/67/146),
 - der henviser til Cotonouaftalen,
 - der henviser til EU's og FN's »spotlight-initiativ« fra 2017 om afskaffelse af vold mod kvinder og piger,
 - der henviser til forespørgsel til Kommissionen om multolerance over for kvindelig kønslemlæstelse (O-000003/2018 — B8-0005/2018),
 - der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling udtrykkeligt opfordrer til afskaffelse af lemlæstelse af kvindelige kønsorganer sammen med skadelige praksisser i udviklingsmål 5, der går ud på at opnå ligestilling mellem kønnene og styrke alle kvinders og pigers indflydelse og status;
- B. der henviser til, at kvindelig kønslemlæstelse er en praksis, der er genstand for særlig opmærksomhed under mål 14 gående ud på at fremme ligestilling mellem kønnene, kvinders rettigheder og kvinders og pigers myndiggørelse og deltagelse i EU's handlingsplan vedrørende menneskerettigheder og demokrati 2015-2019;
- C. der henviser til kønshandlingsplanen 2016-2020 (GAP II) under tematisk prioritet B: fysisk og psykisk integritet, der som en indikator omfatter procentdelen af piger og kvinder i alderen 15-49 år, der er blevet udsat for kvindelig kønslemlæstelse;
- D. der henviser til, at kvindelig kønslemlæstelse som en skadelig praksis af tværnational karakter nu anerkendes som et verdensomspændende problem, idet 2030-dagsordenen for FN's bæredygtige udviklingsmål identificerer det som en skadelig praksis, som skal afskaffes senest i 2030;
- E. der henviser til, at UNICEF's statistiske rapport fra 2016 anfører, at mindst 200 millioner piger og kvinder verden over har været udsat for kvindelig kønslemlæstelse, men at det nøjagtige tal stadig er ukendt;
- F. der henviser til, at kvindelig kønslemlæstelse — der stadig praktiseres i visse dele af det afrikanske kontinent, men også i dele af Mellemøsten, Asien og Oceanien — også udgør et problem i Den Europæiske Union med alvorlige konsekvenser for de berørte kvinder og piger;
- G. der henviser til, at, der, omend ujævnt fordelt, er sket fremskridt i løbet af de seneste tre årtier, idet prævalensraterne er faldet med ca. 30 %; der henviser til, at denne udvikling ikke desto mindre kan blive opvejet af befolkningstilvæksten, hvilket betyder, at et større antal kvinder og piger vil blive underkastet denne procedure;
- H. der henviser til, at lokalsamfund ofte har den største indflydelse på forældres beslutning om at omskære deres pigebørn eller kvinders beslutning om at underkaste sig kvindelig kønslemlæstelse;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0329.

Onsdag den 7. februar 2018

- I. der henviser til, at selv om der ikke er noget religiøst krav om at udføre kvindelig kønslemlæstelse, gør en stærk tilstedeværelse af religion i mange af de samfund, hvor det praktiseres, det nødvendigt, at religiøse og andre ledere engagerer sig i bevægelsen imod kvindelig kønslemlæstelse;
 - J. der henviser til, at denne praksis altid skal undersøges i en lokal kontekst, for at der kan udarbejdes en passende strategi for dens udryddelse;
 - K. der henviser til, at kvindelig kønslemlæstelse ofte hænger sammen med andre ligestillingsproblemer og blot fremstår som endnu én ud af mange krænkelse imod kvinders rettigheder, såsom: manglende adgang til uddannelse for piger, herunder omfattende seksualundervisning; mangel på arbejde eller beskæftigelse for kvinder; manglende ret til at eje eller arve ejendom; tvangsægteskaber eller tidlige børneægteskaber; seksuel og fysisk vold; mangel på sundhedsydelser af høj kvalitet, herunder manglende tjenester på området for seksuel og reproduktiv sundhed og de dermed forbundne rettigheder;
 - L. der henviser til, at kvindelig kønslemlæstelse sammen med andre former for kønsbestemt vold er med til at fastholde kontrollen over kvinders kroppe og udgør et overgreb mod kvinders ret til sundhed, sikkerhed og fysisk integritet og, i nogle tilfælde, endog deres ret til liv;
 - M. der henviser til, at der, idet forebyggelse er en mere ønskelig metode til afskaffelse af kvindelig kønslemlæstelse end retsforfølgning, og idet lovovertrædere, medskyldige og medvirkende ofte er forældrene til et offer, er et åbenlyst behov for også at fjerne hindringerne for retsforfølgning i sager om kvindelig kønslemlæstelse, samtidig med at der tages bedst muligt hensyn til barnets tarv;
1. bemærker et fald i forekomsten af kvindelig kønslemlæstelse som følge af målrettede foranstaltninger og oplysningskampagner og opfordrer alle aktører til at fortsætte deres bestræbelser på at fastholde denne impuls i de lande, hvor kvindelig kønslemlæstelse er udbredt;
 2. ser denne impuls som en mulighed for internationale organisationer og stater til at optrappe deres indsats, navnlig ved at skabe forbindelser mellem forskellige regioner, interesser og sektorer med henblik på aktivt at arbejde sammen om at opnå, at man går bort fra denne og andre former for praksis, der er skadelige for piger, der kan komme til at lide under de fysiske, psykiske og følelsesmæssige konsekvenser resten af deres liv;
 3. anerkender det uvurderlige arbejde, som udføres af de organisationer, der samarbejder med lokalsamfundene på stedet både i og uden for EU om forebyggelse og bevidsthedsskabelse samt oplysningskampagner, og anerkender, at det er en nødvendighed at bygge bro imellem dem, hvis kvindelig kønslemlæstelse skal udryddes fuldstændigt;
 4. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at integrere forebyggelse af kvindelig kønslemlæstelse i alle sektorer, navnlig sundhed, herunder seksuel og reproduktiv sundhed, socialt arbejde, asyl, uddannelse, herunder seksualundervisning, retshåndhævelse, retspleje, beskyttelse af børn samt medier og kommunikation;
 5. understreger, at medlemsstaterne i henhold til artikel 38 i Istanbulkonventionen er forpligtet til at kriminalisere kvindelig kønslemlæstelse samt det at tilskynde, tvinge eller presse piger til at underkaste sig det, og at konventionen ikke kun beskytter piger og kvinder mod kønslemlæstelse, men også piger og kvinder, der lider under livslange følger af denne praksis (i situationer såsom re-infibulation, asylrelaterede forhold, adgang til behandling osv.); understreger, at det i Istanbulkonventionen er fastsat, at kultur, sædvaner, religion, tradition, eller såkaldt »ære« ikke kan berettige til nogen form for vold mod kvinder;
 6. opfordrer EU og de medlemsstater, som endnu ikke har ratificeret Europarådets konvention om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder, til at gøre det omgående, således at EU's forpligtelser opfylder internationale standarder om fremme af en helhedsorienteret og integreret fremgangsmåde i forbindelse med vold mod kvinder og i forbindelse med kvindelig kønslemlæstelse;
 7. glæder sig over, at strafferetten i alle medlemsstater beskytter piger og kvinder mod kønslemlæstelse enten eksplicit eller implicit, men er stærkt bekymret over dens åbenlyse ineffektivitet, idet det kun har oplevet ganske få retssager i EU;
 8. bemærker med bekymring, at håndhævelsen af lovgivningen og navnlig retsforfølgning er en udfordring i alle medlemsstater og oprindelseslande; opfordrer derfor Kommissionen til at fremme målrettet uddannelse for alle relevante aktører om påvisning, efterforskning og retsforfølgning af kvindelig kønslemlæstelse; opfordrer medlemsstaterne til at være mere på vagt, når det drejer sig om at påvise, undersøge og retsforfølge tilfælde af kvindelig kønslemlæstelse;

Onsdag den 7. februar 2018

9. bemærker, at strafferet og målrettet uddannelse skal gå hånd i hånd med indsatsen for at skabe større bevidsthed med henblik på at fjerne incitamentet for de udøvende til at videreføre denne praksis;
10. anerkender, at en stor forskel mellem kvindelig kønslemlæstelse og andre former for kønsbaseret vold er manglen på en ond hensigt bag handlingen, og understreger, at der, selv om dette under ingen omstændigheder kan tjene som retfærdiggørelse, skal tages hensyn til dette i strategier, der sigter mod afskaffelse;
11. beklager den stigende sygeliggørelse i visse lande og understreger, at dette er en uacceptabel reaktion, når det drejer sig om at gøre noget ved de grundlæggende årsager, sådan som FN og WHO allerede har fastslået; opfordrer medlemsstaterne til udtrykkeligt at forbyde sygeliggørelsen af kvindelig kønslemlæstelse, samtidig med at sundheds-personale bevidstgøres om dette problem;
12. understreger, at kvindelig kønslemlæstelse er en af de mest forudsigelige former for kønsbaseret vold, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre stærke forebyggende foranstaltninger i flygtningelejre; opfordrer Kommissionen til i højere grad at inddrage bekæmpelse af kvindelig kønslemlæstelse og anden skadelig praksis i integrationsprocedurer og i forbindelse med Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (AMIF) og til at formidle relevante oplysninger gennem EU's Asylagentur;
13. anmoder om de højeste standarder for beskyttelse af asylansøgere af grunde, der vedrører kvindelig kønslemlæstelse, som led i reformen af det fælles europæiske asylsystem og revisionen af direktiverne om asyl samt gennem den rolle, EU's nye Asylagentur spiller;
14. ser frem til oprettelsen af det globale netværk, der vil knytte forbindelser mellem relevante aktører fra alle dele af verden med henblik på at bringe ideer sammen og forene kræfterne; opfordrer Kommissionen til at yde støtte til dette vigtige netværk;
15. opfordrer Kommissionen til at imødekomme civilsamfundets opfordringer til, at finansieringen bliver tilstrækkeligt fleksibel til, at græsrodsorganisationer, som udfører deres arbejde i samfundet, kan ansøge om finansiering, at en bred vifte af spørgsmål vedrørende pigers og kvinders rettigheder kan blive taget op sideløbende med kvindelig kønslemlæstelse, idet der anlægges en helhedsorienteret tilgang, og at der kan etableres forbindelser mellem organisationer, der arbejder i EU, og dem, der arbejder i de lande, der har denne praksis; glæder sig i denne forbindelse over det arbejde, der udføres af det europæiske netværk End FGM (»stop kvindelig kønslemlæstelse«) og dets medlemmer, herunder gennem Change Plus-projektet, med at uddanne repræsentanter for lokalsamfundene til at fremme ikke alene lovgivningsmæssige ændringer, men også en adfærdsendring i deres lokalsamfund;
16. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at opbevare data om forekomsten af kvindelig kønslemlæstelse og dens forskellige former og til at inddrage akademiske kredse i processen med indsamling af data, forskning og uddannelse af fremtidige generationer af fagfolk vedrørende kvindelig kønslemlæstelse; erkender, at Det Europæiske Migrationsnetværk kan spille en rolle; mener, at en fælles forskningsdagsorden, som vil give universiteterne i de områder, hvor kvindelig kønslemlæstelse praktiseres, muligheder for at knytte kontakt med universiteterne i EU med henblik på at tilrettelægge udvekslingsprogrammer, forbedre dataindsamlingen og forbedre fremtidige fagfolks kapaciteter i forskellige sektorer;
17. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at medtage grundlæggende oplysninger om kvindelig kønslemlæstelse og anden skadelig praksis over for piger i uddannelsesprogrammerne i de fag, som spiller en afgørende rolle i forbindelse med forebyggelse af kvindelig kønslemlæstelse;
18. understreger, at kvindelig kønslemlæstelse på trods af dens lokale sammenhæng bør ses i lyset af kønsbaseret vold og som et spørgsmål om ligestilling mellem kønnene og bør håndteres gennem en omfattende tilgang med henblik på at undgå nedvurdering af samfund, hvor det praktiseres;
19. understreger, at sikring af, at alle piger går i skole, og udvikling af forudsætningerne for kvinders økonomiske indflydelse og status er de første skridt i retning af en forbedring af kvinders stilling i samfund, hvor denne praksis findes;
20. henleder opmærksomheden på potentialet i og styrken af forskellige kommunikationsformer såsom kunst, litteratur samt nye og lokale medier til at bringe budskaber tættere på borgerne; understreger betydningen af at inddrage drenge og mænd i at skabe nye fortællinger om ligestilling mellem kønnene og bekæmpe eksisterende magtstrukturer gennem netværk, gensidige programmer, oplysningskampagner og uddannelsesprogrammer;

Onsdag den 7. februar 2018

21. opfordrer Kommissionen til at bistå medlemsstaterne og de lande, hvor kvindelig kønslemlæstelse praktiseres, i at skabe netværk og integrerede strategier for forebyggelse af kvindelig kønslemlæstelse, herunder uddannelse af socialarbejdere, sundhedspersonale, samfundsledere og religiøse ledere samt politi og retsvæsen; erkender, at ingen religion går ind for denne praksis;
 22. opfordrer Kommissionen til at medtage spørgsmålet om kvindelig kønslemlæstelse og anden skadelig praksis over for piger og kvinder i sine menneskerettighedsdialoger og diplomatiske tiltag; opfordrer EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at udvide samarbejdet med tredjelande for at tilskynde dem til at vedtage nationale love, der forbyder kvindelig kønslemlæstelse, og til at støtte de retshåndhavende myndigheder i forbindelse med sikring af gennemførelsen;
 23. bemærker med tilfredshed, at delegationerne og EU-Udenrigstjenesten hvert år uddannes om kvindelig kønslemlæstelse som led i uddannelse om børns rettigheder eller ligestilling, og opfordrer Kommissionen til at gøre sine værktøjer, såsom værktøjssættet for »United to end FGM« (»forenet i kampen mod kvindelig kønslemlæstelse«) for fagfolk i forskellige sektorer bredt kendte og tilgængelige for målbefolkningerne;
 24. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen og Ministerrådet.
-

Torsdag den 8. februar 2018

P8_TA(2018)0034

Rusland, sagen Oyub Titiev og menneskerettighedscentret Memorial**Europa-Parlamentets beslutning af 8. februar 2018 om Rusland, for så vidt angår Oyub Titiev og menneskerettighedscentret Memorial (2018/2560(RSP))**

(2018/C 463/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Rusland, særlig sin beslutning af 13. juni 2013 om retsstatsforholdene i Rusland ⁽¹⁾, af 13. marts 2014 om Rusland: domsafsigelse mod demonstranter, der var involveret i begivenhederne på Bolotnaja-pladsen ⁽²⁾, og af 23. oktober 2014 om tvangslukningen af den ikke-statslige organisation Memorial (vinder af Sakharovprisen 2009) i Rusland ⁽³⁾, der henviser til sine tidligere beslutninger om Rusland, navnlig sine beslutninger af 12. marts 2015 om mordet på den russiske oppositionsleder Boris Nemtsov og demokratiets situation i Rusland ⁽⁴⁾, af 24. november 2016 om sagen om Ildar Dadin, samvittighedsfange i Rusland ⁽⁵⁾ og af 6. april 2017 om Rusland, anholdelsen af Aleksej Navalnij og andre demonstranter ⁽⁶⁾,
- der henviser til erklæringen af 12. januar 2018 fra formændene for Parlamentets Udenrigsudvalg og Underudvalget om Menneskerettigheder med opfordring til øjeblikkelig løsladelse af menneskerettighedsforkæmperen Oyub Titiev,
- der henviser til artikel 5 i verdenserklæringen om menneskerettigheder og artikel 7 i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, der begge fastslår, at ingen må underkastes tortur eller grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, og som Den Russiske Føderation har tiltrådt,
- der henviser til EU's erklæring af 19. januar 2018 om menneskerettighedskrænkelser i forbindelse med menneskerettighedscentret Memorial i Rusland og erklæringen af 11. januar 2018 fra talsmanden for EU-Udenrigstjenesten om tilbageholdelsen af direktøren for menneskerettighedscentret Memorial i Den Tjetjenske Republik, Oyub Titiev,
- der henviser til besøget af Europarådets Komité til Forebyggelse af Tortur hos Den Tjetjenske Republik i Den Russiske Føderation i november-december 2017,
- der henviser til konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder,
- der henviser til De Forenede Nationers erklæring om menneskerettighedsforkæmpere, der blev vedtaget af FN's Generalforsamling den 9. december 1998,
- der henviser til den nuværende partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Russiske Føderation på den anden side og de suspendede forhandlinger om en ny aftale mellem EU og Rusland,
- der henviser til Den Russiske Føderations syvende periodiske beretning, som blev behandlet af FN's Menneskerettighedskomité på dens 3136. og 3137. møde den 16. og 17. marts 2015,
- der henviser til Det Europæiske Råds retningslinjer af 24. juni 2013 for fremme og beskyttelse af alle menneskerettigheder for lesbiske, bøsser, biseksuelle, transpersoner og interseksuelle (LGBTI-personer),
- der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,

⁽¹⁾ EUT C 65 af 19.2.2016, s. 150.⁽²⁾ EUT C 378 af 9.11.2017, s. 250.⁽³⁾ EUT C 274 af 27.7.2016, s. 21.⁽⁴⁾ EUT C 316 af 30.8.2016, s. 126.⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0446.⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0125.

Torsdag den 8. februar 2018

- A. der henviser til, at Den Russiske Føderation er fulgyldigt medlem af Europarådet og har undertegnet verdenserklæringen om menneskerettighederne og konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf og dermed har forpligtet sig til at respektere principperne om demokrati, retsstatsprincippet samt respekt for grundlæggende rettigheder og menneskerettigheder; der henviser til, at Rusland er forpligtet til og besidder midler til at efterforske de forbrydelser, der begås af de tjetjenske myndigheder; der henviser til, at Den Russiske Føderation har ratificeret 11 ud af 18 internationale menneskerettighedstraktater;
- B. der henviser til, at Oyub Titiev, direktør for menneskerettighedscentret Memorials (almindeligvis kendt som Memorial og Sakharovprismodtager i 2009) kontor i Tjetjenien, blev anholdt den 9. januar 2018 af det tjetjenske politi og anklaget for narkotikabesiddelse; der henviser til, at Titiev har nægtet sig skyldig i disse anklager, og NGO'er og andre menneskerettighedsforkæmpere har forkastet dem som opdigtede;
- C. der henviser til, at den tjetjenske højesteret den 25. januar 2018 stadfæstede byretten i Shalinskys afgørelse om at varetægtsfængsle Oyub Titiev i to måneder;
- D. der henviser til, at straffeloven i Den Russiske Føderation er blevet ændret, og at der er blevet indført en ny artikel 212.1, hvorefter en person kan tiltales for at overtræde lovgivningen om offentlige forsamlinger, selv om denne ændring indebærer en begrænsning af ytrings- og forsamlingsfriheden;
- E. der henviser til, at russiske myndigheder viser en tendens til manglende respekt af retten til fri forsamling og tilbageholdte 1 000 demonstrerende borgere alene i Moskva og adskillige flere i mange andre byer i Den Russiske Føderation efter de fredelige demonstrationer, der blev afholdt den 26. marts 2017;
- F. der henviser til, at antallet af politiske fanger i landet er steget markant i de seneste år og udgjorde ifølge menneskerettighedscentret Memorial 102 i 2016;
- G. der henviser til, at loven fra 2012 om NGO'er i alvorlig grad har begrænset NGO'ers mulighed for at arbejde uafhængigt og fungere på en effektiv måde; der henviser til, at Memorial i henhold til denne lov er blevet udpeget af det russiske justitsministerium som en »udenlandsk agent«;
- H. der henviser til, at Jurij Dmitriev, en historiker ved Memorial, var en del af det team, der i Sandarmokh fandt en massegrav med mere end 9 000 mennesker, hvoraf mange havde været medlem af den sovjetiske intelligentsia; der henviser til, at Memorial i de seneste år har været den sidste tilbageværende uafhængige menneskerettighedsorganisation, der fortsat er aktiv i Republikken Tjetjenien; der henviser til, at det er meget sandsynligt, at angreb på menneskerettighedsforkæmpere i Den Tjetjenske Republik, herunder de opdigtede strafferetlige anklager mod Oyub Titiev og ildspåsættelser i naborepublikkerne, blev tilrettelagt som gengældelse mod Memorial, der havde afsløret menneskerettighedskrænkelser i Tjetjenien og var gået til domstolene for at få en retsafgørelse herom;
- I. der henviser til, at Europa-Parlamentet i 2009 tildelte Sakharov-prisen for tankefrihed til menneskerettighedscentret Memorial;
- J. der henviser til, at på the Economist-demokratiindekset ligger Rusland på plads 135 ud af 167, hvilket er et markant fald i forhold til landets placering som 102 i 2006;
- K. der henviser til, at der er stor bekymring over krænkelser af LGBTI-personers menneskerettigheder i Tjetjenien; der henviser til, at Den Russiske Føderation har undertegnet adskillige internationale menneskerettighedstraktater og er — som medlem af Europarådet og part i den europæiske menneskerettighedskonvention — således forpligtet til at garantere sikkerheden for alle personer, der måtte være i fare; der henviser til, at EU gentagne gange har tilbudt yderligere bistand og ekspertise for at hjælpe Rusland med at modernisere og håndhæve sin forfatning og retsorden i overensstemmelse med Europarådets standarder; der henviser til, at Rusland er forpligtet til og besidder midler til at efterforske de forbrydelser, der begås af de tjetjenske myndigheder; der henviser til, at homoseksualitet blev afkriminaliseret i Den Russiske Føderation i 1993;

Torsdag den 8. februar 2018

1. opfordrer til øjeblikkelig løsladelse af direktøren for menneskerettighedscentret Memorial i Den Tjetjenske Republik, Oyub Titiev, som blev tilbageholdt den 9. januar 2018 og derefter officielt anklaget og varetægtsfængslet for falske beskyldninger om ulovlig erhvervelse og besiddelse af narkotika; opfordrer indtrængende de russiske myndigheder om at sikre fuld respekt for Titievs menneskerettigheder og juridiske rettigheder, herunder adgang til advokatbistand og lægehjælp, fysisk integritet og værdighed og beskyttelse mod juridisk chikane, kriminalisering og vilkårlige anholdelser;
2. beklager dybt udtalelsen fra de tjetjenske myndigheder, der sætter menneskerettighedsforkæmpere og -organisationers arbejde under anklage; bemærker med bekymring, at anholdelsen sker kort tid efter offentlige indlæg ved Georgios Magomed Daudov, formand for det tjetjenske parlament, hvoraf fremgår, at han tilsyneladende tolererer vold mod menneskerettighedsforkæmpere;
3. er af den opfattelse, at anholdelsen af Titiev er del af en foruroligende udvikling med anholdelser, overfald, trusler og miskreditering af uafhængige journalister og menneskerettighedsforkæmpere, der arbejder i Tjetjenien; påpeger, at andre tilfælde, der udgør en del af denne bekymrende udvikling, omfatter anholdelsen af formanden for Forsamlingen af Kaukasusfolk, Ruslan Kutaev, og journalisten Zhalaudi Geriev, som begge blev dømt på et tvivlsomt grundlag vedrørende narkotika i henholdsvis 2014 og 2016;
4. udtrykker sin dybe bekymring over den kendsgerning, at ingen endnu er blevet retsforfulgt for drabet på menneskerettighedsaktivisten, Natalia Estemirova, der var Oyub Titievs forgænger i Memorial, og som blev bortført uden for sit hjem i Grosnyj i juli 2009 og fundet skudt senere samme dag i nærheden af landsbyen Gazi-Yurt i nabolandet Ingusjetien; opfordrer indtrængende de russiske myndigheder til at indlede en egentlig efterforskning af denne forbrydelse; minder i denne forbindelse om, at endnu en menneskerettighedsadvokat og -aktivist, Stanislav Markelov, der var kendt for sit arbejde om tjetjenske overgreb, blev skudt og dræbt i Moskva i 2009;
5. opfordrer indtrængende de russiske myndigheder til at sætte en øjeblikkelig stopper for den foruroligende udvikling med anholdelser, overfald, trusler og miskreditering af uafhængige journalister og menneskerettighedsforkæmpere, der arbejder i denne region af Den Russiske Føderation, hvorved deres ret til ytringsfrihed tilsidesættes; fordømmer de tjetjenske myndigheders angreb på menneskerettighedsforkæmpere, og opfordrer Moskva til at bringe disse angreb til ophør og fremme et normal arbejds-klima for menneskerettighedsforkæmpere og -organisationer i Tjetjenien og andre dele af Den Russiske Føderation;
6. udtrykker dyb bekymring over de forværrede forhold for det kritiske civilsamfund i Rusland, især for de organisationer, der arbejder med menneskerettigheder og demokratiske frihedsrettigheder, og udtrykker kritik over staternes politikker i denne henseende; understreger, at Memorial, vinder af Sakharov-prisen i 2009, fortsat er en af de mest autoritative stemmer, hvad angår menneskerettigheder i Rusland i dag, og er blevet den sidste tilbageværende uafhængige menneskerettighedsorganisation, der fortsat er aktiv i Republikken Tjetjenien, og udtrykker sin solidaritet med og sin stærke støtte til dens engagerede arbejde;
7. opfordrer de russiske myndigheder til at beskytte alle russiske borgere imod ulovlige overgreb; opfordrer de russiske myndigheder til omgående at sætte en stopper for undertrykkelsen af ytringsfriheden i Tjetjenien og give effektive sikkerhedsgarantier til ofre og vidner til overgrebene og retsforfølge gerningsmændene; understreger, at Rusland og dets regering har det ultimative ansvar for at efterforske disse handlinger, retsforfølge gerningsmændene og beskytte alle russiske borgere imod ulovlige overgreb;
8. påpeger, at endnu et tegn på den forfølgelse og chikane, som menneskerettighedsorganisationer i det nordlige Kaukasus udsættes for, var ildspåsættelsen den 17. januar 2018 af Memorials kontorer i nabolandet Republikken Ingusjetien og angrebet den 22. januar 2018, hvor ukendte brandstiftere satte ild til en bil tilhørende Memorials lokalkontor i Dagestan; fordømmer disse angreb og opfordrer indtrængende de russiske myndigheder til effektivt at efterforske disse og andre angreb på Memorials ejendom og trusler mod dens medarbejdere, og at sikre, at de ansvarlige drages til ansvar;
9. opfordrer de russiske myndigheder til snarest muligt at gennemføre øjeblikkelige, uafhængige, objektive og grundige undersøgelser af den dybt beklagelige udvikling i Tjetjenien; opfordrer de tjetjenske myndigheder og Den Russiske Føderation til at overholde national lovgivning og internationale forpligtelser, opretholde retsstatsprincippet og de universelle menneskerettighedsstandarder og at sikre sikkerheden og demokratiske frihedsrettigheder for alle personer, der kan være i fare;

Torsdag den 8. februar 2018

10. noterer sig anmodningen fra Memorial om at efterforske Titiev-sagen uden for Tjetjenien;
 11. fordømmer angrebene mod andre civilsamfundsgrupper og NGO'er i Tjetjenien, herunder angrebene på og smædekampagnen mod den fælles mobile gruppe af menneskerettighedsforkæmpere i Tjetjenien (IMG), hvilket førte til, at gruppen af sikkerhedsmæssige årsager trak sig ud af Tjetjenien i 2016;
 12. udtrykker sin dybe bekymring over beretningerne om vilkårlig tilbageholdelse og tortur af personer, der opfattes som LGBTI-personer i Republikken Tjetjenien; opfordrer myndighederne til at sætte en stopper for denne forfølgelseskampagne og give internationale menneskerettighedsorganisationer lov til at gennemføre en troværdig efterforskning af de påståede forbrydelser; fordømmer ligeledes, at enkeltpersoner dræbes af familiemedlemmer i såkaldte »æresdrab«, og beklager de tjetjenske myndigheders støtte til og tilskyndelse til sådanne forbrydelser;
 13. opfordrer Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at bistå dem, der er flygtet fra Tjetjenien, og til at bringe denne overgrebskampagne frem i offentligheden; glæder sig over, at en række medlemsstater har tildelt asyl til disse ofre, og opfordrer alle medlemsstaterne til at fortsætte eller fremskynde asylansøgningsprocedurer for ofre, journalister og menneskerettighedsforkæmpere i overensstemmelse med europæisk og national lovgivning;
 14. opfordrer næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og EU-Udenrigstjenesten til at sikre, at alle tilfælde af retsforfølgelse af politiske grunde tages op i forbindelse med menneskerettighedskonsultationerne mellem EU og Rusland, når disse genoptages, og at Ruslands repræsentanter i disse konsultationer formelt afkræves svar i hvert enkelt tilfælde, og til at rapportere tilbage til Parlamentet om deres drøftelser med de russiske myndigheder;
 15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Europarådet, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa, Den Russiske Føderations præsident, regering og parlament og de tjetjenske myndigheder.
-

Torsdag den 8. februar 2018

P8_TA(2018)0035

Henrettelser i Egypten

Europa-Parlamentets beslutning af 8. februar 2018 om henrettelser i Egypten (2018/2561(RSP))

(2018/C 463/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Egypten, navnlig beslutningerne af 10. marts 2016 om Egypten, navnlig sagen om Giulio Regeni ⁽¹⁾, af 17. december 2015 om mulig dødsstraf til Ibrahim Halawa ⁽²⁾ og af 15. januar 2015 om situationen i Egypten ⁽³⁾; til sine beslutninger af 16. februar 2017 om henrettelser i Kuwait og Bahrain ⁽⁴⁾ og af 8. oktober 2015 om dødsstraf ⁽⁵⁾; og til sin beslutning af 7. oktober 2010 om Verdensdagen mod dødsstraf ⁽⁶⁾,
- der henviser til EU's retningslinjer vedrørende dødsstraf, tortur, ytringsfrihed og menneskerettighedsforkæmpere,
- der henviser til EU-Udenrigsrådets konklusioner fra august 2013 og februar 2014 om Egypten,
- der henviser til associeringsaftalen mellem EU og Egypten fra 2001, der trådte i kraft i 2004 og blev forstærket med handlingsplanen EU-Egypten fra 2007, der henviser til prioriteterne for partnerskabet mellem EU og Egypten 2017-2020, vedtaget den 25. juli 2017, og den fælles erklæring efter mødet i Associeringsrådet EU-Egypten,
- der henviser til fælleserklæringen af 10. oktober 2017 fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) Federica Mogherini, og Europarådets generalsekretær i anledning af den europæiske dag og verdensdagen mod dødsstraf,
- der henviser til den fælles erklæring af 26. januar 2018 fra FN-eksperter, heriblandt Nils Melzer, FN's særlige rapportør om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, hvori de egyptiske myndigheder opfordres til at standse de nært forestående henrettelser,
- der henviser til den egyptiske forfatning, navnlig artikel 93 heri (om den bindende karakter af international menneskerettighedslovgivning),
- der henviser til FN's garantier for beskyttelse af rettighederne for personer, der er idømt dødsstraf,
- der henviser til principperne og retningslinjerne for retten til en retfærdig rettergang og juridisk bistand i Afrika, som forbyder militære retssager mod civile under alle forhold,
- der henviser til sluterklæringen fra den sjette verdenskongres mod dødsstraf, der blev afholdt i Oslo den 21.-23. juni 2016,
- der henviser til EU's nye strategiske ramme og handlingsplan for menneskerettigheder og demokrati, der har til formål at stille beskyttelse og overvågning af menneskerettighedssituationen i centrum for alle EU-politikker,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0084.

⁽²⁾ EUT C 399 af 24.11.2017, s. 130.

⁽³⁾ EUT C 300 af 18.8.2016, s. 34.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0044.

⁽⁵⁾ EUT C 349 af 17.10.2017, s. 41.

⁽⁶⁾ EUT C 371 E af 20.12.2011, s. 5.

Torsdag den 8. februar 2018

- der henviser til artikel 2 i den europæiske menneskerettighedskonvention og protokol 6 og 13 hertil,
 - der henviser til FN's Generalforsamlings seks resolutioner om indførelse af et moratorium for dødsstraf,
 - der henviser til konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, konventionen om barnets rettigheder og det arabiske charter om menneskerettigheder, som alle er ratificeret af Egypten,
 - der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som Egypten er part i, særlig artikel 18 og den anden valgfrie protokol om dødsstraf, samt artikel 14,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der påpeger, at dødsstraffen er den ultimative umenneskelige og nedværdigende straf, som krænker retten til liv, jf. verdenserklæringen om menneskerettigheder; der henviser til, at Den Europæiske Union er en stærk og principfast modstander af dødsstraf og går ind for indførelse af et universelt moratorium med henblik på en global afskaffelse af dødsstraf som et hovedmål for sin menneskerettighedspolitik;
- B. der henviser til, at mindst 2 116 personer angiveligt er blevet idømt dødsstraf i Egypten siden januar 2014; der henviser til, at ingen dødsdomme blev godkendt under de foregående præsidenter Mohamed Mursi og Adly Mansour; der henviser til, at der siden den 1. januar 2014 er foretaget mindst 81 henrettelser;
- C. der henviser til, at de egyptiske domstole afsagde mindst 186 dødsdomme, og 16 personer blev henrettet, i 2017; der henviser til, at der i de seneste uger, siden slutningen af december 2017, er sket en foruroligende stigning; der henviser til, at alle de seneste henrettelser er udført uden forudgående meddelelse til ofrene eller deres familier; der henviser til, at 24 andre egyptere efter sigende er i overhængende fare for at blive henrettet efter at have udtømt alle appellmuligheder;
- D. der henviser til, at mindst 891 personer på nuværende tidspunkt er involveret i eller afventer retssager i Egypten under tiltale for forhold, der kan medføre dødsstraf; der henviser til, at mindst 38 personer, der var under 18 år på tidspunktet for deres påståede lovovertrædelse, er blevet tiltalt sammen med voksne for forhold, der indebærer dødsstraf; der henviser til, at domstolene foreløbigt har indstillet mindst syv af disse personer til dødsstraf; der henviser til, at idømmelse og fuldbyrdelse af dødsstraf mod personer, der var under 18 år på gerningstidspunktet, er en krænkelse af folkeretten, herunder FN's konvention om barnets rettigheder samt artikel 111 i Egyptens børnelov; der henviser til, at Egypten er part i talrige internationale konventioner om politiske og borgerlige rettigheder, tortur, rettigheder for børn og unge og retfærdig rettergang;
- E. der henviser til, at der i den militære straffelov er flere forbrydelser, som kan straffes med dødsstraf, end i end dens civile modstykke, og at den egyptiske lovgivning gradvis har udvidet den militære jurisdiktion; der henviser til, at antallet af civile, der er dømt til døden af militærdomstole i Egypten, er steget fra 60 i 2016 til mindst 112 i 2017; der henviser til, at mindst 23 egyptere er blevet henrettet i de seneste måneder, herunder 22 civile, som var domfældet af militære domstole, der langt fra opfylder standarderne for en retfærdig rettergang; der henviser til, at i alt mindst 15 000 civile, herunder mange børn, angiveligt blev stillet for en militær domstol mellem oktober 2014 og september 2017;
- F. der henviser til, at et foruroligende antal af de vidneforklaringer og tilståelser, der er brugt i retssager, herunder ved militære domstole, angiveligt er opnået, efter at de tiltalte var blevet bortført og udsat for tortur eller mishandling; der henviser til, at bekæmpelse af tortur længe har været en prioritet for EU på menneskerettighedsområdet og et fælles mål i FN's konvention mod tortur, som Egypten har undertegnet;

Torsdag den 8. februar 2018

- G. der henviser til, at alle de seneste gennemførte og umiddelbart forestående henrettelser angivelig er et resultat af retssager, der ikke har respekteret retten til en retfærdig rettergang; der henviser til, at FN's garantier for beskyttelse af rettighederne for personer, der risikerer dødsstraf, strengt forbyder anvendelsen af dødsstraf efter uretfærdige retssager; der henviser til, at FN's menneskerettighedseksperter gentagne gange har opfordret Egypten til at standse alle ufuldbyrdede henrettelser på baggrund af beskyldninger om uretfærdige retssager;
- H. der henviser til vigtigheden af, at der træffes alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at retssager finder sted under forhold, der rent faktisk sikrer alle de garantier, som er nedfældet i artikel 14 i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som Egypten er part i; der understreger, at retssager, der involverer dødsstraf, skal opfylde de højeste standarder for retfærdig rettergang;
- I. der henviser til, at Den Afrikanske Menneskerettighedskommission den 29. november 2017 rettede en indtrængende opfordring til den egyptiske regering om øjeblikkeligt at suspendere dødsdommene i fem forskellige sager; der henviser til, at de tiltalte i en af disse sager, Kafr el-Sheikh-sagen, ikke desto mindre blev henrettet den 2. januar 2018;
- J. der henviser til, at Egypten har gennemgået flere kriser siden revolutionen i 2011, og at det internationale samfund bistår landet med håndteringen af dets økonomiske, politiske og sikkerhedsmæssige udfordringer;
- K. der henviser til de alvorlige sikkerhedsmæssige udfordringer, der eksisterer internt i Egypten, navnlig på Sinaihalvøen, hvor terrorgrupper har foretaget angreb på sikkerhedsstyrker; der henviser til, at en række ødelæggende terrorangreb, der har fundet sted i Egypten, herunder det nylig angreb på en sufimoske, hvorunder 311 civile blev dræbt og mindst 128 andre såret; der henviser til, at der den 9. april 2017 fandt et dobbelt selvmordsbombeangreb sted i Skt. Georgskirken i Tanta og den koptiske ortodokse Skt. Markus-domkirke, hvorunder mindst 47 mennesker blev dræbt;
- L. der henviser til, at den permanente undtagelsestilstand, som Egypten har befundet sig i siden april 2017, er blevet forlænget med tre måneder fra den 13. januar 2018, ifølge de statslige medier for at bidrage til at imødegå »faren for og finansieringen af terrorisme«, hvilket underminerer de grundlæggende frihedsrettigheder og giver præsidenten og de personer, der handler på hans vegne, beføjelse til at indbringe civile for de statslige nødretdomstole i de tre måneder, undtagelsestilstanden varer;
- M. der henviser til, at den humanitære situation fortsat forværres i Egypten; der henviser til, at indsatsen mod terrorisme af de egyptiske myndigheder har været brugt som begrundelse for at gennemføre en omfattende undertrykkelse;
- N. der henviser til, at den terrorbekæmpelseslov, der blev indført i 2015, medfører dødsstraf for enhver, der kendes skyldig i at oprette eller lede en terrorgruppe ud fra en bred definition af terrorisme, som omfatter »krænkelser af den offentlige orden, undergravelse af samfundets sikkerhed eller interesser, modarbejdelse af forfatnings- og lovgivningsbestemmelser eller anslag mod den nationale enhed, den sociale fred eller den nationale sikkerhed«, hvorved enhver civilperson, herunder menneskerettighedsforkæmpere, risikerer at blive stemplet som terrorist og dømt til døden;
- O. der henviser til, at egyptiske menneskerettighedsforkæmpere, der har dokumenteret og protesteret mod dødsstraffe, tortur og tvangsforsvindinger, er blevet udsat for målrettede repressive foranstaltninger som f.eks. lukningen af El Nadeem-centret i 2017 og de egyptiske myndigheders forsøg på at lukke Kairo-afdelingen af ECRF (Egyptian Commission for Rights and Freedoms); der henviser til, at Egypten sidste år åbnede en juridisk front mod NGO'er med en lov, der gør det obligatorisk for dem at opnå statslige sikkerhedsagenturers godkendelse af deres finansiering, hvad enten den er udenlandsk eller indenlandsk, hvorved de i praksis bliver forbudt; der henviser til, at Egyptens højeste appelinstans den 5. april 2018 skal træffe afgørelse i sagen om »udenlandsk finansiering«, der involverer internationale NGO'er;
- P. der henviser til, at de nye prioriteter for partnerskabet mellem EU og Egypten 2017-2020, der blev vedtaget i juli 2017, bygger på et fælles engagement i universelle værdier som demokrati, retsstatsforhold og respekt for menneskerettigheder, og at de udgør en ny ramme for politisk engagement og styrket samarbejde, herunder om sikkerhed, reform af retsvæsenet og bekæmpelse af terrorisme, på grundlag af behørig respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder; der henviser til, at Underudvalget vedrørende Politiske Spørgsmål, Menneskerettigheder og Demokrati under associeringsaftalen mellem Egypten og EU afholdt sit femte møde i Kairo den 10.-11. januar 2018 og i den forbindelse behandlede spørgsmålet om samarbejde på områderne menneskerettigheder, demokrati og retsstatsprincippet;

Torsdag den 8. februar 2018

- Q. der henviser til, at EU er Egyptens største økonomiske partner og vigtigste kilde til udenlandske investeringer; der henviser til, at EU's bilaterale bistand til Egypten under det europæiske naboskabsinstrument for perioden 2017-2020 beløber sig til ca. 500 mio. EUR; der henviser til, at Udenrigsrådet den 21. august 2013 pålagde den højtstående repræsentant at gennemgå EU's bistand til Egypten; der henviser til, at Udenrigsrådet besluttede, at EU's samarbejde med Egypten skulle justeres i forhold til udviklingen i landet;
- R. der henviser til, at virksomheder baseret i flere af EU's medlemsstater er fortsat med at eksportere overvågningsudstyr og militært udstyr til Egypten;
1. fordømmer på det kraftigste anvendelsen af dødsstraf og opfordrer til at standse alle umiddelbart forestående henrettelser i Egypten; støtter kraftigt et moratorium for dødsstraf i Egypten som et skridt i retning af afskaffelse; fordømmer i samme ånd alle henrettelser, uanset hvor de finder sted, og understreger på ny, at afskaffelse af dødsstraffen bidrager til at fremme den menneskelige værdighed som fastsat i EU's menneskerettighedspolitiske prioriteter; opfordrer de egyptiske myndigheder til at gennemgå alle ufuldbyrdede dødsdomme for at sikre, at personer, der er dømt ved fejlbehæftede retssager, får adgang til en ny, retfærdig domstolsprøvelse; minder om, at henrettelser på trods af sikkerhedsproblemerne i Egypten ikke bør anvendes som et middel til at bekæmpe terrorisme;
 2. opfordrer det egyptiske parlament til at revidere Egyptens straffelov, strafferetsplejelov, terrorbekæmpelseslovgivning og militære straffelov og opfordrer regeringen til at revidere de relevante bekendtgørelser for at sikre, at civile, som anklages for forbrydelser, der er omfattet af dødsstraf, ikke stilles for nødrets- eller militærdomstole under nogen omstændigheder, da sådanne domstole ikke lever op til de standarder for retfærdig rettergang, som Egypten folkeretligt har forpligtet sig til at overholde og som er garanteret i dets forfatning; opfordrer de egyptiske myndigheder til at ophøre med at stille civile for militære domstole;
 3. opfordrer indtrængende de egyptiske myndigheder til at sikre den fysiske og psykologiske sikkerhed for alle tiltalte, mens de er fængslet; fordømmer brugen af tortur eller mishandling; opfordrer de egyptiske myndigheder til at sikre, at de frihedsberøvede modtager al den lægehjælp, de måtte have brug for; opfordrer EU til fuldt ud at håndhæve sin eksportkontrol over for Egypten, især med hensyn til varer, der kan anvendes i forbindelse med tortur eller henrettelse;
 4. opfordrer Egypten til at undertegne og ratificere den anden valgfri protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, der sigter mod afskaffelse af dødsstraf, og FN's internationale konvention om beskyttelse af alle personer mod tvungen forsvinding; opfordrer den egyptiske regering til at udstede en stående invitation til FN's særlige rapportører om at besøge landet;
 5. udtrykker alvorlig bekymring over de egyptiske domstoles masseretssager og det store antal dødsdomme, der er afsagt i den forbindelse; opfordrer de egyptiske retsinstanter til at værne om og respektere den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som Egypten har undertegnet, især artikel 14 om ret til en retfærdig og rettidig rettergang, der er baseret på klare anklagepunkter, og som sikrer, at den tiltaltes rettigheder respekteres;
 6. opfordrer NF/HR til at fordømme det alarmerende antal henrettelser, der for nylig har fundet sted i Egypten, og opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til fortsat at bekæmpe anvendelsen af dødsstraf; opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten til at drøfte den seneste udvikling i Egypten og benytte alle de overtalelsesmidler, der står til dens rådighed, til at standse nært forestående henrettelser og opfordre de egyptiske myndigheder til at overholde deres forpligtelser i forhold til folkeretlige normer og lovgivning;
 7. opfordrer NF/HR til at sikre, at menneskerettighederne ikke undergraves af migrationsforvaltende eller terrorbekæmpende foranstaltninger under prioriteterne for partnerskabet mellem EU og Egypten; understreger den betydning, som EU tillægger sit samarbejde med Egypten som en vigtig nabo og partner; opfordrer indtrængende Egypten til at respektere det tilsagn, det har afgivet i prioriteterne for partnerskabet mellem EU og Egypten vedtaget den 27. juli 2017 om at fremme demokrati, grundlæggende friheder og menneskerettigheder i overensstemmelse med landets forfatning og internationale standarder;
 8. fordømmer terrorangrebene i Egypten; udtrykker sin dybeste medfølelse med familierne til ofrene for terrorisme; giver udtryk for sin solidaritet med det egyptiske folk, og bekræfter sin vilje til at bekæmpe spredningen af radikale ideologier og terrorgrupper;

Torsdag den 8. februar 2018

9. minder den egyptiske regering om, at Egyptens og det egyptiske folks fremgang på lang sigt afhænger af beskyttelsen af universelle menneskerettigheder og af etableringen og rodfæstelsen af demokratiske og gennemsigtige institutioner, der er engageret i at beskytte borgernes grundlæggende rettigheder;
 10. støtter det egyptiske befolkningsflertals ambitioner om at etablere et frit, stabilt, velstående, inkluderende og demokratisk land, der respekterer de nationale og internationale forpligtelser vedrørende menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder;
 11. udtrykker alvorlig bekymring over de aktuelle begrænsninger af de grundlæggende demokratiske rettigheder, navnlig ytrings- forsamlings- og foreningsfriheden, samt af den politiske pluralisme og retsstatsprincippet i Egypten; opfordrer til øjeblikkeligt ophør af alle former for vold, ansporing til vold, hadefuld tale, chikane, intimidering, tvangsforsvindinger og censur rettet mod politiske modstandere, demonstranter, journalister, bloggere, studerende, kvinderetsforkæmpere, civilsamfundsaktører, LGBTI-personer, NGO'er og mindretal, herunder nubier, og begået af offentlige myndigheder, sikkerhedsstyrker og -tjenester og andre grupper i Egypten; fordømmer den overdrevne brug af vold mod demonstranter; opfordrer til øjeblikkelig og betingelsesløs løsladelse af alle, der er frihedsberøvet for fredeligt at have udøvet deres ret til ytrings-, forsamlings- og foreningsfrihed, og opfordrer til en uafhængig og gennemsigtig undersøgelse af alle menneskerettighedskrænkelser;
 12. giver på ny udtryk for sin harme over tortureringen af og drabet på den italienske forsker Giulio Regeni, og fordømmer endnu en gang de manglende fremskridt i efterforskningen af dette brutale mord; understreger, at det vil fortsætte med at presse de europæiske myndigheder til at samarbejde med deres egyptiske modparter, indtil sandheden er fastslået i denne sag, og gerningsmændene draget til ansvar;
 13. opfordrer indtrængende præsident Sisi og hans regering til at leve op til deres tilsagn om ægte politiske reformer og respekt for menneskerettighederne; understreger, at troværdige og gennemsigtige valg er en forudsætning for demokrati som garanteret ved forfatningen fra 2014 og i overensstemmelse med Egyptens internationale forpligtelser;
 14. opfordrer EU og dets medlemsstater til at fastlægge en tydelig, stærk og fælles holdning om Egypten i de kommende samlinger i FN's Menneskerettighedsråd, og så længe landet ikke fremviser meningsfulde forbedringer i menneskerettighedssituationen i landet;
 15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/ Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes parlamenter og regeringer og Egyptens regering og parlament.
-

Torsdag den 8. februar 2018

P8_TA(2018)0036

Børneslaveri i Haiti

Europa-Parlamentets beslutning af 8. februar 2018 om børneslaveri i Haiti (2018/2562(RSP))

(2018/C 463/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Haiti,
 - der henviser til den fælles erklæring af 12. juni 2017 i anledning af verdensdagen mod børnearbejde fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og kommissæren for udvikling,
 - der henviser til FN's Menneskerettighedsråds årlige rapport, som fremhæver fremskridt og udfordringer på menneskerettighedsområdet i Haiti i 2017,
 - der henviser til undersøgelsen af 20. juli 2017 om menneskehandel i Haiti foretaget af ACP-EU Migration Action,
 - der henviser til Haitis gennemførelsesrapport, som blev behandlet af FN's Komité om Barnets Rettigheder den 15. januar 2016,
 - der henviser til UNHCR's universelle regelmæssige gennemgang af Haiti den 31. oktober-11. november 2016,
 - der henviser til FN's valgfrie protokol til den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder,
 - der henviser til den internationale konvention om beskyttelse af alle personer mod tvungen forsvinding,
 - der henviser til Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol,
 - der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder,
 - der henviser til FN's tillægskonvention af 7. september 1956 om afskaffelse af slaveri, slavehandel og ordninger og sædvaner, der må sidestilles med slaveri, særlig artikel 1, litra d),
 - der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) konvention nr. 182 om de værste former for børnearbejde og ILO-konvention nr. 138 om en mindstealder for beskæftigelse,
 - der henviser til den 34. samling i Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU i december 2017 i Port-au-Prince, Haiti,
 - der henviser til Cotonouaftalen,
 - der henviser til FN's mål for bæredygtig udvikling,
 - der henviser til FN's menneskerettighedserklæring,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at Haiti er et af verdens fattigste lande med alvorlig korruption, dårlig infrastruktur, mangel på sundhedspleje, lavt uddannelsesniveau og historisk politisk ustabilitet som de primære kilder til landets lammende fattigdom;

Torsdag den 8. februar 2018

- B. der henviser til, at brugen af børn som hushjælp, der på kreolsk ofte omtales som »restaveks«, er systematisk i Haiti og eksisterer primært på grund af de barske økonomiske vilkår og kulturelle holdninger til børn;
- C. der henviser til, at restavek er en form for national menneskehandel og moderne slaveri, der rammer ca. 400 000 børn i Haiti, hvoraf 60 % er piger; der henviser til, at mange haitianske børn ikke har fødselsattester og er i risiko for at blive udsat for menneskehandel og overgreb; der henviser til, at børns eksponering for vold og overgreb, herunder fysisk afstraffelse og kønsbaseret vold, ifølge UNICEF er et stort problem; der henviser til, at én ud af fire kvinder og én ud af fem mænd er ofre for seksuelle overgreb, inden de fylder 18; der henviser til, at 85 % af børn i alderen 2 til 14 er ofre for voldelig disciplin i hjemmet, 79 % er ofre for fysisk afstraffelse, og 16 % lider under ekstrem fysisk afstraffelse; der henviser til, at omkring 30 000 børn lever på ca. 750 børnehjem, der hovedsagelig er privatejede og finansierede;
- D. der henviser til, at restavek-børn typisk er født ind i fattige familier i landdistrikterne, som har få eller ingen midler til at øge indtægterne og vil sælge et barn til en anden familie til gengæld for mad eller penge;
- E. der henviser til, at Haitis regering har gjort en vis indsats for at afhjælpe udnyttelsen af restavek-børn såsom vedtagelsen af en omfattende lovgivning til at bekæmpe menneskehandel, foranstaltninger til at identificere og hjælpe børn i husarbejde samt bevidstgørelseskampagner; der henviser til, at det er statens forpligtelse at støtte forældre, således at de kan påtage sig deres ansvar;
- F. der henviser til, at mange haitianske børn ikke modtager tilstrækkelig uddannelse og skolegang; der henviser til, at ifølge UNICEF går 18 % af børn i alderen 6-11 år i Haiti ikke i grundskole; der henviser til, at ca. halvdelen af alle haitianere i 15-års-alderen og derover er analfabeter, idet 85 % af skolerne drives af private enheder og er uoverkommeligt dyre for lavindkomstfamilier; der henviser til, at orkanen Matthew i betydelig grad påvirkede adgangen til uddannelse og beskadigede 1 633 ud af 1 991 skoler i de hårdest ramte områder;
- G. der henviser til, at mere end 175 000 mennesker, herunder titusindvis af børn, som blev fordrevet i kølvandet på orkanen Matthew i oktober 2016, stadig lever under ekstremt vanskelige og usikre forhold; der henviser til, at jordskælvet i 2010 førte til mere end 220 000 dødsfald og fordrev omkring 800 000 børn, hvilket har resulteret i, at mange er blevet tvunget ud i slaveri;
- H. der henviser til, at Haiti er et kilde-, transit- og bestemmelsesland for tvangsarbejde og handel med børn; der henviser til, at restavek-fænomenet også har en international dimension, idet mange haitianske børn udsættes for menneskehandel til nabolandet Den Dominikanske Republik;
- I. der henviser til, at den seneste valgmæssige hårdknude og det politiske dødvande efter præsidentvalget i 2016 alvorligt hæmmede Haitis evne til at vedtage centrale lovforslag og et nationalt budget til at imødegå presserende sociale og økonomiske udfordringer;
- J. der henviser til, at straffriheden i Haiti har fået næring af en mangel på ansvarlighed for tjenestemænd, og navnlig manglen på systematiske undersøgelser af magtanvendelsen og udbredte ulovlige eller vilkårlige anholdelser fra politiets side; der henviser til, at Haiti er rangeret som nr. 159 ud af 176 lande på Transparency Internationals korruptionsindeks;
- K. der henviser til, at Haiti er rangeret som nr. 163 i UNDP's indeks for menneskelig udvikling og er i konstant behov for humanitær bistand og udviklingsbistand;
- L. der henviser til, at Haitis parlament i september 2017 godkendte et nationalt budget for 2018, som hæver skatterne i uforholdsmæssig høj grad for en allerede fattig befolkning, hvilke førte til voldelige demonstrationer og uroligheder i hovedstaden Port-au-Prince; der henviser til, at økonomi- og finansministeren, Patrick Salomon, har fremlagt et budget, som bl.a. prioriterer rengøring af offentlige institutioner over offentlige sundhedsprogrammer;

Torsdag den 8. februar 2018

- M. der henviser til, at EU har afsat 420 mio. EUR til Haiti under 11. Europæiske Udviklingsfond, med særlig vægt på børns ernæring og uddannelse til støtte for børns udvikling;
- N. der henviser til, at EU i 2017 iværksatte en indkaldelse af forslag under den franske titel »La promotion des droits des enfants et la protection des enfants victimes d'exploitation, discrimination, violence et abandon«, hvis vigtigste opgave var at returnere fængslede børn til deres biologiske familier eller at anbringe dem i plejefamilier;
1. beklager, at et stort antal børn i Haiti tvangs fjernes fra deres familier som led i restavek-fænomenet og udsættes for tvangsarbejde; kræver, at der sættes en stopper for denne praksis;
 2. udtrykker dyb bekymring over de fortsatte krænkelser af menneskerettighederne, herunder kønsbestemt vold, ulovlige tilbageholdelser og praksissen med at holde børn som restavek-slaver i Haiti; opfordrer den haitianske regering til at prioritere lovgivningsmæssige foranstaltninger, nemlig en reform af straffeloven, for at bekæmpe disse problemer og til samtidig at genetablere centrale institutioner i landet, der er gået i stå som følge af det nylige politiske dødvande, med henblik på at levere presserende reformer;
 3. opfordrer Haitis regering til hurtigst muligt at gennemføre foranstaltninger til at afhjælpe de sårbarheder, der fører til, at børn holdes som slaver i hjemmet, herunder beskyttede børn, som er ofre for vanrøgt, overgreb, vold og børnearbejde;
 4. opfordrer EU og dets medlemsstater til yderligere at hjælpe Haiti med at gennemføre foranstaltninger, der beskytter børn, herunder programmer og partnerskaber, der har til formål at bekæmpe vold, overgreb og udnyttelse af børn; opfordrer Haitis regering til at prioritere og fastlægge procedurer, der er udstyret med tilstrækkelige midler til at sætte en stopper for restavek-praksissen, herunder uddannelse af sociale tjenester til at hjælpe restavek-børn væk fra familier, hvor der begås overgreb, og sikre dem rehabilitering, som dækker deres fysiske og psykologiske behov;
 5. opfordrer den haitianske regering til at indføre et administrativt system, der sikrer, at alle nyfødte børn registreres ved fødslen, samt foranstaltninger til at registrere dem, der ikke registreres ved fødslen, og til at registrere, hvor de er bosiddende;
 6. opfordrer de haitianske myndigheder og donorer til at flytte store ressourcer, der i øjeblikket bruges på dyre børnehjemsinstitutioner, men som er af dårlig kvalitet, til samfundsbaseerede tjenester, der styrker familiers og fællesskabers evner til i tilstrækkelig grad at kunne tage sig af deres egne børn;
 7. opfordrer Haitis regering og de øvrige EU-medlemslande til, hvor det er relevant, uden forbehold at ratificere følgende konventioner, som er af afgørende betydning i kampen mod handel med børn og slaveri:
 - Den valgfrie protokol til den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, med tilvalgsordning til undersøgelsesprocedurer og mellemstatslige procedurer
 - Den internationale konvention om beskyttelse af alle personer mod tvungen forsvinding
 - Konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf
 - Romstatutten;
 8. opfordrer til, at EU's udviklingsbistand lægger særlig vægt på at bistå med en presserende reform af retssystemet og uddannelse af anklagere og dommere til at behandle tilfælde af voldtægt og seksuel vold, således at det sikres, at politiet og retsvæsenet er uddannet til upartisk at tage sig af kvinder og piger, der anmelder kønsbaseret vold;

Torsdag den 8. februar 2018

9. bemærker, at Haitis parlament vedtog et årligt budget i september 2017; fremhæver de seneste fremskridt, der er gjort med hensyn til retten til uddannelse, navnlig gennem programmet for universel, gratis og obligatorisk undervisning, der kræver både et effektivt overvågnings- og håndhævelsessystem og en vedvarende finansiel indsats både fra landets nationale budget og EU's udviklingsbistand; opfordrer til, at der lægges større vægt på restavek-børns trivsel og rehabilitering, herunder de dårligst stillede grupper, handicappede, personer med indlæringsvanskeligheder og personer i landdistrikterne inden for rammerne af den næste EUF og Haitis nationale vejledende program, bl.a. gennem en regelmæssig fælles fremskridtsrapport om trufne foranstaltninger og deres effektivitet i bekæmpelsen af restavek-fænomenet;
10. forventer, at EU og dets medlemsstater, der har givet tilsagn om bistand til Haiti efter orkanen Matthew, indfrier deres løfter og hjælper landet med at overvinde sine udfordringer på lang sigt;
11. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaterne næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, AVS-EU-Ministerrådet, institutionerne i Cariforum, Haitis og Den Dominikanske Republiks regeringer og parlamenter og FN's generalsekretær.
-

Torsdag den 8. februar 2018

P8_TA(2018)0039

Årsberetning om Den Europæiske Investeringsbanks finansielle aktiviteter

Europa-Parlamentets beslutning af 8. februar 2018 om årsberetning om Den Europæiske Investeringsbanks finansielle aktiviteter (2017/2071(INI))

(2018/C 463/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 15, 126, 175, 177, 208, 209, 271, 308 og 309 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og protokol nr. 5 vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank (EIB),
- der henviser til EIB-Gruppens forretningsplan for 2017-2019, som er offentliggjort på EIB's websted,
- der henviser til Den Europæiske Investeringsbanks (EIB's) aktivitetsberetning for 2016,
- der henviser til EIB's finansielle beretning for 2016 og statistiske beretning for 2016,
- der henviser til EIB-rapporten om evaluering af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI) funktion fra september 2016,
- der henviser til den aftale, der blev indgået den 2. maj 2017 mellem Europa-Parlamentet og EIB om de oplysninger, der skal udveksles i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/1017 af 25. juni 2015 om Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer, Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning og Den Europæiske Portal for Investeringsprojekter og om ændring af forordninger (EU) nr. 1291/2013 og (EU) nr. 1316/2013 — Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2396 af 13. december 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 1316/2013 og (EU) 2015/1017 for så vidt angår forlængelse af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer og indførelse af tekniske forbedringer i fonden og i Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning ⁽²⁾,
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af afgørelse nr. 466/2014/EU om en EU-garanti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med finansieringstransaktioner til støtte for investeringsprojekter uden for Unionen (COM(2016)0583),
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjeland (COM(2016)0582),
- der henviser til EIB's initiativ med henblik på økonomisk modstandsdygtighed,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1601 af 26. september 2017 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling (EFSD), en EFSD-garanti og en EFSD-garantifond ⁽³⁾,
- der henviser til det første møde i EFSD's strategiske udvalg, som blev afholdt i Bruxelles den 28. september 2017,
- der henviser til det sociale topmøde om fair job og vækst, der blev afholdt den 17. november 2017 i Göteborg og til den europæiske søjle for sociale rettigheder,

⁽¹⁾ EUT L 128 af 19.5.2017, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 345 af 27.12.2017, s. 34.

⁽³⁾ EUT L 249 af 27.9.2017, s. 1.

Torsdag den 8. februar 2018

- der henviser til EIB-Gruppens strategi for ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders økonomiske indflydelse og status,
 - der henviser til rapporten om gennemførelsen af EIB's politik for gennemsigtighed i 2015 og EIB's »2016 Corporate Governance Report«,
 - der henviser til EIB's håndbog for miljø og sociale anliggender,
 - der henviser til den igangværende revision af EIB's klagemekanisme — principper, beføjelser og forretningsorden fra 2010,
 - der henviser til EIB's politik over for svagt regulerede, ugenomsigtige og ikke-samarbejdsvillige jurisdiktioner (NJC-politikken) af 15. december 2010 og tillægget til den af 8. april 2014,
 - der henviser til EIB's godkendelse af EU's ratificering af Parisaftalen af 4. oktober 2016,
 - der henviser til 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling og FN's bæredygtige udviklingsmål (SDG),
 - der henviser til kommissionsformand Junckers tale om Unionens tilstand den 13. september 2017 på Europa-Parlamentets plenarmøde i Strasbourg,
 - der henviser til artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget og udtalelser fra Økonomi- og Valutaudvalget og Regionaludviklingsudvalget (A8-0013/2018),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Investeringsbank (EIB) anses for at være »EU's finansielle gren« og den primære institution, der understøtter offentlige og private investeringer i EU, og at den også spiller en rolle uden for EU gennem sine eksterne långivningsaktiviteter;
- B. der henviser til, at EIB-Gruppens finansielle aktiviteter omfatter både udlån af egne midler og opfyldelse af de forskellige mandater, som den har fået tildelt, med støtte fra EU-budgettet og tredjeparter som f.eks. medlemsstaterne;
- C. der henviser til, at der bør sættes konstant fokus på udviklingen af bedste praksis i relation til EIB-Gruppens resultatpolitik og resultatstyring og i relation til forvaltning og gennemsigtighed;
- D. der henviser til, at EIB fastholdt et solidt finansielt resultat i 2016 i overensstemmelse med prognosen for året med et årligt nettooverskud på 2,8 mia. EUR;
- E. der henviser til, at EIB bør styrke sine bestræbelser på at udvide sine låneaktiviteter ved at yde teknisk bistand og rådgivning, navnlig i regioner med et lavt investeringsniveau, for at rette op på regionale skævheder og samtidig begrænse den administrative byrde for ansøgere;
- F. der henviser til, at EIB som den institution, der er ansvarlig for forvaltningen af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFIS), bør opretholde en portefølje af aktiver, der er af høj kvalitet og geografisk afbalanceret, og som har langsigtede økonomiske fordele, der skaber kvalitetsjob, og at den bør gøre dette til sin hovedprioritet på hele EU's territorium;
- G. der henviser til, at Den Europæiske Investeringsfond (EIF) som et supplement til EIB's interventioner bør spille en central rolle som EU's specialiserede kilde til venturekapital og garantier, der primært har til formål at støtte små og mellemstore virksomheder og dermed bidrage til den europæiske integration og den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed;
- H. der henviser til, at der findes bestemmelser om beskyttelse mod skattesvig og hvidvaskning af penge, og mod risikoen for at finansiere terrorisme i EIB-Gruppens kontraktbestemmelser, der er undertegnet af EIB-Gruppen og dens modparter; der henviser til, at EIB-Gruppen bør kræve, at dens modparter overholder al gældende lovgivning; der henviser til, at EIB-Gruppen bør indføre supplerende kontraktbestemmelser vedrørende gennemsigtigheds- og integritetsspørgsmål på grundlag af resultaterne af rettidig omhu;

Torsdag den 8. februar 2018

- I. der henviser til, at EIB-Gruppen i henhold til traktaterne er forpligtet til at bidrage til integrationen i ET, den økonomiske og sociale samhørighed og regionaludviklingen gennem målrettede investeringsinstrumenter som lån, egenkapital, garantier, risikodelingsfaciliteter og rådgivningstjenester;
- J. der henviser til, at EIB-Gruppen fortsat bør have en høj kreditværdighed som et grundlæggende aktiv for sin forretningsmodel samt en solid aktivportefølje af høj kvalitet med sunde investeringsprojekter under EFSI og alle finansielle instrumenter i dens portefølje;

Globale udfordringer og vigtigste politikker

1. understreger, at den økonomiske krise i betydelig grad har svækket den økonomiske vækst i EU, og at én af de vigtigste konsekvenser er nedgangen i investeringerne i EU; understreger, at faldet i offentlige og private investeringer har nået et alarmerende niveau i de lande, der er hårdest ramt af krisen, hvilket fremgår af Eurostats oplysninger; giver udtryk for bekymring over den manglende makroøkonomiske balance og arbejdsløsheden, der stadig er betydelig i visse medlemsstater;
2. forventer, at EIB fortsætter med at samarbejde med Kommissionen og medlemsstaterne om at afhjælpe de systemiske mangler, der hindrer nogle regioner og lande i at drage fuld nytte af EIB's finansielle aktiviteter;
3. glæder sig over EIB-Gruppens vilje til at forbedre EU's konkurrenceevne, give reel støtte til vækst og jobskabelse og bidrage til at løse de samfundsøkonomiske problemer inden for og uden for EU ved at forfølge overordnede mål for offentlige politikker i forbindelse med innovation, finansiering af små og mellemstore virksomheder og midcapselskaber, infrastruktur, miljø, økonomisk og social samhørighed samt klimaspørgsmål; minder om, at disse mål også kræver tilvejebringelse af offentlige goder; fastholder, at alle EIB-Gruppens aktiviteter, hvis man på vellykket vis skal opfylde Europa 2020-strategiens strategiske mål, ikke blot bør være økonomisk bæredygtige, men også bidrage til et mere intelligent, grønnere og mere inklusivt EU; opfordrer EIB til i den forbindelse at arbejde med små markedsdeltagere og græsrodsoperativer om at foretage sammenlægning af mindre vedvarende energiprojekter for at gøre det muligt for dem at opnå EIB-finansiering; understreger nødvendigheden af sammenhæng mellem de forskellige instrumenter, for at disse må kan virkeliggøres;
4. glæder sig i den forbindelse over Kommissionens arbejde med at kombinere forskellige finansieringskilder, herunder EFSI, centralt forvaltede finansielle instrumenter på EU-plan, midler fra Europæiske Struktur- og Investeringsfonde (ESI)-fondsprogrammerne samt midler fra medlemsstaterne og nationale erhvervsfremmende banker og institutioner, hvilket har gjort det muligt at støtte risikobetonede projekter og projekter med begrænset adgang til finansiering til gavn for små og mellemstore virksomheder;
5. glæder sig over, at EIB har bekræftet sit tilsagn om at støtte gennemførelsen af Parisaftalen; mener, at revisionen af EIB's udlånskriterier for energiprojekter, der skal finde sted i 2018, vil være en lejlighed for banken til at genoverveje støtten til sektoren for fossile brændstoffer og til at offentliggøre alle dermed forbundne relevante oplysninger; opfordrer banken til i den forbindelse at offentliggøre de konkrete handlingsplaner, som udspringer af dens klimastrategi for 2015, og tilpasse sin portefølje til den gennemsnitlige globale temperaturstigning på 1,5 °C i overensstemmelse med Paris-aftalen gennem en hurtig og fuldstændig udfasning af projekter med fossile brændstoffer og prioritering af projekter vedrørende energieffektivitet varige energikilder; glæder sig over Rådets konklusioner af 10. oktober 2017 om klimafinansiering ⁽¹⁾ og understreger betydningen af at afsætte tilstrækkelige bevillinger til bæredygtige, grønne investeringer, herunder for biobaserede industrier ⁽²⁾; opfordrer EIB til at fortsætte den finansielle støtte til bæredygtige, lokale energikilder for at overvinde Europas høje afhængighed af ekstern energi og for at sikre forsyningssikkerheden; opfordrer EIB til at overveje at vedtage OECD's Rio-klimamarkører, der anvendes til at spore og overvåge klimarelaterede udgifter fra ESI med henblik på bedre at kunne tage hensyn til EIB's aktiviteter i tilknytning til samhørighedspolitikken i forbindelse med vurderingen af den rolle, som ESI-fondene spiller i bekæmpelsen af klimaforandringer;

⁽¹⁾ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2017/10/10/conclusions-climate-change/pdf>

⁽²⁾ F.eks. sunde projekter med en høj rating, der ikke modtager finansiering fra fællesforetagendet for biobaserede industrier.

Torsdag den 8. februar 2018

6. påpeger, at EIB har haft meget blandede resultater med hensyn til klimaindsatsen, selv om den næsten opfyldte sit mål på 25 % samlet set; er bekymret over, at EIB's støtte til klimaforanstaltninger i 16 af EU's medlemsstater end ikke nåede op på 20 %, og at investeringerne i klimaindsats i 2016 hovedsageligt foregik i EU's stærkere økonomier, idet 70 % af EFSI-støtten til vedvarende energi var koncentreret i kun ét land — Belgien — mens 80 % af investeringerne i energieffektivitet gennem EFSI blev tildelt Frankrig, Finland og Tyskland;

7. glæder sig over, at EIB har reageret på krisen ved at udvide sine aktiviteter væsentligt, herunder i de hårdest ramte lande; opfordrer EIB til at øge sin støtte til EU-landene med henblik på at bidrage til deres økonomiske genopretning;

8. minder om, at det haster med at afklare Brexits indvirkning på EIB's nuværende budget og dens aktiviteter, for at banken fortsat kan udfylde sin rolle; minder om, at Det Forenede Kongerige tegner sig for 16,11 % af EIB's kapital, hvoraf 3,5 mia. EUR er indbetalt kapital, mens 35,7 mia. EUR indgår i den del af bankens kapital, der kan kræves indbetalt; understreger betydningen af at afklare Det Forenede Kongeriges bidrag til EIB's budget samt Det Forenede Kongeriges fremtidige økonomiske engagement; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at Det Forenede Kongeriges udtræden ikke resulterer i et tab i EIB's evne til at støtte EU's økonomi; understreger i den forbindelse nødvendigheden af hurtigst muligt at få retssikkerhed omkring igangværende projekter, der samfinansieres af EIB i Det Forenede Kongerige; mener, at EIB, selv om Det Forenede Kongerige for så vidt angår investeringer bør behandles som enhver anden medlemsstat forud for formel udtræden af Unionen, har ret til at gøre investeringer betinget af, at kriterierne for støtteberettigelse, navnlig med hensyn til miljøstandarder, vil være opfyldt i hele perioden for sådanne investeringer;

9. understreger betydningen af EIB's finansielle virksomhed i de østlige og sydlige nabolande, hvor den støtter de lande, der gennemfører vanskelige økonomiske og demokratiske reformer på deres vej mod EU; minder om, at den primære finansielle virksomhed ligeledes bør tilstræbe at opfylde både presserende behov og løse mere langsigtede problemer som genopbygning af infrastruktur, sikring af passende boliger og alarmeredskabsinfrastruktur og bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed; understreger nødvendigheden af, at EIB gennemfører eksterne operationer, så dens aktiviteter navnlig fokuserer på områder af stor betydning for EU; fremhæver i den henseende udvidelsen af EIB's eksterne lånemandat ("ELM) til at optrappe aktiviteterne i de sydlige nabolande, Middelhavsområdet, Latinamerika og Asien; fremhæver endvidere, at EIB's operationer har store muligheder for at forbedre den økonomiske situation i regioner af central geopolitisk relevans, navnlig i Ukraine, som står over for stor økonomisk pres på grund af den igangværende væbnede konflikt i den østlige del af landet;

10. mener, at EIB som »EU-banken«, der er inkorporeret i og reguleret af traktaterne og den relevante tilknyttede protokol, skal leve op til denne enestående status, der medfører enestående rettigheder og ansvarsområder; bemærker, at banken spiller en central rolle for gennemførelsen af et stigende antal finansielle instrumenter, der skaber en løftestangsvirkning for EU's budgetmidler;

11. bemærker, at værdien af undertegnede EIB-lån i henhold til forretningsplanen for 2017-2019 forventes at stige på ny i 2019 (til 76 mia. EUR efter et fald fra 77 mia. EUR i 2014 til 73 mia. EUR i 2016); påpeger, at den nuværende situation bør tilskynde banken til at vedtage mere ambitiøse mål og til at øge omfanget af undertegnede; minder om, at EIB bør spille en central rolle i gennemførelsen af Europa 2020-strategien gennem instrumenter som f.eks. Horisont 2020 og Connecting Europe-faciliteten;

12. glæder sig over EIB's vilje til at tackle de underliggende årsager til migration og til at træffe foranstaltninger i lande, der er særlig berørte af migrationskrisen, bl.a. gennem styrkelse og supplerung af den humanitære indsats og støtte til økonomisk vækst, udvikling og de nødvendige investeringer i moderne og bæredygtig infrastruktur i byer, i social- og sundhedsvæsenet og i uddannelsessektoren og dermed tilskynde til økonomisk virksomhed, jobskabelse og fremme af grænseoverskridende samarbejde mellem medlemsstater og tredjelande; forventer, at EIB-Gruppen med henblik herpå styrker sin indsats for at koordinere sit initiativ med henblik på økonomisk modstandsdygtighed og det eksterne lånemandat med Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling (EFSD); opfordrer til en forøgelse af den finansielle støtte til projekter, der kan bidrage til at mindske de økonomiske omkostninger, der er forbundet med migrationskrisen, og samtidig have en positiv virkning for borgerne, flygtninge og andre migranter i medlemsstater, der modtager den største tilstrømning af flygtninge og migranter;

Torsdag den 8. februar 2018

13. glæder sig i den forbindelse over EIB's initiativ med kriserespons og modstandsdygtighed, der har til formål at øge omfanget af bistanden, der er ydet til Europas sydlige nabolande og Balkanlandene, med 6 mia. EUR; opfordrer til, at dette initiativ fører til ægte additionalitet med hensyn til EIB's indsats i regionen;

14. henviser til EIB's forslag om inden for gruppen at oprette et datterselskab på linje med Den Europæiske Investeringsfond, som skal beskæftige sig med finansiering uden for EU; forventer at blive holdt løbende orienteret om enhver udvikling i sagen;

15. glæder sig over EIB-Gruppens strategi for ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders økonomiske indflydelse og status, som blev offentliggjort i 2017; mener, at et kønsperspektiv bør anvendes på samtlige af EIB-Gruppen finansielle transaktioner; forventer en kønshandlingsplan, der fastsætter ambitiøse mål og ledsages af konkrete indikatorer, der snart skal gennemføres;

16. glæder sig over aftalen om forlængelse og tilpasning af EFSI og forventer, at den reviderede fond og det styrkede Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning vil gøre det muligt at løse de problemer, der er blevet identificeret i den nuværende ordning, navnlig med hensyn til additionalitet, bæredygtighed, geografisk balance og aktiviteterne i Centret for Investeringsrådgivning; understreger betydningen af at undgå manglende geografisk balance i EIB's udlånsaktiviteter for at sikre en bredere geografisk og sektorbestemt tildeling, uden at det går ud over det høje kvalitetsniveau for projekterne; opfordrer EIB til yderligere at styrke sit samarbejde med nationale erhvervsfremmende banker og institutioner for at sikre et bredere aktivitetsområde og yderligere udvikle rådgivningsaktiviteter og teknisk bistand med henblik på at løse problemet med manglende geografisk balance på lang sigt; bemærker, at der er indhøstet mange forskelligartede erfaringer med EFSI-projekter; støtter og tilskynder til yderligere udveksling af bedste praksis mellem EIB og medlemsstaterne for at sikre økonomisk effektivitet og tilstrækkelig løftestangseffekt af Junckerplanen, der vil gøre en forskel i EU-borgernes tilværelse;

17. bemærker, at EIB i den sociale sektor gennemsnitligt udlåner 1 mia. EUR om året til sociale boligprojekter (som har oplevet en kraftig stigning i de senere år og en yderligere diversificering af bygherrer og lånere), 1,5 mia. EUR til sundhedsinfrastruktur og 2,4 mia. EUR til infrastrukturprojekter på uddannelsesområdet; understreger, at en yderligere udvikling af EIB's finansiering i denne sektor vil afspejle de nuværende fremskridt i retning af at fastholde EU's søjle for sociale rettigheder og i overensstemmelse med forventningerne at sikre, at EIB-Gruppen prioriterer de projekter, der har den største indvirkning på skabelsen af bæredygtige lokale arbejdspladser;

18. glæder sig over, at de samlede investeringer, som blev godkendt af EIB-Gruppen i 2015 og 2016, ifølge redegørelsen fra EIB's Økonomiafdeling af 28. september 2017 vil forøge EU's BNP med 2,3 % i perioden indtil 2020 og skabe yderligere 2,25 millioner arbejdspladser, hvilket viser EIB's betydelige makroøkonomiske indflydelse; tilskynder EIB til yderligere at udvide sin kapacitet til at gennemføre makroøkonomiske analyser, herunder forskning i de makroøkonomiske konsekvenser af dens virksomhed samt styrke sit generelle arbejde med analyse og sektorspecifikke undersøgelser og rækken af empiriske dokumenter og publikationer, hvorved den også kan udvikle sig til en »vidensbank«; opfordrer EIB til fortsat at forbedre vurderingen af projekter ved hjælp af mere omfattende, præcise og raffinerede resultatindikatorer;

19. anerkender betydningen af den konjunkturudlignende rolle, som EIB har spillet i de seneste år; mener, at en af de vigtigste prioriteter for EIB, når økonomien vender tilbage til et investeringsniveau som før krisen, bør være at fokusere på at slå bro over manglende investering i områder, hvor markederne svigter, f.eks. på grund af deres vedvarende kortsigtede fokus og manglende evne til at prissætte langsigtede eksterne virkninger korrekt med henblik på at fremme bæredygtige investeringer, teknologisk fremskridt og innovation, som fører til bæredygtig vækst; understreger nødvendigheden af at prioritere innovationsbaserede projekter med en klar merværdi for EU samt projekter, der fremmer regionaludviklingen som f.eks. genoplivning af landdistrikter og andre afsides og underudviklede områder;

20. understreger, at EIB har spillet og fortsat spiller en positiv rolle i nedbringelsen af det offentlige investeringsunderskud; understreger, at investeringer, ansvarlige og bæredygtige strukturreformer samt ansvarlige budgetpolitikker skal indgå som integrerede dele i en overordnet strategi; opfordrer til samordning af EIB's aktiviteter i medlemsstaterne med regeringernes aktiviteter, politikker og mål, der er fastlagt i de nationale reformprogrammer og i de landespecifikke henstillinger, når en sådan samordning er mulig;

Torsdag den 8. februar 2018

21. understreger, at der findes væsentlige strukturelle årsager på EU-niveau til den øgede investeringskløft mellem medlemsstaterne; opfordrer EIB til at styrke sin tekniske bistand for at afhjælpe den lave projektgenereringskapacitet i visse medlemsstater; anmoder EIB om at indsende mere detaljerede oplysninger om de arbejdspladser, der direkte og indirekte er blevet skabt for hvert finansieret projekt;

22. understreger, at EIB i henhold til traktaterne er forpligtet til at bidrage til en afbalanceret og stabil udvikling af det indre marked gennem sine primære långivningsaktiviteter og til at støtte projekter til udvikling af mindre udviklede regioner og grænseoverskridende projekter i synergi med ESI-fondene; understreger derfor potentialet i EIB's supplerende rolle i gennemførelsen af samhørighedspolitikken, som altid bør være præstationsbaseret og resultatorienteret, bl.a. gennem aktiviteter, der tager sigte på at styrke kapaciteten med hensyn til projektforberedelse, rådgivnings- og analysetjenester samt lån til national samfinansiering af ESI-fondene; opfordrer Kommissionen og EIB til i højere grad at koordinere deres tiltag med henblik på at fremme udvekslingen af bedste praksis og formidlingen af investeringsmuligheder i alle europæiske regioner yderligere, herunder dem, som ikke er omfattet af Samhørighedsfonden, med henblik på bedre at nå målsætningen om økonomisk, social og territorial samhørighed;

23. understreger, at EIB som en offentlig finansiel institution, der finansierer projekter, der sigter mod at opfylde EU's politikker og prioriteter, bør bidrage til den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed, bl.a. i mindre udviklede regioner, således som det er fastsat i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde; bemærker imidlertid med bekymring, at den geografiske fordeling af lån opdelt på de lande, hvor der gennemføres projekter, viser, at fem medlemsstater — de fem største økonomier i EU — modtog 54,11 % af de samlede lån, der blev ydet i 2016; opfordrer EIB og Kommissionen til at undersøge årsagerne hertil og til at aflægge beretning til Parlamentet senest i midten af 2018; understreger behovet for en bredere territorial fordeling af midlerne inklusive midlerne fra EFSI, som altid bør supplere ESI-fondene, med henblik på at nå målet om at reducere de regionale forskelle; understreger behovet for at styrke EIB's rolle i forbindelse med finansieringen af socialt iværksætteri og virksomhedsopretning, social infrastruktur, vedvarende energi, energieffektivitet og projekter inden for den cirkulære økonomi; minder i denne forbindelse om, at EIB også er en stor investor i tredjelande;

24. henviser til den foreløbige midtvejsevaluering af alle Horisont 2020's finansielle instrumenter (InnovFin), der forvaltes af EIB-Gruppen, og de 15 henstillinger i rapporten; forventer, at EIB-Gruppen udarbejder en detaljeret strategi for den tilgang, som den agter at følge for at gennemføre disse anbefalinger;

Overholdelse af de gældende bestemmelser

25. gentager sin opfordring til Kommissionen til at ændre EU's retsbestemmelser, herunder EIB's statut, EFSI-forordningen, de fire forordninger om den fælles landbrugspolitik og bestemmelserne om de fem ESI-fonde (Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond) for at forhindre, at EU-støtte i sidste ende går til modtagere eller finansielle formidlere, som bevisligt har været involveret i skatteundgåelse eller skattesvig;

26. minder om, at det er nødvendigt, at EIB fører en ambitiøs politik over for ikke-samarbejdsvillige jurisdiktioner; bemærker, at den fælles EU-liste over tredjelande, der ikke overholder standarder for god forvaltningsskik på skatteområdet, som Rådet for Den Europæiske Union godkendte den 5. december 2017, og som vil have forrang frem for andre førende organisationers lister i tilfælde af uoverensstemmelse, er et positivt, men et utilstrækkeligt skridt, og opfordrer til, at landeopdelte rapportering uden undtagelser skal gøres til en central del af EIB's strategi for virksomhedernes sociale ansvar; opfordrer EIB til at overholde de relevante standarder og gældende lovgivning om forebyggelse af hvidvaskning af penge og bekæmpelse af terror, skattesvig og skatteunddragelse, til ikke at benytte eller deltage i skatteunddragelseskonstruktioner, navnlig aggressive skatteplanlægningsordninger eller -praksisser, som ikke opfylder kriterierne for god skattepraksis som fastsat i EU' retsakter, henstillinger fra Rådet og meddelelser eller andre formelle tilkendegivelser fra Kommissionen, og til ikke at have forretningsmæssige forbindelser med enheder, der er registreret eller etableret i jurisdiktioner, som ikke samarbejder med Unionen om anvendelse af de internationalt anerkendte skattestandarder om gennemsigtighed og udveksling af oplysninger; opfordrer EIB til efter høring af Kommissionen og interesserede parter at revidere og ajourføre sin politik for usamarbejdsvillige jurisdiktioner på baggrund af vedtagelsen af ovennævnte EU-liste over ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner; opfordrer Kommissionen til på sin side hvert år at forelægge Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af denne politik;

Torsdag den 8. februar 2018

27. konstaterer, at Kommissionen tidligere har blokeret visse projekter, som blev indgivet af internationale finansielle institutioner (IF'er)⁽¹⁾, fordi disse projekter indebærer uberettiget komplicerede skattekonstruktioner ved hjælp af skadelige eller ikke-eksisterende skatteordninger i tredjelande; opfordrer Kommissionen og EIB til i deres årsberetning at angive oplysninger om projekter, hvor midlerne er overført til offshore-jurisdiktioner; understreger nødvendigheden af at IF'er fjerner risikoen for, at EU-midler direkte eller indirekte fremmer skatteundgåelse og skattesvig;

28. henviser til, at der er blevet udtrykt bekymring over de projekter, der finansieres af EIB, og som indebærer offshore-strukturer og ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner; opfordrer Kommissionen til at offentliggøre en årlig rapport om brugen af EU-midler i forbindelse med offshore-strukturer samt pengeoverførsler fra Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD) til disse strukturer, herunder antallet og arten af blokerede projekter, begrundelserne for blokeringen af projekter og opfølgende foranstaltninger til sikring af, at ingen EU-midler direkte eller indirekte bidrager til skatteundgåelse og skattesvig;

29. glæder sig over, at EIB tager hensyn til de skattemæssige konsekvenser i de lande, hvor investeringen foretages, og til, hvordan disse investeringer bidrager til økonomisk udvikling, jobskabelse og mindskelse af uligheder;

30. mener, at Den Europæiske Unions bank, EIB, bør øge sine bestræbelser på at sikre, at de finansielle formidlere, som EIB arbejder sammen med, ikke anvender eller indgår i skatteundgåelsesstrukturer, herunder især aggressiv skatteplanlægningsordninger eller former for praksis, der ikke stemmer overens med principperne for god skattepraksis, således som de er fastsat i Unionens lovgivning, herunder henstillinger og meddelelser fra Kommissionen; understreger, at EIB også bør sikre, at finansielle formidlere ikke er involveret i korrupsion, hvidvaskning af penge, organiseret kriminalitet eller terrorisme;

31. understreger, at det er nødvendigt for EIB at indhente pålidelige og fuldstændige oplysninger om reelt ejerskab af de endelige støttemodtagere af EIB's midler, herunder i tilfælde, hvor finansieringen afhænger af private equity-fonde; opfordrer derfor EIB til at styrke sin procedure med rettidig omhu og gennemskueligheden, når den samarbejder med finansielle mellemmand; mener, at anvendelse af kriterier for udvælgelse af finansielle formidlere og besiddelse af ajourførte oplysninger om det reelle ejerskab af selskaber, herunder truste, stiftelser og skattely, udgør bedste praksis, som altid bør følges; henviser til, at EIB identificerer de reelle ejere af sådanne virksomheder i forbindelse med processen med rettidig omhu; opfordrer EIB-Gruppen til at styrke sine kontraktbestemmelser ved at indarbejde en bestemmelse om eller en henvisning til god forvaltningspraksis med henblik på at imødegå integritets- og omdømmemæssige risici; understreger, at det er nødvendigt for EIB at oprette en fyldestgørende offentlig liste over udvælgelseskriterier for finansielle formidlere for at styrke EU's engagement i bekæmpelsen af skattemisbrug og mere effektivt at modvirke risikoen for korrupsion og infiltration af kriminelle grupper;

32. glæder sig over EIB's bestræbelser på at gennemføre en rettidig omhuskontrol af EIB-Gruppens modparter og transaktioner, herunder en løbende overvågning og kontrol, for at sikre, at EIB ikke uforvarende fremmer korrupsion, svig, hemmelige aftaler, tvang, hvidvaskning af penge, skattesvig og skadelig skattepraksis eller finansiering af terrorisme, især gennem offentliggørelse af regelmæssige aktivitetsrapporter fra kontoret for regelefterlevelse (OCCO) og et tæt samarbejde med EIB's generalinspektør; opfordrer EIB til at tilslutte sig den nye hurtige advarsels- og udelukkelsessystem, som Kommissionen planlægger;

33. glæder sig over EIB-Gruppens samarbejde og udveksling af oplysninger med Kommissionens forskellige tjenestegrene om de foranstaltninger, der indgår i pakken til bekæmpelse af skatteundgåelse, med henblik på at præcisere anvendelsesområdet og de vigtigste elementer i lovgivningspakken, EIB-Gruppens rolle og engagement og dens dialog med civilsamfundsorganisationer om disse spørgsmål både i EIB-Gruppens bestyrelse og EIB's tjenestegrene, såsom OCCO; opfordrer EIB til i højere grad at undersøge skatteundgåelse under den rettidige omhu;

⁽¹⁾ Den Europæiske Investeringsbank, Den Europæiske Investeringsfond og Den Globale Fond for Energieffektivitet og Vedvarende Energi.

Torsdag den 8. februar 2018

Ansvarlighed

34. mener, at EIB-Gruppens øgede økonomiske rolle og investeringskapacitet og anvendelsen af EU's budget til at sikre dens aktiviteter skal ledsages af større gennemsigtighed og øget ansvarlighed med henblik på at sikre reel offentlig kontrol med dens aktiviteter, projektudvælgelse og finansieringsprioriteter;

35. anerkender, at EIB har fremlagt tre rapporter om sine aktiviteter til Europa-Parlamentet, og at EIB's formand og personale regelmæssigt deltager i høringer efter anmodning af Parlamentet og dets udvalg; minder imidlertid om sin opfordring til en højere grad af parlamentarisk ansvarlighed og gennemsigtighed i EIB; gentager i denne forbindelse sin opfordring til undertegnelsen af en interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet og EIB om udveksling af oplysninger, herunder om, at medlemmerne får mulighed for at stille skriftlige spørgsmål til EIB's formand;

36. minder om, at gennemsigtighed i gennemførelsen af EU-politikker ikke kun tjener til en styrkelse af EIB's generelle virksomhedsansvar og troværdighed med et klart overblik over typen af finansielle formidlere og endelige modtagere, men også bidrager til at forbedre effektiviteten og bæredygtigheden af de finansierede projekter og sikrer en multolerancepolitik over for svig og korruption i dens låneportefølje;

37. glæder sig over, at EIB-Gruppens åbenhedspolitik er baseret på en forventning om offentliggørelse, og at alle kan få adgang til EIB-Gruppens dokumenter og oplysninger; minder om sin henstilling om, at der på EIB-Gruppens hjemmeside offentliggøres ikke-fortrolige dokumenter som f.eks. interinstitutionelle aftaler og memoranda, og opfordrer EIB-Gruppen til ikke at standse her men til fortsat at søge efter måder til at skabe forbedringer;

38. foreslår, at EIB følger eksemplet med International Finance Corporation (IFC) i Verdensbankgruppen og begynde at offentliggøre oplysninger om højrisikoprojekter, som finansieres gennem forretningsbankerne (det vigtigste mellemlid, som EIB-Gruppen anvender til at finansiere små og mellemstore virksomheder);

39. glæder sig over, at alle projektdokumenter, der EIB-Gruppen ligger inde med, videregives efter anmodning; opfordrer EIB-Gruppen til at udarbejde retningslinjer for ikke-følsomme og grundlæggende oplysninger, der kunne offentliggøres i forbindelse med krav om proaktiv fremlæggelse af oplysninger på projektplan;

40. kræver, at der sikres et stadig højere niveau af åbenhed i EIB-Gruppens offentlighedspolitik for så vidt angår de principper, der gælder for dens prispolitik og forvaltningsorganer; glæder sig i denne forbindelse over offentliggørelsen af protokollerne fra møderne i EIB-Gruppens bestyrelse i januar 2017, det offentlige dokumentregister og offentliggørelsen af projektoplysninger via det internationale initiativ vedrørende gennemsigtighed i bistanden⁽¹⁾; opfordrer til offentliggørelse af protokollerne fra møderne i forvaltningsudvalget;

41. henviser til den igangværende revisions af EIB-Gruppens whistleblowingspolitik; opfordrer EIB-Gruppen til at styrke uafhængigheden, legitimiteten, tilgængeligheden, forudsigeligheden og gennemsueligheden af klagemekanismen, bl.a. gennem inddragelse af direktører og en forbedret beskyttelse af klagerne; mener, at disse foranstaltninger klart vil være i bankens, de interesserede parters og EU-institutionernes interesse;

42. henviser til, at 53 % af de 120 sager, der blev indberettet til Generalinspektoratets afdeling for efterforskning af svig (IG/IN) i 2016, blev indberettet af EIB-Gruppens medarbejdere; glæder sig over, at mekanismen for indberetning af svig på EIB's hjemmeside nu er tilgængelig på 30 sprog⁽²⁾; mener, at EIB nøje bør følge det igangværende arbejde om beskyttelse af whistleblowere på EU-plan og dermed yderligere forbedre sine rapporteringsmuligheder;

43. opfordrer EIB-Gruppen til fortsat at lægge vægt på resultatkontrol ved hjælp af resultatvurderinger og dokumenterede virkninger; tilskynder den til fortsat at forbedre sine overvågningsindikatorer, især indikatorer for additionalitet med henblik på at vurdere virkningen så tidligt som muligt i projektforsløbet og til at give bestyrelsen tilstrækkelige oplysninger om de forventede indvirkninger, navnlig med hensyn til projekters bidrag til EU's politikker, f.eks. deres virkning på beskæftigelsen (både i forbindelse med gennemførelse og drift); påpeger endvidere, at resultaterne af EIB-

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 28. april 2016 om Den Europæiske Investeringsbank (EIB) — Årsberetning for 2014 (Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0200).

⁽²⁾ http://www.eib.org/attachments/general/reports/ig_fraud_investigations_activity_report_2016_en.pdf

Torsdag den 8. februar 2018

Gruppens finansiering ikke kan vurderes på grundlag af en bedømmelse af dens finansielle virkning alene, og opfordrer derfor til, at den rette balance opretholdes mellem de fastsatte operationelle mål med hensyn til forretningsvolumen og ikke-finansielle mål, som EIB-Gruppens medarbejdere har fastlagt; opfordrer for eksempel til, at det af resultatvurderinger fremgår, hvilke specifikke mål inden for rammerne af FN's bæredygtige udviklingsmål (SDG) projektet var rettet mod, og i hvilket omfang det har bidraget til at opfylde dem; finder det afgørende, at folk, der bor i nærheden af finansierede infrastrukturprojekter, inddrages aktivt i evalueringen af dem;

44. glæder sig over, at EIB fortsætter med at arbejde på at finjustere sin metode for indberetning af resultater, f.eks. for at den så præcist som muligt afspejler de investeringer, der mobiliseres gennem forskellige formidlede udlånsstrukturer og nye produkter, og over den fælles indsats sammen med andre multilaterale udviklingsbanker for at harmonisere de centrale aspekter ved resultatindberetning, f.eks. i den rapport, der for nylig er udarbejdet om rapportering af klimafinansiering, og den rapport, der er ved at blive udarbejdet om långivningen på tværs af alle sektorer;

45. glæder sig over, at resultatmåling (ReM) gradvist er ved at føre til en »ændring af kulturen« i EIB-Gruppen; opfordrer til en harmonisering og generalisering af denne proces ved også så vidt muligt at integrere Addis Abeba- og Paris-indikatorerne; mener, at en tilpasning af disse indikatorer ved yderligere at integrere lokale synspunkter kunne gøre dem mindre fremmede, uden at det påvirker deres uafhængighed;

46. opfordrer EIB til at tage højde for den lokale situation, når der investeres i tredjelande; minder om, at investeringer i tredjelande ikke udelukkende kan baseres på en profitmaksimeringstilgang, men også skal sigte mod at skabe langsigtet, bæredygtig økonomisk vækst fortrinsvis i den private sektor samt nedbringelse af fattigdom gennem jobskabelse og forbedret adgang til produktionsmidler;

47. bemærker, at menneskerettighederne, navnlig ytrings-, forsamlings- og foreningsfriheder, er truet på mange forskellige måder i mange af de lande, som EIB opererer i, gennem voldelige indgreb over for demonstranter og kriminalisering af ytringsfriheden, vilkårlige anholdelser, fængsling af menneskerettighedsforkæmpere og begrænsninger for civilsamfundsorganisationer; opfordrer EIB til at vedtage en handlingsplan for menneskerettigheder med henblik på at gennemføre målene i EU's strategiske ramme og handlingsplan vedrørende menneskerettigheder og demokrati og FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder for at undgå eventuelle negative konsekvenser af EIB's projekter for menneskerettighederne, sikre, at EIB's projekter bidrager til fremme af og respekt for menneskerettighederne, og sikre regresmuligheder i tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne;

48. glæder sig over offentliggørelsen af resultatvurderingsmetoden, men mener, at resultaterne af en sådan vurdering bør offentliggøres i forbindelse med alle operationer, herunder de miljømæssige og sociale virkninger i forbindelse med projekter eller delprojekter; glæder sig over midtvejsrevisionen af EIB's eksterne lånemandat, som indebærer, at EIB nu efter anmodning vil meddele Parlamentet resultatvurderingen i forbindelse med projekter, der er omfattet af EU's budgetgaranti; opfordrer imidlertid EIB til at offentliggøre yderligere resultatvurderinger i forbindelse med individuelle projekter uden for EU og tre-søjle-vurderingen af projekter i EU for at styrke bankens åbenhed;

49. opfordrer EIB til at offentliggøre alle relevante dokumenter vedrørende lån til bilindustrien til udvikling af dieselt teknologi, herunder rapporten fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og dets henstillinger om EIB-lån til Volkswagen, til mere generelt at forklare, i hvilket omfang der er blevet ydet lån til selskaber, som det har vist sig har manipuleret emissioner, og til at give et overblik over, hvor mange af disse lån har været betragtet som bidrag til klimaindsatsen; opfordrer i den forbindelse til en afklaring på, hvilke kontrolforanstaltninger der findes for at sikre, at de seneste låneaftaler med bilindustrien virkelig bidrager til udvikling af ren teknologi gennem forsknings- og udviklingsaktiviteter inden for konnektivitet, effektiv hybridmotorer, der kan køre på både benzin og elektricitet, elbiler med længere rækkevidde og avancerede førerassisterede systemer;

Torsdag den 8. februar 2018

50. glæder sig over EIB-Gruppens indførelse af høje standarder for åbenhed og ansvarlighed i forbindelse med sine udlån til små og mellemstore virksomheder og over, at obligatorisk indberetning fra finansielle formidlere om hver SMV, der har modtaget støtte fra EIB-Gruppen, vil gøre det muligt at tage hensyn til disse resultater, når EIB overvejer efterfølgende transaktioner med den samme formidler;

51. understreger, at den europæiske anklagemyndighed efter ikrafttrædelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser ved hjælp af straffelovgivningen ⁽¹⁾, og Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed (EPPO) ⁽²⁾, undersøger EIB's virksomhed i medlemsstaterne, når de nationale myndigheder eller Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) har grund til at formode, at der er begået en strafbar handling i denne sammenhæng;

52. henviser til de begrænsede oplysninger om, i hvilket omfang EIB's långivningsaktiviteter bidrager til at opfylde de samhørighedspolitiske mål; opfordrer derfor EIB til, hvor det er relevant, at indføre særlige kapitler i sin årsberetning, som skal omhandle virkningen af de EIB-aktiviteter, som tilsigter at gennemføre samhørighedspolitikken, herunder Interreg-relaterede aktiviteter, og til at medtage detaljerede oplysninger om anvendelsen af lån i forbindelse med projekter og programmer under samhørighedspolitikken, herunder også med hensyn til den geografiske fordeling af støtte, dens reelle bidrag til målene for samhørighedspolitikken, herunder horisontale principper og Europa 2020-strategiens mål, og de konkrete muligheder for at mobilisere private investeringer; understreger i den forbindelse EIB's ansvar for at forsyne Europa-Parlamentet, Revisionsretten samt andre med tilstrækkelige oplysninger, herunder om omkostningerne og forvaltningen i forbindelse med dens produkter, og mener, at aggregerede oplysninger på EU-plan med hensyn til kombinationen af samhørighedspolitiske og EIB-relaterede investeringer udgør en merværdi;

EIB-Gruppens finansielle aktiviteter

53. opfordrer EIB-Gruppen til at samarbejde aktivt med Kommissionen om en rationalisering af antallet og typer af finansielle instrumenter i løbet af den næste flerårige finansielle ramme (FFR) og foregribe processen ved som et første skridt at påpege alle eksisterende overlapninger på grundlag af dens egne erfaringer;

54. mener, at EIB-Gruppens finansielle instrumenter bør bidrage til projekter, der udvælges på grundlag af deres egne kendetegn, deres muligheder for at skabe merværdi for hele EU og reel additionalitet, navnlig på områder, hvor markedet ikke er i stand til at finansiere og støtte projekter, ved at skabe den rette balance mellem en potentielt højere risikoprofil og det grundlæggende behov for at opretholde dens høje kreditværdighed;

55. advarer i denne forbindelse om, at markedsbaserede instrumenter risikerer at flytte EU-budgettets fokus væk fra EU's offentlige goder, og tilskynder EIB-Gruppen til at styrke sin rapportering til Kommissionen om kvaliteten i modsætning til kvantiteten af dens finansiering inden for rammerne af de finansielle instrumenter;

56. bemærker, at EIB-gruppen med henblik på at gøre fuld brug af den supplerende risikokapacitet har udviklet en række nye produkter, som vil gøre det muligt at påtage sig større risici af (f.eks. efterstillet gæld, egenkapitalinvestering og risikodeling med banker), og har revideret sin kreditrisikopolitik og sine tildelingskriterier for at muliggøre øget fleksibilitet;

57. opfordrer EIB-Gruppen til yderligere at udvikle sin risikokultur med henblik på at forbedre sin effektivitet og komplementaritet og synergien mellem dens interventioner og de forskellige EU-politikker, navnlig ved at støtte innovative virksomheder, infrastrukturprojekter og SMV'er, som påtager sig risici, eller hvis udvikling finder sted i økonomisk dårligt stillede regioner eller regioner, der er præget af manglende stabilitet, i overensstemmelse med det tilbagevendende og langvarige mål om at opnå lettere adgang til finansiering for SMV'er, men uden at det går ud over principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning eller truer EIB's høje kreditværdighed; minder om, at risikooverførselsbaserede instrumenter ikke kan være risikofri, hvis de skal bidrage til den økonomiske udvikling i EU såvel som økonomisk, social og territorial samhørighed; fremhæver, at EIB og dens aktionærer skal være fuldt bevidste om dette; opfordrer EIB til at vurdere muligheden for at tilbyde direkte køb af EIB-obligationer;

⁽¹⁾ EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29.

⁽²⁾ EFT L 283 af 31.10.2017, s. 1.

Torsdag den 8. februar 2018

58. bemærker, at EIB's støtte til SMV'er og midcap-selskaber nåede et rekordniveau på 33,6 mia. EUR og bidrog til oprettelsen af 4,4 mio. arbejdspladser i 2016; understreger betydningen af, at EIB-gruppen fortsætter med at yde støtte til SMV'er og midcapselskaber ved at forbedre deres adgang til finansiering; understreger, at SMV'er er ryggraden i den europæiske økonomi og bør forblive det primære mål for EIB's udlånsaktiviteter gennem en styrkelse af instrumenterne til finansiering af SMV'er og midcapselskaber;

59. minder om, at mere end 90 % af EU's SMV'er er mikrovirksomheder, der står for næsten 30 % af beskæftigelsen i den private sektor; påpeger, at mikrovirksomheder er mere sårbare over for økonomiske chok end større virksomheder og muligvis fortsat vil have begrænset adgang til kredit, især når de er hjemmehørende i en region, hvor økonomien og bankmiljøet er ugunstigt; opfordrer EIB til at udarbejde en strategi for at afhjælpe det forhold, at SMV'er i sådanne tilfælde har problemer med at skaffe sig adgang til projektfinsiering;

60. anerkender, at adgang til finansiering stadig er en afgørende hindring for vækst i de kulturelle og kreative industrier; understreger det presserende behov for støtte til initiativer for at styrke sådanne industrier; fremhæver det potentiale, som EIB og EFSI har for at støtte den kreative sektor, fortrinsvis via finansiering af SMV'er; opfordrer EIB til at tage fat på den manglende EFSI-finansiering til de kulturelle og kreative industrier ved at undersøge mulighederne for et samspil med Et Kreativt Europa;

61. opfordrer EIB-Gruppen til fortsat at anvende økonomisk sunde formidlere som nationale erhvervsfremmende banker og institutioner i forbindelse med gennemførelsen af visse typer projekter, hvilket ikke ville bringe dens høje kreditværdighed i fare;

62. mener, at mange af EIB-Gruppen forvaltningsbestemmelser har til formål at sikre dens høje kreditværdighed, men at der foreligger meget få oplysninger om, hvor tæt EIB-Gruppen er på en lavere indplacering;

63. understreger, at proceduren med rettidig omhu i forbindelse med investeringsprojekter, der finansieres af EIB-Gruppen, bør baseres både på rentabilitetsfaktorer og ikke-rentabilitetsfaktorer, men også på opfyldelsen af andre mål, som f.eks. projektets bidrag til opadgående økonomisk konvergens og samhørighed i EU eller til virkeliggørelse af Europa 2020-målene eller målene for bæredygtig udvikling; mener, at EIB bør redegøre for disse ikke-finansielle kriterier over for institutionelle og private investorer (f.eks. pensionsfonde og forsikringsselskaber) på en passende måde og dermed stimulere en øget fokus på de socioøkonomiske og miljømæssige konsekvenser i hele den finanssektoren;

64. mener, at EIB-Gruppen i de tilfælde, hvor vanskelige finansielle markedsbetingelser ville forhindre gennemførelsen af et rentabelt projekt, eller hvor det er nødvendigt at fremme oprettelsen af investeringsplatforme eller finansiering af projekter i sektorer eller områder, der oplever et betydeligt markedssvigt eller suboptimale investeringssituationer, bør gennemføre og dokumentere ændringer, navnlig vedrørende gebyret for EU-garantien til EIB, med henblik på at bidrage til en reduktion af den del af finansieringsomkostningerne til projektet, der bæres af modtageren af EIB-Gruppens støtte via finansielle instrumenter, for dermed at fremme gennemførelsen af projekter; mener, at lignende bestræbelser om nødvendigt bør iværksættes for at sikre, at finansielle instrumenter støtter mindre projekter, og at man også bør overveje brugen af lokale eller regionale formidlere, hvis dette muliggør en reduktion af omkostningerne ved finansiering af mindre projekter gennem de finansielle instrumenter;

65. glæder sig over den nyligt godkendte egenkapitalstrategi, der indebærer anvendelse af flere operationer af egenkapitaltypen for at afhjælpe manglen på egenkapitalfinansiering inden for de prioriterede områder innovation og infrastruktur i EU, navnlig på to områder: indirekte egenkapitalfinansiering (egenkapitalinvestering i infrastrukturfonde og programmer for fælles investeringer) og direkte egenkapitalsfinansiering (kvasiegenkapitallån til selskaber og kvasiegenkapitallån til midcapselskaber) med en blanding af direkte og indirekte instrumenter (equity-fonde og ansvarlig lånekapital);

66. glæder sig over støtten fra EIF, der allerede er givet til crowdfundingplatforme inden for rammerne af eksisterende aktiviteter, viljen til at fortsætte med selektivt at støtte platforme inden for området eller ved at udvide de eksisterende programmer og det arbejde, der udføres i fællesskab med Kommissionen om et eventuelt pilotprojekt vedrørende låne- og egenkapitalbaseret crowdfunding; foreslår, at EIF finder metoder til at identificere og nå ud til formidlere af fintechbaseret finansiering, som har behov for støtte;

Torsdag den 8. februar 2018

67. opfordrer Kommissionen til nøje at vurdere og overvåge omkostningerne ved de forskellige mandater, der gives til EIB; minder om, at de dermed forbundne administrative omkostninger kan have konsekvenser for på bankens samlede resultater på grund af det nuværende omfang af de finansielle og menneskelige ressourcer;

68. fremhæver, at EIB's rolle i samhørighedspolitikken er stigende, navnlig som følge af den øgede anvendelse af finansielle instrumenter, der er kombineret med tilskud; understreger imidlertid, at anvendelsen af dem stadig er meget ringe hos de endelige modtagere, og at medlemsstaterne og regionerne som årsag hertil peger på kompleksiteten af de procedurer, der er fastsat i såvel finansforordningen som i forordningen om fælles bestemmelser, herunder uforholdsmæssigt store omkostninger og gebyrer samt på konkurrencen fra mere attraktive nationale og regionale instrumenter; glæder sig i denne forbindelse over oprettelsen af Fi-compass-plattformen som en kvikskranke for rådgivning om finansielle instrumenter under samhørighedspolitikken; opfordrer ikke desto mindre til at yde yderligere teknisk bistand og forenkle de nuværende procedurer samt til at sætte mere fokus på kapacitetsopbygning hos finansielle formidlere og understreger behovet for at koble forvaltningsomkostningerne og gebyrerne sammen med fondsforvalternes resultater i forbindelse med de finansielle instrumenter under ESI-fondene; minder ikke desto mindre om, at tilskud — som udgør en effektiv form for støtte inden for mange områder med offentlig intervention — fastholdes som det vigtigste værktøj inden for samhørighedspolitikken, og at de finansielle instrumenter bør være koncentreret i de sektorer, hvor merværdien er større end ved tilskud, og mener, at anvendelsen heraf bør bero på forvaltningsmyndighedernes skøn; påpeger, at det er nødvendigt med bedre rammer for EIB's samarbejde med Europa-Parlamentet for at muliggøre en bedre kontrol med EIB's aktiviteter;

EIB-Gruppens kommunikations- og rådgivningsaktiviteter

69. beklager, at de potentielle modtagere af finansiering fra EIB-Gruppen generelt ikke har tilstrækkeligt kendskab til de produkter, der udvikles af EIB-Gruppen; stiller spørgsmålstegn ved, om EIB-Gruppens forsyningskæde er tilstrækkelig mangfoldig og inklusiv;

70. mener, at kommunikationen fra EIB-gruppen i samarbejde med dens nationale partnere bør forbedres for at øge SMV'ernes bevidsthed om deres finansieringsmuligheder og for bedre at informere borgerne om lokale og konkrete projekter, der finansieres af EU;

71. glæder sig i denne forbindelse over, at der indgås partnerskaber med internationale og nationale institutioner for at sikre komplementaritet i forhold til EIB's rådgivningstjenester;

72. beklager manglen på tilgængelige oplysninger om EIB's rolle i alle faser af samhørighedspolitikken gennemførelsescyklus og de begrænsede oplysninger om, hvordan EIB's långivningsaktiviteter bidrager til realiseringen af de samhørighedspolitiske mål; understreger nødvendigheden af og opfordrer til at øge indsatsen for at opnå mere åbenhed og bedre kommunikation med henblik på at sikre, at oplysninger når ud til de endelige modtagere på regionalt og lokalt plan, samt til at øge synligheden af projekter.

73. forventer, at Kommissionen, EIB-Gruppen og de nationale, regionale og lokale myndigheder fortsætter arbejdet og styrker samarbejdet på grundlag af komplementaritet med nationale erhvervsfremmende banker og institutioner med henblik på at skabe mere synergi mellem ESI-fondene og EIB's finansieringsinstrumenter og lån, på at mindske de administrative byrder, forenkle procedurerne, øge den administrative kapacitet, styrke den territoriale udvikling og samhørighed og forbedre forståelsen af finansiering fra ESI-fondene og EIB, da nationale erhvervsfremmende banker har et godt kendskab til deres respektive områder og evne til at anvende skræddersyede finansielle instrumenter lokalt;

o

o o

74. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til EIB og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Torsdag den 8. februar 2018

P8_TA(2018)0040

Den aktuelle menneskerettighedssituation i Tyrkiet

Europa-Parlamentets beslutning af 8. februar 2018 om den aktuelle menneskerettighedssituation i Tyrkiet (2018/2527(RSP))

(2018/C 463/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Tyrkiet, især beslutning af 27. oktober 2016 om situationen for journalister i Tyrkiet ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. juli 2017 om Kommissionens 2016-rapport om Tyrkiet ⁽²⁾,
- der henviser til erklæringerne fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant, Federica Mogherini, og kommissæren for europæisk naboskabspolitik og udvidelsesforhandlinger, Johannes Hahn, af 2. februar 2018 om den seneste udvikling i Tyrkiet, af 14. juli 2017 et år efter kupforsøget i Tyrkiet og af 13. marts 2017 om Venedigkommissionens udtalelse om ændringerne af Tyrkiets forfatning og de seneste begivenheder,
- der henviser til erklæringer fra EU-Udenrigstjenestens talsmand af 8. juni 2017 om forlydender om tilbageholdelse af chefen for Amnesty International i Tyrkiet, Kiliç Taner, af 8. juli 2017 om tilbageholdelse af menneskerettighedsforkæmpere på øen Büyükada i Tyrkiet samt af 26. oktober 2017 om igangværende menneskerettighedssager i Tyrkiet,
- der henviser til den politiske dialog på højt plan mellem EU og Tyrkiet den 25. juli 2017,
- der henviser til de skriftlige indlæg fra Europarådets kommissær for menneskerettigheder, der blev indgivet til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol den 2. november 2017, vedrørende en gruppe på 12 stævninger vedrørende ytringsfrihed og parlamentarikeres ret til frihed og sikkerhed i Tyrkiet, og den 10. oktober 2017 vedrørende en gruppe på 10 stævninger vedrørende ytringsfrihed og journalisters ret til frihed i Tyrkiet,
- der henviser til resolution 2156 (2017) fra Europarådets Parlamentariske Forsamling om de demokratiske institutioners funktionsmåde i Tyrkiet,
- der henviser til EU's grundlæggende værdier omfatter retsstatsprincippet og respekt for menneskerettighederne — værdier, som også gælder for alle EU's kandidatlande,
- der henviser til den europæiske menneskerettighedskonvention (EMRK) og den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som Tyrkiet er part i,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at Parlamentet på det kraftigste fordømte kupforsøget den 15. juli 2016; der henviser til, at det tyrkiske parlament den 18. januar 2018 forlængede undtagelsestilstanden i Tyrkiet med yderligere tre måneder; der henviser til, at undtagelsestilstanden i øjeblikket anvendes til at bringe anderledes tænkende til tavshed og går langt videre end legitime foranstaltninger til bekæmpelse af trusler mod den nationale sikkerhed; der henviser til, at ifølge folkeretten skal nødforanstaltninger være nødvendige og rimelige i omfang og varighed;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0423.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0306.

Torsdag den 8. februar 2018

- B. der henviser til, at Tyrkiet er en vigtig partner for EU og som kandidatland forventes at opretholde de højeste demokratiske standarder, herunder respekt for menneskerettighederne, retsstatsprincippet, grundlæggende frihedsrettigheder og den grundlæggende ret til en retfærdig rettergang;
- C. der henviser til, at 148 personer, der har underskrevet andragendet »Akademikere for Fred« står over for anklager for udbredelse af »terrorpropaganda« og afventer retsmøder i maj 2018;
- D. der henviser til, at ifølge Det Europæiske Journalistforbund sidder 148 journalister fortsat fængslet efter kupforsøget; der henviser til, at undertrykkelsen af politiske systemkritikere på de sociale medier fortsætter; der henviser til, at 449 personer blev tilbageholdt for at offentliggøre bemærkninger på de sociale medier, som var kritiske over for den tyrkiske regerings militære intervention i den syriske enklave Afrin; der henviser til, at de tyrkiske myndigheder ifølge Amnesty International har lukket hundredevis af civilsamfundsorganisationer og mere end 160 radio- og tv-selskaber, aviser, magasiner og forlags- og distributionsvirksomheder;
- E. der henviser til, at de tyrkiske myndigheder har afskediget 107 000 personer fra deres stillinger siden juli 2016; der henviser til, at undersøgelseskommissionen for undtagelsestilstanden, der er nedsat efter henstilling fra Europarådet, pr. 18. januar 2018 har modtaget 104 789 ansøgninger og indtil videre kun har truffet afgørelse i 3 110 sager, der ikke er blevet offentliggjort;
- F. der henviser til, at der i de seneste år har kunnet konstateres en udvidelse af den udøvende magts kontrol over domstolene og anklagemyndigheden, mange anholdelser, afskedigelser og vilkårlige forflytninger af dommere og anklagere og vedvarende angreb på advokater;
- G. der henviser til, at ifølge data fra Human Rights Association (HRA) er i alt 2 278 personer blevet udsat for tortur og mishandling i de første 11 måneder af 2017;
- H. der henviser til, at situationen i den sydøstlige del af landet fortsat er yderst bekymrende; der henviser til, at ca. 2 500 mennesker angiveligt er blevet dræbt i forbindelse med sikkerhedsforanstaltninger, og at det anslås, at en halv million mennesker er blevet fordrevet siden juli 2015; der henviser til, at 68 kurdiske borgmestere fortsat sidder fængslet;
- I. der henviser til, at man blandt de frihedsberøvede journalister finder bl.a. den tysk-tyrkiske journalist Deniz Yücel, akademikeren og klummeskribenten Mehmet Altan, journalisten Şahin Alpay; samt adskillige journalister og ansatte ved avisen Cumhuriyet, herunder Ahmet Şik;
- J. der henviser til, at mange parlamentsmedlemmer fra oppositionen er blevet udsat for retsforfølgning og frihedsberøvelse i kølvandet på ophævelsen af immuniteten for et stort antal parlamentsmedlemmer; der henviser til, at ti parlamentsmedlemmer stadig tilbageholdes, herunder formændene for HDP, Figen Yüksekdağ og Selahattin Demirtaş, som af sikkerhedsmæssige årsager ikke fik lov til at møde op i retten, og Enis Berberoğlu fra CHP, og at seks parlamentsmedlemmer er blevet frataget deres parlamentariske mandat, herunder Sakharovprismodtageren Leyla Zana, efter en afstemning i det tyrkiske parlament;
- K. der henviser til, at de tyrkiske myndigheder i juli 2017 anholdte ti menneskerettighedsaktivister (»Istanbul Ti«), som senere er blevet løsladt mod kautions; der henviser til, at domstolen i Istanbul den 1. februar 2018 omstødte sin egen afgørelse om at frigive Taner Kılıç, formanden for Amnesty International i Tyrkiet, og at han var tilbageholdt i løbet af hele retssagen;
- L. der henviser til, at en af de vigtigste ledere af civilsamfundet i Tyrkiet, Osman Kavala, blev anholdt den 18. oktober 2017 og har været holdt fængslet siden da med beskyldninger om, at han »har forsøgt at vælte regeringen« ved at støtte demonstranterne i Gezi-parken i december 2013;
- M. der henviser til, at Ankaras guvernør den 19. november 2017 besluttede at indføre et forbud på ubestemt tid mod ethvert arrangement, der er organiseret af LGBTI-organisationer;
- N. der henviser til, at selv om den tyrkiske forfatning garanterer trosfrihed samt retten til fri religionsudøvelse og privat udbredelse af religiøse ideer og forbyder forskelsbehandling af religiøse grunde, bliver religiøse mindretal stadig udsat for verbale og fysiske angreb, stigmatisering og socialt pres i skolen og i offentligheden, forskelsbehandling og problemer med hensyn til at få adgang til lovligt at etablere et sted til gudsdyrkelse;

Torsdag den 8. februar 2018

- O. der henviser til, at Tyrkiets førtiltrædelsesbistand på grund af situationen i Tyrkiet med hensyn til demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettigheder og pressefrihed er blevet beskåret med 105 mio. EUR i forhold til Kommissionens oprindelige forslag til EU-budgettet for 2018, og at yderligere 70 mio. EUR holdes i reserven, indtil landet gør »målbare fremskridt« på disse områder;
- P. der henviser til, at Parlamentet i november 2016 opfordrede til, at tiltrædelsesprocessen med Tyrkiet indefrys, og i juli 2017 til, at den suspenderes, hvis forfatningsændringerne bliver gennemført uden ændringer;
1. gentager sin stærke fordømmelse af kupforsøget den 16. juli 2016 og udtrykker sin solidaritet med borgerne i Tyrkiet; anerkender den tyrkiske regerings ret til og ansvar for at træffe foranstaltninger til at bringe gerningsmændene for retten, alt imens retsstatsprincippet og retten til en retfærdig rettergang garanteres; understreger imidlertid, at den fejlslagne militære magtovertagelse for øjeblikket anvendes til at undertrykke den legitime og fredelige opposition yderligere og forhindre, at medier og civilsamfundet fredeligt kan udøve deres ytringsfrihed, gennem uforholdsmæssige og ulovlige aktioner og foranstaltninger;
 2. udtrykker dyb bekymring over den fortsatte forringelse af de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og retsstatsprincippet i Tyrkiet og manglen på uafhængighed for domstolene; fordømmer brugen af vilkårlige tilbageholdelser og retslig og administrativ chikane med henblik på at forfølge tusindvis af mennesker; opfordrer indtrængende de tyrkiske myndigheder til øjeblikkeligt og betingelsesløst at løslade alle dem, der er tilbageholdt udelukkende for at udføre deres legitime arbejde eller for at udøve deres ytringsfrihed og foreningsfrihed, og som er frihedsberøvet uden tungtvejende beviser for kriminel aktivitet; opfordrer til ophævelse af undtagelsestilstanden i landet og ophævelse af nøddekreterne;
 3. opfordrer de tyrkiske myndigheder til at respektere den europæiske menneskerettighedskonvention, som omfatter en utvetydig afvisning af dødsstraf, og retspraksis ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, herunder princippet om uskyldsformodning;
 4. opfordrer den tyrkiske regering til at tilbyde alle, der er omfattet af restriktive foranstaltninger, hensigtsmæssige og effektive retsmidler og adgang til domstolsprøvelse i overensstemmelse med retsstatsprincippet; understreger, at uskyldsformodningen er et grundlæggende princip i enhver retsstat; opfordrer Tyrkiet til omgående at revidere undersøgelseskommissionen for undtagelsestilstanden, således at den bliver en solid og uafhængig kommission, som er i stand til at behandle alle sager individuelt og effektivt at behandle det enorme antal ansøgninger, den modtager, samt til at sikre, at den retlige prøvelse ikke forsinkes unødigt; opfordrer undersøgelseskommissionen til at offentliggøre sine afgørelser; opfordrer de tyrkiske myndigheder til at gøre det muligt for fagforeninger at udøve lovlig fagforeningsaktivitet;
 5. understreger, at terrorisme fortsat udgør en direkte trussel mod borgerne i Tyrkiet; gentager imidlertid, at den bredt definerede tyrkiske antiterrorlovgivning ikke må anvendes til at straffe borgere og medieforetagender for at udøve deres ytringsfrihed; fordømmer i denne forbindelse tilbageholdelsen af og retssagen mod mindst 148 akademikere fra offentlige og private universiteter, der har underskrevet andragendet »Akademikere for Fred«, og fordømmer ligeledes de nylige anholdelser af journalister, aktivister, læger og almindelige borgere for at give udtryk for deres modstand mod den tyrkiske militære intervention i Afrin; er stærkt betænkelig ved de humanitære følger af den militære intervention i denne syriske region med kurdisk befolkningsflertal og advarer mod videreførelsen af uforholdsmæssige indgreb;
 6. er dybt bekymret over forlydender om mishandling og tortur af indsatte og opfordrer de tyrkiske myndigheder til at foretage en grundig efterforskning af disse påstande; gentager sin opfordring til at offentliggøre rapporten fra Europarådets Komité til Forebyggelse af Tortur (CPT-rapporten);
 7. fordømmer på det kraftigste det tyrkiske parlaments beslutning om i strid med forfatningen at ophæve immuniteten for et stort antal parlamentsmedlemmer og dermed bane vejen for de nylige anholdelser af ti parlamentsmedlemmer fra oppositionen, herunder formændene for Det Demokratiske Folkeparti (HDP), Figen Yüksekdağ og Selahattin Demirtaş, og tilbagekalde mandatet for seks parlamentsmedlemmer fra oppositionen, herunder senest for Sakharovprismodtageren Leyla Zana; fordømmer fængslingen af 68 kurdiske borgmestre; kritiserer den vilkårlige udskiftning af lokale folkevalgte repræsentanter, som yderligere undergraver den demokratiske struktur i Tyrkiet;
 8. er alvorligt bekymret over lukningen af flere end 160 medieforetagender ved et regeringsdekret under undtagelsestilstanden; fordømmer det politiske pres på journalister; er dybt bekymret over, at de tyrkiske myndigheder overvåger sociale medieplatforme og lukker konti på sociale medier; opfordrer indtrængende til øjeblikkelig og betingelsesløs løsladelse af alle dem, der tilbageholdes uden bevis, herunder EU-borgere som f.eks. den tyske journalist

Torsdag den 8. februar 2018

Deniz Yücel, der har været fængslet i et år, herunder ni måneder i isolation, mens der stadig ikke er rejst nogen formel tiltale mod ham; opfordrer indtrængende Tyrkiet til at opgive anklager mod en finsk-tyrkisk journalist, Ayla Albayrak, som blev domfældt af en tyrkisk domstol in absentia; glæder sig over, at nogle journalister og ansatte ved oppositionsavisen Cumhuriyet blev løsladt efter måneder i fængsel, og opfordrer til øjeblikkelig løsladelse af de fire journalister fra Cumhuriyet, som stadig sidder bag tremmer;

9. er meget bekymret over den massive undertrykkelse af civilsamfundsorganisationer i Tyrkiet og navnlig anholdelsen af en af de førende NGO-ledere, Osman Kavala; opfordrer indtrængende den tyrkiske regering til omgående at løslade Kavala, eftersom tilbageholdelsen er politisk motiveret og vilkårlig;

10. bemærker med bekymring forværringen af Tyrkiets mangeårige sekulære principper og værdier; er alvorligt bekymret over den manglende respekt for religionsfrihed, herunder den stigende forskelsbehandling af kristne og andre religiøse mindretal; fordømmer beslaglæggelsen af 50 aramæiske kirker, klostre og kirkegårde i Mardin; opfordrer Kommissionen til omgående at tage disse spørgsmål op med de tyrkiske myndigheder; opfordrer indtrængende den tyrkiske regering til at løslade pastor Andrew Brunson og give ham lov til at vende hjem;

11. minder ligeledes om princippet om forbud mod forskelsbehandling af mindretal, navnlig romaerne, som har samme ret til at udtrykke deres kultur og få adgang til social velfærd;

12. fordømmer erklæringen fra Ankaras guvernør af 19. november 2017 om beslutningen om på ubestemt tid at forbyde ethvert arrangement, der er organiseret af LGBTI-organisationer, efter de tre på hinanden følgende forbud mod Istanbul Pride-marchen; opfordrer de tyrkiske myndigheder til at ophæve dette forbud; glæder sig over løsladelsen af den fremtrædende LGBTI-aktivist Ali Erol og opfordrer i denne forbindelse de tyrkiske myndigheder til at løslade alle vilkårligt tilbageholdte LGBTI-aktivister og til at sikre den sultestrejkende Diren Coşkuns velbefindende;

13. gentager sin alvorlige bekymring over situationen i det sydøstlige Tyrkiet, navnlig i de områder, hvor der er indført udgangsforbud, og hvor der anvendes overdreven magt og kollektiv afstraffelse; opfordrer indtrængende Tyrkiet til at fremlægge en plan for en effektiv reintegration af den halve million internt fordrevne; gentager sin fordømmelse af, at PKK, som har været på EU's terrorliste siden 2002, har genoptaget sine voldshandlinger, og opfordrer indtrængende PKK til at nedlægge våbnene og anvende fredelige og demokratiske midler til at fremsætte sine forhåbninger; minder om, at den tyrkiske regering har et ansvar for at beskytte alle sine borgere; beklager den udbredte praksis med ekspropriering, herunder af ejendomme, der tilhører kommunerne; er overbevist om, at kun en retfærdig politisk løsning på det kurdiske spørgsmål kan sikre varig stabilitet og velstand, både i dette område og i Tyrkiet som helhed, og opfordrer derfor begge parter til at vende tilbage til forhandlingsbordet;

14. udtrykker alvorlig bekymring over den måde, retsvæsenet i Tyrkiet fungerer på, efter at domstolen i Istanbul har besluttet fortsat at tilbageholde to fængslede journalister, Mehmet Altan og Şahin Alpaya, selv om forfatningsdomstolen havde anmodet om at få dem løsladt med den begrundelse, at deres rettigheder var blevet krænket under varetægtsfængslingen; bemærker, at dette udgør en yderligere forringelse af retsstatsprincippet; beklager dybt, at chefen for Amnesty International i Tyrkiet, Taner Kılıç, for nylig er blevet arresteret igen, hvilket generelt anses for at være en karikatur af retfærdighed, og opfordrer til, at sigtelserne mod ham og hans medtiltalte («Istanbul Ti») frafaldes, da der ikke er blevet fremlagt nogen konkrete beviser mod dem;

15. gentager sin holdning fra november 2017, hvor Parlamentet krævede, at de midler, der er øremærket til de tyrkiske myndigheder inden for rammerne af instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPAI), kun bliver udbetalt, hvis der sker forbedringer med hensyn til menneskerettigheder, demokrati og retsstatsprincippet, og at disse midler om muligt bliver omdirigeret til civilsamfundsorganisationer; gentager sin opfordring til Kommissionen om at tage hensyn til udviklingen i Tyrkiet i forbindelse med revisionen af IPA-midler, men også at fremsætte konkrete forslag til, hvordan støtten til det tyrkiske civilsamfund kan øges;

16. opfordrer den højtstående repræsentant, EU-Udenrigstjenesten, Kommissionen og medlemsstaterne til fortsat at tage situationen for tilbageholdte menneskerettighedsforkæmpere, politiske aktivister, advokater, journalister og akademikere op med deres tyrkiske samtalepartnere og til at yde diplomatisk og politisk støtte til disse, herunder observation af retssager og overvågning af sager;

Torsdag den 8. februar 2018

17. anmoder om, at denne beslutning oversættes til tyrkisk;
 18. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/ Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Tyrkiets præsident, regering og parlament.
-

Torsdag den 8. februar 2018

P8_TA(2018)0041

Situationen i Venezuela

Europa-Parlamentets beslutning af 8. februar 2018 om situationen i Venezuela (2018/2559(RSP))

(2018/C 463/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder fra 1948,
- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som Venezuela er part i,
- der henviser til Venezuelas forfatning,
- der henviser til sine talrige beslutninger om Venezuela, navnlig beslutning af 27. februar 2014 om situationen i Venezuela ⁽¹⁾, af 18. december 2014 om forfølgelse af den demokratiske opposition i Venezuela ⁽²⁾, af 12. marts 2015 om situationen i Venezuela ⁽³⁾, af 8. juni 2016 om situationen i Venezuela ⁽⁴⁾, af 27. april 2017 om situationen i Venezuela ⁽⁵⁾ og af 13. september 2017 om EU's politiske forbindelser med Latinamerika ⁽⁶⁾,
- der henviser til erklæringen af 12. juli 2017 fra formændene for Udenrigsudvalget, MERCOSUR-delegationen og Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling om situationen i Venezuela,
- der henviser til det interamerikanske demokratiske charter, vedtaget den 11. september 2001,
- der henviser til erklæringen af 31. marts 2017 fra FN's højkommisær for menneskerettigheder, Zeid Ra'ad Al Hussein, om den venezuelanske højesterets afgørelse om at overtage nationalforsamlingens lovgivningsmæssige beføjelser,
- der henviser til erklæringen fra FN's Menneskerettighedsråd (UNHRC), der fordømmer anholdelsen af Enrique Aristeguieta den 2. februar 2018,
- der henviser til advarslerne i rapporterne af 30. maj 2016 og 14. marts 2017 fra Organisationen af Amerikanske Stater (OAS) om Venezuela og til kravene fra generalsekretæren for OAS om en hurtig indkaldelse af Det Permanente Råd i henhold til artikel 20 i det interamerikanske demokratiske charter for at drøfte den politiske krise i Venezuela,
- der henviser til skrivelsen af 27. marts 2017 fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) om forværrelsen af den alvorlige politiske, økonomiske og humanitære krise i Venezuela,
- der henviser til OAS' erklæring underskrevet af 14 medlemsstater den 13. marts 2017, hvori det kræves, at Venezuela straks planlægger valg, løslader politiske fanger og anerkender den magtadskillelse, der er fastsat i landets forfatning, sammen med andre foranstaltninger,
- der henviser til resolutionen fra OAS' Permanente Råd af 3. april 2017 om de seneste begivenheder i Venezuela,
- der henviser til erklæringen fra »El Grupo de Lima« af 23. januar 2018 om den nationale forfatningsgivende forsamlings beslutning om at udskrive præsidentvalg,

⁽¹⁾ EUT C 285 af 29.8.2017, s. 145.

⁽²⁾ EUT C 294 af 12.8.2016, s. 21.

⁽³⁾ EUT C 316 af 30.8.2016, s. 190.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0269.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0200.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0345.

Torsdag den 8. februar 2018

- der henviser til Rådets konklusioner af 13. november 2017 og 22. januar 2018 om Venezuela, navnlig om indførelse af en våbenembargo og sanktioner,
 - der henviser til erklæringen fra NF/HR på EU's vegne om visse tredjelandes tilslutning til de restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Venezuela af 7. december 2017,
 - der henviser til erklæringen af 26. januar 2018 fra NF/HR på EU's vegne om den seneste udvikling i Venezuela, hvori de venezuelanske myndigheders beslutning om at udvise den spanske ambassadør i Caracas fordømmes,
 - der henviser til Europa-Parlamentets beslutning om at tildele Sakharovprisen 2017 til den demokratiske opposition i Venezuela,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at den nationale forfatningsgivende forsamling, som hverken er anerkendt på internationalt plan eller af Den Europæiske Union, har udskrevet præsidentvalg inden udgangen af april 2018; der henviser til, at det organ, der ifølge den venezuelanske forfatning er ansvarligt for at udskrive et valg, er den nationale valgkomité; der henviser til, at artikel 298 i den venezuelanske forfatning, hvori det klart angives: »at den lov, der regulerer valgprocessen ikke kan ændres på nogen måde i perioden mellem valgdagen og seks måneder umiddelbart forud herfor«, i den seneste tid er blevet overtrådt flere gange;
- B. der henviser til, at denne beslutning blev truffet uden for rammerne af den nationale dialog, som har fundet sted siden december 2017, og uafhængigt af, om der opnås nogen mulige resultater på mødet mellem den venezuelanske regering og oppositionen i Santo Domingo; der henviser til, at datoen for og processen forud for valget var to af de vigtigste emner i drøftelserne i Santo Domingo; der henviser til, at udskrivelsen af valg er i modstrid med såvel de demokratiske principper som god tro med hensyn til dialogen mellem regeringen og oppositionen;
- C. der henviser til, at højesteret den 25. januar 2018 besluttede at udelukke MUD (Mesa de la Unidad Democrática) fra præsidentvalget; der henviser til, at den nationale valgkomité den 4. februar 2018 udelukkede partiet Primero Justicia fra valgprocessen; der henviser til, at partiledere som f.eks. Leopoldo López og Henrique Capriles har fået forbud mod at stille op; der henviser til, at disse beslutninger udgør en alvorlig krænkelse af princippet om retfærdige valg, idet oppositionens kandidater forhindres i at deltage frit og på lige vilkår i valget;
- D. der henviser til, at MUD blev tildelt Parlamentets Sakharovpris for tankefrihed i 2017;
- E. der henviser til, at denne forfatningsstridige udskrivelse af et tidligt valg resulterede i, at Mexico og Chile trak sig fra den nationale politiske forhandlingsproces mellem den venezuelanske regering og oppositionen;
- F. der henviser til, at Rådet for Den Europæiske Union den 13. november 2017 besluttede at indføre en våbenembargo mod Venezuela og et forbud mod dertil knyttet materiel, som kan anvendes til intern undertrykkelse;
- G. der henviser til, at Rådet for Den Europæiske Union den 22. januar 2018 enstemmigt vedtog at indføre sanktioner mod syv venezuelanske enkeltpersoner, der besad officielle poster, i form af restriktive foranstaltninger såsom rejseforbud og infrysning af aktiver som reaktion på den manglende overholdelse af demokratiske principper, retsstatsprincippet og demokratiet;
- H. der henviser til, at Venezuela efter vedtagelsen af EU's sanktioner svarede igen ved at udvise den spanske ambassadør i Caracas og erklærede ham »persona non grata«, idet man beskyldte Spanien for at blande sig i landets indre anliggender; der henviser til, at EU klart har fordømt denne beslutning, samtidig med at det har understreget sin fulde solidaritet med Spanien, med henvisning til at EU's beslutninger på det udenrigspolitiske område, herunder indførelsen af sanktioner, er enstemmige;
- I. der henviser til, at situationen vedrørende menneskerettigheder, demokrati og retsstatsprincippet i Venezuela fortsat forværres; der henviser til, at Venezuela står over for en hidtil uset politisk, social, økonomisk og humanitær krise, der har resulteret i mange dødsfald; der henviser til, at det er afgørende, at der afholdes frie og retfærdige valg med alle de fornødne garantier og afsættes tilstrækkelig tid til at forberede disse, inden man kan begynde at finde en løsning på de

Torsdag den 8. februar 2018

- mange problemer, som Venezuela står over for; der henviser til, at næsten 2 mio. venezuelanere er flygtet ud af landet; der henviser til, at værtslandene kommer under stigende pres med hensyn til at sørge for bistand og tjenesteydelser til de nyankomne;
- J. der henviser til, at den rebellerende politibetjent Oscar Pérez og seks andre personer blev henrettet på et udenretsligt grundlag til trods for, at de allerede havde overgivet sig;
- K. der henviser til, at Enrique Aristeguieta Gramcko om natten den 2. februar 2018 blev bortført fra sit hjem af efterretningstjenesten, uden at der blev givet oplysninger om hans opholdssted, hvorefter han blev løsladt den følgende dag;
- L. der henviser til, at et stigende antal mennesker i Venezuela, herunder børn, lider af underernæring som følge af begrænset adgang til sundhedsydelser af høj kvalitet, lægemidler og fødevarer; der henviser til, at den venezuelanske regering beklageligvis fortsat ikke vil anerkende problemerne og nægter at modtage og lette uddelingen af international humanitær bistand; der henviser til, at Venezuela har forsøgt at købe fødevarer og basale forsyninger på øerne i Det Caribiske Hav på grund af alvorlige mangler i hjemlandet;
1. afviser den ensidige beslutning fra den ulovlige nationale forfatningsgivende forsamling, der hverken er anerkendt på internationalt plan eller af EU, om at udskrive et tidligt præsidentvalg inden udgangen af april 2018; beklager dybt den venezuelanske højesterets nylige afgørelse om at forbyde repræsentanter for MUD at stille op ved det kommende valg; påpeger, at mange potentielle kandidater vil være ude af stand til at stille op til valget, fordi de er i eksil, er blevet frataget retten til at stille op af myndighederne, er fængslet eller i husarrest; insisterer på, at der ikke bør indføres betingelser eller hindringer for så vidt angår valgdeltagelsen for politiske partier, og opfordrer de venezuelanske myndigheder til fuldt ud at genoprette deres rettigheder;
 2. fastholder, at kun valg baseret på en realistisk tidsplan, der er aftalt inden for rammerne af den nationale dialog med alle relevante aktører og politiske partier, og med lige, fair og gennemsigtige betingelser for deltagelse — herunder ophævelse af forbud rettet mod politiske modstandere, frigivelse af politiske fanger, en afbalanceret sammensætning af en upartisk national valgkomité og eksistensen af tilstrækkelige garantier, herunder tilsyn fra uafhængige internationale observatørers side — vil blive anerkendt af EU og dets institutioner, herunder Europa-Parlamentet; erindrer om sin vilje til at udsende en valgobservationsmission, hvis alle de nødvendige betingelser er opfyldt;
 3. fordømmer på det kraftigste de venezuelanske myndigheders beslutning om at udvise den spanske ambassadør i Caracas og erklære ham »persona non grata«, og kræver, at den venezuelanske regering øjeblikkeligt genetablerer sine normale diplomatiske forbindelser med Spanien; minder om, at alle EU's beslutninger på det udenrigspolitiske område, herunder indførelsen af sanktioner, træffes med enstemmighed; opfordrer i denne forbindelse til fuld solidaritet med Spanien;
 4. anser EU-Rådets indførelse af våbenembargoen og sanktionerne mod syv venezuelanske embedsmænd for at være passende foranstaltninger som reaktion på de alvorlige krænkelse af menneskerettighederne og de demokratiske rettigheder, men opfordrer til, at de udvides til at omfatte dem, der har hovedansvaret for den øgede politiske, sociale, økonomiske og humanitære krise, nemlig præsidenten, vicepræsidenten, forsvarsministeren, medlemmer af den øverste militærkommando og medlemmer af inderkredsen omkring disse personer, herunder deres familiemedlemmer; foreslår, at der, såfremt menneskerettighedssituationen forværres yderligere, undersøges og vedtages yderligere diplomatiske og økonomiske foranstaltninger, herunder vedrørende det statsejede olieselskab *Petróleos de Venezuela S.A. (PDVSA)*;
 5. fordømmer på det kraftigste de fortsatte krænkelse af den demokratiske orden i Venezuela; gentager sin fulde støtte til nationalforsamlingen som den eneste lovligt oprettede og anerkendte forsamling i Venezuela og opfordrer den venezuelanske regering til at give den dens fulde forfatningsmæssige beføjelser tilbage; forkaster alle afgørelser truffet af den nationale forfatningsgivende forsamling som værende i strid med alle demokratiske standarder og regler; udtrykker sin støtte til en politisk løsning med deltagelse af alle relevante aktører og politiske partier; minder om, at magtadskillelse og ikkeindblanding mellem statsmagtens tre dele er et afgørende princip i demokratiske stater, der styres efter retsstatsprincippet;
 6. opfordrer Den Internationale Straffedomstols anklagemyndighed til i henhold til Romstatutten at indlede undersøgelser af menneskerettighedskrænkelser begået af det venezuelanske regime og opfordrer EU til at spille en aktiv rolle i denne henseende;

Torsdag den 8. februar 2018

7. gentager sin tidligere opfordring til øjeblikkelig og betingelsesløs løsladelse af alle politiske fanger, respekt for demokratisk valgte organer og overholdelse af menneskerettighederne;
 8. udtrykker sin solidaritet med og sin fulde støtte til den venezuelanske befolkning, som lider under følgerne af en alvorlig humanitær krise; opfordrer til, at der omgående opnås enighed om en plan for adgang for humanitær nødhjælp og opfordrer de venezuelanske myndigheder til straks at tillade, at humanitær bistand uhindret kan komme ind i landet, og til at give adgang for internationale organisationer, der ønsker at hjælpe; opfordrer til en hurtig gennemførelse af en indsats på kort sigt for at bekæmpe underernæring blandt de mest sårbare befolkningsgrupper såsom børn; opfordrer EU til at bistå nabolandene, og især Colombia, i at afhjælpe situationen med de venezuelanske flygtninge; opfordrer den venezuelanske regering til at sørge for, at venezuelanere, der bor i udlandet og har ret til sociale sikringsrettigheder, modtager deres pension;
 9. gentager sin opfordring til, at der sendes en delegation fra Europa-Parlamentet til Venezuela, og at der så snart som muligt afholdes en dialog med alle aktører, der er involveret i konflikten;
 10. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen / Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Den Bolivariiske Republik, Venezuelas regering og nationalforsamling, Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling og generalsekretæren for Organisationen af Amerikanske Stater.
-

Torsdag den 8. februar 2018

P8_TA(2018)0042

Situationen for UNRWA**Europa-Parlamentets beslutning af 8. februar 2018 om situationen for UNRWA (2018/2553(RSP))**

(2018/C 463/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om fredsprocessen i Mellemøsten,
 - der henviser til den fælles erklæring af 7. juni 2017 fra Den Europæiske Union og De Forenede Nationers Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Mellemøsten (UNRWA) om støtte fra Den Europæiske Union til UNRWA (2017-2020),
 - der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 194 af 11. december 1948 og 302 af 8. december 1949 og andre relevante FN-resolutioner,
 - der henviser til FN's generalsekretærs rapport af 30. marts 2017 med titlen »Operations of the United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East« (»Aktiviteter i De Forenede Nationers Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Mellemøsten«),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at UNRWA er en organisation, der blev oprettet af FN's generalforsamling i 1949, og som fik til opgave at yde bistand og beskyttelse til ca. 5 mio. registrerede palæstinensiske flygtninge; der henviser til, at UNRWA's tjenester omfatter uddannelse, sundhedspleje, nødhjælp og sociale tjenester, lejrinfrastruktur og -forbedring, beskyttelse og mikrofinansiering; der påpeger, at FN's Generalforsamling gentagne gange har fornyet UNRWA's mandat, senest frem til den 30. juni 2020 efter en afstemning, der fik tilslutning af 167 af FN's medlemsstater;
- B. der henviser til, at EU og dets medlemsstater tilsammen er den største donor til UNRWA og i 2017 bidrog med 441 mio. EUR; der henviser til, at USA som den største donor, der udføres på enkeltstatsplan, har meddelt, at det vil bidrage med 60 mio. USD men tilbageholder 65 mio. USD fra en planlagt udbetaling af 125 mio. USD til UNRWA; der henviser til, at denne beslutning ifølge det amerikanske udenrigsministerium havde til formål at tilskynde andre lande til at øge deres bistand samt til at fremme reformer inden for organisationen;
- C. der henviser til, at UNRWA har kæmpet med store strukturelle finansielle mangler i mange år og også uden den amerikanske regerings beslutning ville have stået over for nye vanskeligheder i 2018;
- D. der henviser til, at FN's generalsekretær i sin rapport af 30. marts 2017 fremsatte en række henstillinger, der har til formål at sikre tilstrækkelig, forudsigelig og bæredygtig finansiering til UNRWA;
1. er fortsat stærkt engageret i at støtte UNRWA i dens levering af væsentlige tjenesteydelser til gavn for de palæstinensiske flygtninges velfærd, beskyttelse og menneskelige udvikling i Gaza, på Vestbredden og i Jordan, Libanon og Syrien; roser UNRWA for dens ekstraordinære indsats, der bl.a. tager sigte på at beskytte og understøtte mere end 400 000 palæstinensiske flygtninge og mange andre i det krigsramte Syrien; minder om, at UNRWA blev oprettet i en ånd af solidaritet med de palæstinensiske flygtninge for at lindre deres lidelser;
 2. udtrykker bekymring over UNRWA's finansieringskrise; opfordrer indtrængende alle bidragsydere til at indfri deres løfter til organisationen;

Torsdag den 8. februar 2018

3. bemærker, at eventuelle uventede nedskæringer eller forsinkelser af forventede udbetalinger af donationer til UNRWA kan have skadelige konsekvenser for adgangen til fødevarerhjælp for 1,7 millioner palæstinensiske flygtninge og primær sundhedspleje for 3 millioner, for adgang til uddannelse for mere end 500 000 palæstinensiske børn i 702 UNRWA-skoler, herunder næsten 50 000 børn i Syrien, og for stabiliteten i regionen;
4. noterer sig, at EU er fast besluttet på fortsat at bistå UNRWA med at sikre finansielle ressourcer, så den kan gennemføre mandatet fra De Forenede Nationers Generalforsamling, udføre sine aktiviteter på et bæredygtigt og omkostningseffektivt grundlag og sikre kvaliteten og niveauet af de tjenester, der ydes til de palæstinensiske flygtninge;
5. bifalder de beslutninger, der er truffet af EU og flere af dets medlemsstater til hurtig finansiering til UNRWA, og opfordrer indtrængende alle andre donorer til at følge dette eksempel; opfordrer indtrængende USA til at genoverveje sin beslutning og opfylde sit tilsagn og betale sit samlede planlagte bidrag til organisationen; glæder sig over bidragene fra medlemsstaterne i Den Arabiske Liga til UNRWA, men opfordrer dem til at øge deres engagement for at lukke finansieringshullet;
6. opfordrer Den Europæiske Union og dens medlemsstater til at mobilisere yderligere finansiering til UNRWA for at opfylde dets finansielle behov på kort sigt; understreger imidlertid, at enhver langsigtet løsning på organisationens tilbagevendende mangel på finansielle midler kun kan opnås gennem en bæredygtig finansieringsordning i en global multilateral ramme; opfordrer indtrængende EU til at spille en ledende rolle i det internationale samfund for at etablere en sådan mekanisme; understreger betydningen af de henstillinger, som FN's generalsekretær fremsatte i sin rapport af 30. marts 2017 i denne henseende;
7. glæder sig over, at UNRWA har til hensigt at opretholde interne foranstaltninger, der har til formål at begrænse omkostninger og skabe yderligere effektivitetsgevinster, samtidig med at der søges andre områder, hvor der kan skabes effektivitet; opfordrer indtrængende organisationen til fortsat at forbedre sin forvaltningsstruktur og strategiske planlægning hen imod øget gennemsigtighed, ansvarlighed og intern kontrol, sikre rettidig og nøjagtig program- og regnskabsaflæggelse til EU, for at sikre at UNRWA's faciliteter ikke misbruges, undersøge påstande om sine ansattes neutralitetskrænkelser og træffe passende disciplinære foranstaltninger, hvis det er relevant; understreger vigtigheden af at respektere neutraliteten af UNRWA's anlæg i overensstemmelse med den humanitære folkeret og FN's diplomatiske status for organisationen;
8. gentager, at EU's primære mål er at opnå en tostatsløsning af den israelsk-palæstinensiske konflikt baseret på grænsedragningen fra 1967 med Jerusalem som hovedstad for begge stater, hvor Israel som en sikker stat og en uafhængig, demokratisk, sammenhængende og levedygtig palæstinensisk stat lever side om side i fred og sikkerhed på grundlag af retten til selvbestemmelse og fuld respekt for folkeretten;
9. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/ Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, EU's særlige repræsentant for fredsprocessen i Mellemøsten, medlemsstaternes parlamenter og regeringer, FN's generalsekretær, UNRWA's general-kommissær, Mellemøstkvartettens udsending, den amerikanske kongres og det amerikanske udenrigsministerium.

Torsdag den 8. februar 2018

P8_TA(2018)0043

Tidsskifteordninger

Europa-Parlamentets beslutning af 8. februar 2018 om bestemmelser vedrørende tidsskifteordninger (2017/2968(RSP))

(2018/C 463/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/84/EF af 19. januar 2001 om bestemmelser vedrørende sommertid ⁽¹⁾,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning ⁽²⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at evalueringen af den eksisterende lovgivning i henhold til den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning bør danne grundlag for konsekvensanalyser, for så vidt angår mulighederne for fremtidige tiltag;
- B. der henviser til, at adskillige videnskabelige undersøgelser, herunder undersøgelsen fra Europa-Parlamentets Forskningstjeneste fra oktober 2017 om bestemmelser vedrørende sommertid i henhold til direktiv 2000/84/EF, ikke er nået til noget endeligt resultat, men har påpeget eksistensen af negative virkninger for den menneskelige sundhed;
- C. der henviser til, at en række borgerinitiativer har henledt opmærksomheden på borgernes bekymringer med hensyn til de halvårslige tidsskifter;
- D. der henviser til, at Parlamentet tidligere har rejst dette spørgsmål, for eksempel i forespørgsel til mundtlig besvarelse O-000111/2015 — B8-0768/2015 af 25. september 2015 til Kommissionen;
- E. der henviser til, at det er afgørende at bevare en samlet EU-tid, selv efter udløbet af de halvårslige tidsskifter;
 1. opfordrer Kommissionen til at foretage en grundig vurdering af direktiv 2000/84/EF og, hvis det er nødvendigt, fremsætte et forslag om revision af dette direktiv;
 2. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, Rådet og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

⁽¹⁾ EFT L 31 af 2.2.2001, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

Torsdag den 8. februar 2018

UDTALELSER

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2018)0027

Afgørelse om ikke at modsætte sig en gennemførelsesforanstaltning: ændring af IFRS 9

Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at modsætte sig udkast til Kommissionens forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 for så vidt angår ændringer til IFRS 9 (D054380/02 — 2017/3018(RPS))

(2018/C 463/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Kommissionens forordning (D054380/02,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 1,
 - der henviser til Kommissionens skrivelse af 18. december 2017, hvori den anmoder Parlamentet om at erklære, at det ikke vil modsætte sig udkastet til forordning,
 - der henviser til skrivelse af 24. januar 2018 fra Økonomi- og Valutaudvalget til Udvalgsformandskonferencens formand,
 - der henviser til artikel 5a i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾,
 - der henviser til Økonomi- og Valutaudvalgets henstilling til afgørelse,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 106, stk. 4, litra d), og artikel 105, stk. 6,
 - der henviser til, at der ikke er gjort indsigelse inden for den frist, der er fastsat i forretningsordenens artikel 105, stk. 6, tredje og fjerde led, og som udløb den 6. februar 2018,
- A. der henviser til, at International Accounting Standards Board (IASB) den 12. oktober 2017 udstedte ændringer til IFRS 9 — Finansielle instrumenter; der henviser til, at disse ændringer har til formål at skabe klarhed og konsekvens i klassificeringen af gældsinstrumenter med negative optioner for førtidig indfrielse;
- B. der henviser til, at European Financial Reporting Advisory Group (EFRAG) den 10. november 2017 afgav en positiv godkendelsesudtalelse til Kommissionen; der henviser til, at EFRAG's udtalelse omfatter nogle af de spørgsmål, som Den Europæiske Centralbank rejste i sin skrivelse af 8. november 2017 til EFRAG;
- C. der henviser til, at Kommissionen konkluderede, at fortolkningen opfylder de tekniske kriterier for vedtagelse som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1606/2002, og fastholder, at denne foreslåede ændring blot vil bevare status quo for den regnskabsmæssige behandling af amortiseret kostpris for disse specifikke instrumenter, der var gældende før indførelsen af IFRS 9;

⁽¹⁾ EFT L 243 af 11.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Torsdag den 8. februar 2018

- D. der henviser til, at IASB fastsatte den 1. januar 2019 som ikrafttrædelsestidspunktet for denne ændring af IFRS 9 med tidligere anvendelse tilladt; der henviser til, at den regnskabsmæssige behandling af finansielle instrumenter i henhold til IFRS 9 kræves allerede fra den 1. januar 2018; der henviser til, at finansielle institutioner, der er underkastet IFRS-regnskabsstandarder, ikke kan anvende behandlingen under denne foreslåede ændring, før den er godkendt og offentliggjort;
- E. der henviser til, at Kommissionens mål var, at ændringerne til forordning (EF) nr. 1126/2008 af 3. november 2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder ⁽¹⁾, skulle offentliggøres inden udgangen af marts 2018, således at de kunne anvendes for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2018 eller senere;
1. erklærer, at det ikke modsætter sig udkastet til Kommissionens forordning;
 2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Kommissionen og, til orientering, til Rådet.

⁽¹⁾ EFT L 320 af 29.11.2008, s. 1.

Tirsdag den 6. februar 2018

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2018)0020

Anmodning om ophævelse af Steeve Briois' immunitet

Europa-Parlamentets afgørelse af 6. februar 2018 om anmodning om ophævelse af Steeve Briois' immunitet (2017/2221(IMM))

(2018/C 463/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning af 25. september 2017 om ophævelse af Steeve Briois' immunitet, som er fremsendt af Den Franske Republiks justitsminister på begæring af anklageren ved appelretten i Douai i forbindelse med en anmeldelse mod Steeve Briois fra en civil part angående offentlige injurier rettet mod en privatpersonen (*»injures publiques envers un particulier«*), og hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 2. oktober 2017,
- der henviser til de yderligere oplysninger om sagen, som anklageren ved retten i Douai har givet i en skrivelse af 12. december 2017,
- der har hørt Steeve Briois, jf. forretningsordenens artikel 9, stk. 6,
- der henviser til artikel 8 og 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
- der henviser til de domme, som Den Europæiske Unions Domstol har afsagt den 12. maj 1964, 10. juli 1986, 15. og 21. oktober 2008, 19. marts 2010, 6. september 2011 og 17. januar 2013 ⁽¹⁾,
- der henviser til artikel 26 i Den Franske Republiks forfatning,
- der henviser til forretningsordenens artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 1, og artikel 9,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A8-0011/2018),

⁽¹⁾ Domstolens dom af 12. maj 1964, Wagner mod Fohrmann og Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; Domstolens dom af 10. juli 1986, Wybot mod Faure m.fl., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; Rettens dom af 15. oktober 2008, Mote mod Parlamentet, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; Domstolens dom af 21. oktober 2008, Marra mod De Gregorio og Clemente, C-200/07 og C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Rettens dom af 19. marts 2010, Gollnisch mod Parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Domstolens dom af 6. september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; Rettens dom af 17. januar 2013, Gollnisch mod Parlamentet, T-346/11 og T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Tirsdag den 6. februar 2018

- A. der henviser til, at anklageren ved appelretten i Douai har anmodet om ophævelse af den parlamentariske immunitet for et medlem af Europa-Parlamentet, Steeve Briois, i forbindelse med en retssag, der verserer ved retten i Douai; der henviser til, at anmodningen blev fremsendt til Parlamentet af Den Franske Republiks justitsminister;
- B. der henviser til, at anmodningen om ophævelse af Steeve Briois' immunitet vedrører en retssag angående offentlige injurier rettet mod en privatperson (artikel 29, stk. 2, artikel 33, stk. 2, og artikel 23 i lov af 29. juli 1881) i forbindelse med nogle angiveligt injurierende kommentarer fra en række internetbrugere som reaktion på en tekst, som Steeve Briois havde offentliggjort den 23. december 2015 på sin Facebook-side, og som ikke straks blev fjernet af Steeve Briois; der henviser til, at anklageren ved retten i Douai på baggrund af en forespørgsel fra Retsudvalget har oplyst, at de ovennævnte kommentarer med sikkerhed stadig var online den 21. november 2017;
- C. der henviser til, at Europa-Parlamentets medlemmer i henhold til artikel 8 i protokol nr. 7 hverken kan eftersøges, tilbageholdes eller retsligt forfølges på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv;
- D. der henviser til, at Europa-Parlamentets medlemmer i henhold til artikel 9 i protokol nr. 7 under mødeperioderne på deres eget lands område nyder de immuniteter, der tilstår medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling;
- E. der henviser til, at artikel 26 i Den Franske Republiks forfatning bl.a. bestemmer, at medlemmer af parlamentet ikke i strafferetligt øjemed kan udsættes for anholdelse eller nogen som helst anden frihedsberøvende eller frihedsindskrænkende foranstaltning uden tilladelse fra parlamentet;
- F. der henviser til, at artikel 8 og 9 i protokol nr. 7 gensidigt udelukker hinanden ⁽¹⁾;
- G. der henviser til, at beskyldningerne mod Steeve Briois og den efterfølgende anmodning om ophævelse af hans immunitet ikke vedrører en meningstilkendegivelse eller en stemmeafgivelse under udøvelsen af hans hverv som medlem af Europa-Parlamentet, men den omstændighed at han angiveligt undlod at fjerne en række kommentarer fra tredjemand, der opfattes som injurierende af den person, de er rettet mod, fra sin officielle Facebook-side;
- H. der henviser til, at det følger heraf, at immuniteten i henhold til artikel 8 i protokol nr. 7 ikke finder anvendelse, og at det foreliggende tilfælde i det hele falder ind under artikel 9 i samme protokol;
- I. der henviser til, at der ikke ses at være noget åbenbart bevis på *fumus persecutionis*, dvs. en tilstrækkelig alvorlig og præcis mistanke om, at sagen er blevet anlagt med den hensigt at skade medlemmets politiske virksomhed;
1. vedtager at ophæve Steeve Briois' immunitet;
 2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til Den Franske Republiks justitsminister og Steeve Briois.

⁽¹⁾ Forenede sager C-200/07 og C-201/07, *Marra*, jf. ovenfor, præmis 45.

Tirsdag den 6. februar 2018

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2018)0021

Aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem EU og Brasilien ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. februar 2018 om udkast til Rådets afgørelse om forlængelse af aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Føderative Republik Brasilien (11040/2017 — C8-0320/2017 — 2017/0139(NLE))

(Godkendelse)

(2018/C 463/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (11040/2017),
 - der henviser til Rådets afgørelse 2005/781/EF af 6. juni 2005 om indgåelse af aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Føderative Republik Brasilien ⁽¹⁾,
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 186 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0320/2017),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1 og 4, og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A8-0004/2018),
1. godkender forlængelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Den Føderative Republik Brasiliens regering og parlament.

⁽¹⁾ EUT L 295 af 11.11.2005, s. 37.

Tirsdag den 6. februar 2018

P8_TA(2018)0022

Nedsættelse af et særligt udvalg om Unionens godkendelsesprocedure for pesticider**Europa-Parlamentets afgørelse af 6. februar 2018 om nedsættelse af et særligt udvalg om Unionens godkendelsesprocedure for pesticider, dets ansvarsområder, medlemstal og funktionsperiode (2018/2534(RSO))**

(2018/C 463/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Formandskonferencens forslag til afgørelse,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens forordning (EU) nr. 546/2011 af 10. juni 2011 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 for så vidt angår ensartede principper for vurdering og godkendelse af plantebeskyttelsesmidler ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1056 af 29. juni 2016 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 for så vidt angår forlængelse af godkendelsesperioden for aktivstoffet glyphosat ⁽³⁾ og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1313 af 1. august 2016 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 for så vidt angår godkendelsesbetingelserne for aktivstoffet glyphosat ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/2324 af 12. december 2017 om fornyelse af godkendelsen af aktivstoffet glyphosat i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ændring af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 ⁽⁵⁾,
- der henviser til sine beslutninger af 13. april 2016 ⁽⁶⁾ og af 24. oktober 2017 ⁽⁷⁾ om udkast til Kommissionens gennemførelsesforordning om fornyelse af godkendelsen af aktivstoffet glyphosat i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ændring af bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011,
- der henviser til Den Europæiske Ombudsmands afgørelse af 18. februar 2016 i sag 12/2013/MDC om Kommissionens praksis med hensyn til godkendelse og markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (pesticider),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ⁽⁸⁾,
- der henviser til dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol af den 23. november 2016 i sag C-442/14, Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting v College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden,

⁽¹⁾ EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1.⁽²⁾ EUT L 155 af 11.6.2011, s. 127.⁽³⁾ EUT L 173 af 30.6.2016, s. 52.⁽⁴⁾ EUT L 208 af 2.8.2016, s. 1.⁽⁵⁾ EUT L 333 af 15.12.2017, s. 10.⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0119.⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0395.⁽⁸⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

Tirsdag den 6. februar 2018

— der henviser til forretningsordenens artikel 197,

A. der henviser til, at der er blevet udtrykt betænkelighed ved vurderingen af glyphosat, navnlig med hensyn til om en uafhængig, objektiv og gennemsigtig vurdering har fundet sted, om klassificeringskriterierne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 ⁽¹⁾ er blevet anvendt korrekt, og om de relevante vejledninger er benyttet korrekt;

B. der henviser til, at betænkelighederne er blevet rejst i forbindelse med Kommissionens anvendelse af godkendelseskriteriet og forsigtighedsprincippet, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1107/2009 ved tildeling af den tekniske forlængelse af godkendelsen af glyphosat i 2016, ved vedtagelsen af gennemførelsesforordning (EU) 2016/1313 og ved vedtagelsen af gennemførelsesforordning (EU) 2017/2324;

1. vedtager at nedsætte et særligt udvalg om Unionens godkendelsesprocedure for pesticider med følgende nøje definerede ansvarsområder:

a) analysere og vurdere godkendelsesproceduren for pesticider i Unionen, herunder den anvendte metode og dens videnskabelige kvalitet, procedurens uafhængighed fra industrien og gennemsigtigheden i beslutningsprocessen og dens resultater

b) analysere og vurdere ved hjælp af en evidensbaseret tilgang de potentielle fejl i den videnskabelige vurdering af godkendelsen eller fornyelsen af godkendelsen af aktivstoffer, herunder glyphosat, af de relevante EU-agenturer samt overholdelse af EU's agenturer med de relevante EU-regler, retningslinjer og adfærdskodekser, der er i kraft

c) analysere og vurdere, navnlig om Kommissionen har handlet i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1107/2009, når den træffer beslutninger med hensyn til betingelserne for godkendelse af glyphosat og fornyelsen af godkendelsen af glyphosat

d) analysere og vurdere mulige interessekonflikter på alle niveauer af godkendelsesproceduren, herunder hos de nationale organer i den rapporterende medlemsstat med ansvar for vurderingsrapporten, der udarbejdes i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1107/2009

e) analysere og vurdere om EU-agenturerne med ansvar for vurderingen og klassifikationen af virksomme stoffer har tilstrækkeligt med personale og finansiering til at sætte dem i stand til at opfylde deres forpligtelser; analysere og vurdere muligheden for at bestille og/eller udføre uafhængig forskning og forsøg samt finansieringen heraf

f) fremsætte alle de henstillinger, som det finder nødvendigt, med hensyn til Unionens godkendelsesprocedure for pesticider med henblik på at opnå et højt beskyttelsesniveau af både menneskers og dyrs sundhed samt miljøet; at gennemføre besøg og afholde høringer med henblik herpå med EU-institutionerne og relevante agenturer samt med internationale og nationale institutioner, ikke-statslige organisationer og private organer;

2. understreger, at enhver henstilling fra det særlige udvalg skal forelægges for og om nødvendigt følges op på af Parlamentets kompetente stående udvalg;

3. vedtager, at beføjelserne og de tilgængelige ressourcer i Parlamentets stående udvalg med ansvar for spørgsmål i forbindelse med vedtagelse, opfølgning og gennemførelse af EU-lovgivning med relation til ansvarsområdet for det særlige udvalg forbliver uændrede;

4. beslutter, at når det særlige udvalgs arbejde omfatter vidneafhøring af fortrolig karakter, vidneudsagn, der involverer personoplysninger, eller omfatter udvekslinger af synspunkter eller høringer med myndigheder og organer om fortrolige oplysninger, herunder videnskabelige undersøgelser eller dele deraf, der er blevet tildelt fortrolighedsstatus i henhold til artikel i 63 forordning (EF) nr. 1107/2009, afholdes møderne for lukkede døre; beslutter desuden, at vidner og sagkyndige har ret til at afgive forklaring eller til at vidne for lukkede døre;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1).

Tirsdag den 6. februar 2018

5. beslutter, at listerne over personer, der inviteres til offentlige møder, listerne over dem, der deltager i dem, og referaterne af sådanne møder offentliggøres;
 6. beslutter, at fortrolige dokumenter, der er modtaget af det særlige udvalg, vurderes i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i artikel 210a i dets forretningsorden; fastslår desuden, at sådanne oplysninger udelukkende anvendes med henblik på udarbejdelse af den endelige rapport i det særlige udvalg;
 7. vedtager, at det særlige udvalg består af 30 medlemmer i overensstemmelse med art. 199, stk. 1, i dets forretningsorden;
 8. vedtager, at det særlige udvalgs mandat er på ni måneder, medmindre Parlamentet forlænger denne frist inden dens udløb, og at dets mandat løber fra datoen for dets konstituerende møde; vedtager, at det særlige udvalg forelægger Parlamentet en endelig rapport, der indeholder faktiske resultater og henstillinger vedrørende foranstaltninger og initiativer, der bør træffes.
-

Tirsdag den 6. februar 2018

P8_TA(2018)0023

Geoblokering og andre former for forskelsbehandling på grundlag af kundernes nationalitet, bopæl eller hjemsted i det indre marked *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. februar 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om imødegåelse af geoblokering og andre former for forskelsbehandling på grundlag af kundernes nationalitet, bopæl eller hjemsted i det indre marked og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF (COM(2016)0289 — C8-0192/2016 — 2016/0152(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2018/C 463/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2016)0289),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0192/2016),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til den begrundede udtalelse, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det østrigske Forbundsråd, om at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
 - der henviser til udtalelse af 19. oktober 2016 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 29. november 2017 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og udtalelser fra Retsudvalget, Udvalget om Industri, Forskning og Energi og Udvalget om Kultur og Uddannelse (A8-0172/2017),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. tager Kommissionens erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, og som vil blive offentliggjort i L-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende* sammen med den endelige lovgivningsmæssige retsakt, til efterretning;
 3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 34 af 2.2.2017, s. 93.

Tirsdag den 6. februar 2018

P8_TC1-COD(2016)0152

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 6. februar 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... om imødegåelse af uberettiget geoblokering og andre former for forskelsbehandling på grundlag af kundernes nationalitet, bopæl eller hjemsted i det indre marked og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og (EU) 2017/2394 og af direktiv 2009/22/EF

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2018/302.)

Tirsdag den 6. februar 2018

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

ERKLÆRING FRA KOMMISSIONEN

Kommissionen tager ordlyden af artikel 9 som vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet til efterretning.

Kommissionen ønsker i den forbindelse, uden at foregribe sin initiativret i henhold til traktaten, at fastslå, at den i overensstemmelse med artikel 9 i sin første evaluering af forordningen, som skal finde sted senest to år efter dennes ikrafttræden, vil foretage en grundig vurdering af den måde, hvorpå forordningen er blevet gennemført og har bidraget til det indre markeds effektive funktion. Den vil i den forbindelse tage hensyn til forbrugernes stigende forventninger, især hos dem, der ikke har adgang til ophavsretligt beskyttede tjenester.

Som led i evalueringen vil den også foretage en grundig analyse af gennemførligheden af og de potentielle omkostninger og fordele ved eventuelle ændringer af forordningens anvendelsesområde, navnlig hvad angår en eventuel ophævelse af undtagelsen af elektronisk leverede tjenesteydelser, hvis vigtigste funktion er at give adgang til og mulighed for brug af ophavsretligt beskyttede værker eller andre beskyttede frembringelser, fra bestemmelsen i artikel 4, stk. 1, litra b), forudsat at erhvervsaktøren har de nødvendige rettigheder i de relevante områder, under behørig hensyntagen til de sandsynlige virkninger, som en eventuel udvidelse af forordningens anvendelsesområde ville få for forbrugere og virksomheder og for de berørte sektorer i hele Den Europæiske Union. Kommissionen vil endvidere nøje analysere, hvorvidt der også i andre sektorer, herunder dem, der ikke er omfattet af direktiv 2006/123/EF og som også er undtaget fra forordningens anvendelsesområde i henhold til dennes artikel 1, stk. 3, såsom tjenesteydelser på transportområdet og audiovisuelle tjenesteydelser, stadig findes ubegrundede restriktioner baseret på nationalitet, bopæl eller etableringssted, som bør ophæves.

Hvis Kommissionen ved denne evaluering når til den konklusion, at forordningens anvendelsesområde skal ændres, vil den sammen med evalueringen fremlægge et lovgivningsmæssigt forslag herom.

Tirsdag den 6. februar 2018

P8_TA(2018)0024

Omkostningseffektive emissionsreduktioner og lavemissionsinvesteringer *I****Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. februar 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/87/EF for yderligere at fremme omkostningseffektive emissionsreduktioner og lavemissionsinvesteringer (COM(2015)0337 — C8-0190/2015 — 2015/0148(COD))****(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)**

(2018/C 463/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2015)0337),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 192, stk. 1, i traktat om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0190/2015),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 9. december 2015 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelse af 7. april 2016 fra Regionsudvalget ⁽²⁾,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 22. november 2017 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed og udtalelser fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og Udviklingsudvalget (A8-0003/2017),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling ⁽³⁾;
 2. tager Kommissionens erklæringer, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, til efterretning;
 3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatte, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 71 af 24.2.2016, s. 57.

⁽²⁾ EUT C 240 af 1.7.2016, s. 62.

⁽³⁾ Denne holdning erstatte de ændringer, der blev vedtaget den 15. februar 2017 (Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0035).

Tirsdag den 6. februar 2018

P8_TC1-COD(2015)0148

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 6. februar 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/... om ændring af direktiv 2003/87/EF for at styrke omkostningseffektive emissionsreduktioner og lavemissionsinvesteringer og afgørelse (EU) 2015/1814

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv (EU) 2018/410.)

Tirsdag den 6. februar 2018

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

ERKLÆRINGER FRA KOMMISSIONEN

Den lineære reduktionsfaktor

EU ETS er EU's vigtigste redskab til at nå EU's klimamål om at begrænse den globale gennemsnitlige temperaturstigning til et godt stykke under 2 °C over det førindustrielle niveau, som også blev vedtaget inden for rammerne af Parisaftalen. I overensstemmelse med dette mål og 2030-rammen for klima- og energipolitikken er revisionen af EU ETS og forhøjelsen af den lineære reduktionsfaktor fra 1,74 % til 2,2 % de første skridt på vejen mod opfyldelsen af EU's mål om at reducere drivhusgasemissionerne med mindst 40 % frem til 2030. Kommissionen erkender, at der er behov for en større og mere ambitiøs indsats for at opnå EU's 2050 mål for reduktion af drivhusgasemissioner i overensstemmelse med de langsigtede mål i Parisaftalen, og i dens konsekvensanalyse, som ledsager 2030-rammen for klima- og energipolitikken, fastslås det, at der for ikke at overstige dette niveau kræves en yderligere forhøjelse af den lineære reduktionsfaktor frem til 2050. Som led i enhver fremtidig gennemgang af dette direktiv lover Kommissionen at overveje en forhøjelse af den lineære reduktionsfaktor i lyset af den internationale udvikling, idet der opfordres til en stramning af EU's politikker og foranstaltninger.

Emissioner fra søtransport

Kommissionen noterer sig Europa-Parlamentets forslag. Det forventes, at IMO i april 2018 træffer afgørelse om den første strategi for nedbringelse af drivhusgasemissioner fra skibe. Kommissionen vil hurtigt vurdere og aflægge rapport om denne strategi, navnlig dens mål om nedbringelse af emissioner og listen over foranstaltninger til at nå disse mål, herunder tidsplanen for vedtagelse af sådanne foranstaltninger. Den vil i den forbindelse overveje, hvilke næste skridt der er nødvendige for at sikre et rimeligt bidrag fra sektoren, herunder det videre forløb, som er foreslået af Parlamentet. I forbindelse med nye lovgivningsmæssige foranstaltninger om drivhusgasemissioner fra søfart vil Kommissionen behørigt vurdere ændringsforslag, der vedtages af Europa-Parlamentet på dette område.

Retfærdig omstilling i kul- og kulstofintensive regioner

Kommissionen gentager tilsagnet om at udvikle et særligt initiativ, der giver skræddersyet støtte til en retfærdig omstilling i kul- og kulstofintensive regioner i de berørte medlemsstater.

I denne henseende vil den arbejde i partnerskab med de berørte parter i disse regioner med henblik på at yde vejledning, navnlig for så vidt angår adgang til og brug af de relevante midler og programmer, og tilskynde til udveksling af god praksis, herunder drøftelser om handlingsplaner for industrien og behov for omskoling.

CO₂-opsamling og -anvendelse

Kommissionen noterer sig Europa-Parlamentets forslag om at fritage de emissioner, der er verificeret som opsamlet og anvendt på en måde, der sikrer permanent binding, fra kravene om kvotereturnering i henhold til EU ETS. Disse teknologier er på nuværende tidspunkt ikke tilstrækkeligt udviklede til, at der kan træffes afgørelse om deres fremtidige lovgivningsmæssige behandling. I lyset af det teknologiske potentiale ved CO₂-opsamling og -anvendelse forpligter Kommissionen sig til at overveje den lovgivningsmæssige behandling heraf i løbet af den næste handelsperiode med henblik på at undersøge, om det i forbindelse med en eventuel fremtidig revision af direktivet er relevant at ændre den lovgivningsmæssige behandling. I denne forbindelse vil Kommissionen tage behørigt hensyn til disse teknologiers potentiale til at bidrage til betydelige emissionsreduktioner, uden at det går ud over EU ETS' miljømæssige integritet.

Onsdag den 7. februar 2018

P8_TA(2018)0028

Afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod en delegeret retsakt: anvendelsesdatoer for to delegerede forordninger

Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 20. december 2017 om ændring af delegeret forordning (EU) 2017/2358 og delegeret forordning (EU) 2017/2359 for så vidt angår deres anvendelsesdato (C(2017)08681 — 2017/3032(DEA))

(2018/C 463/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens delegerede forordning (C(2017)08681) (»den delegerede ændringsforordning«),
 - der henviser til skrivelse af 24. januar 2018 fra Økonomi- og Valutaudvalget til Udvalgsformandskonferencens formand,
 - der henviser til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution⁽¹⁾, særlig artikel 25, stk. 2, artikel 28, stk. 4, artikel 29, stk. 4 og 5, artikel 30, stk. 6, og artikel 39, stk. 5,
 - der henviser til Økonomi- og Valutaudvalgets henstilling til afgørelse,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 105, stk. 6,
 - der henviser til, at der ikke er gjort indsigelse inden for den frist, der er fastsat i forretningsordenens artikel 105, stk. 6, tredje og fjerde led, og som udløb den 6. februar 2018,
- A. der henviser til, at den delegerede ændringsforordning bør finde anvendelse inden den 23. februar 2018, datoen for ikrafttrædelsen af Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/2358 og Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/2359 (»de to delegerede forordninger«), og at en fuld udnyttelse af den tremåneders kontrolperiode, Parlamentet har til rådighed, kan føre til, at de to delegerede forordninger træder i kraft inden den ændrede anvendelsesdato for direktiv (EU) 2016/97 (»direktivet om forsikringsdistribution«), nemlig den 1. oktober 2018, som foreslået af Kommissionen i dennes forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv (EU) 2016/97 for så vidt angår anvendelsesdatoen for medlemsstaternes gennemførelsesforanstaltninger (COM(2017)0792);
- B. der henviser til, at en hurtig offentliggørelse af den delegerede ændringsforordning i *Den Europæiske Unions Tidende* vil gøre det muligt at tilpasse datoerne for anvendelsen af de to delegerede forordninger med den ændrede anvendelsesdato for direktivet om forsikringsdistribution;
- C. der henviser til, at dette svarer til Parlamentets afgørelser af 25. oktober 2017⁽²⁾ om ikke at gøre indsigelse mod to delegerede forordninger, hvori det anmoder Kommissionen om at vurdere, om anvendelsen af direktivet om forsikringsdistribution kunne forlænges til den 1. oktober 2018;
1. erklærer, at det ikke gør indsigelse mod den delegerede ændringsforordning;
 2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT L 26 af 2.2.2016, s. 19.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0404 og P8_TA(2017)0405.

Onsdag den 7. februar 2018

P8_TA(2018)0029

Europa-Parlamentets sammensætning**Europa-Parlamentets beslutning af 7. februar 2018 om Europa-Parlamentets sammensætning (2017/2054(INL) — 2017/0900(NLE))**

(2018/C 463/20)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 14, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
 - der henviser til artikel 10 i TEU ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 13. marts 2013 om Europa-Parlamentets sammensætning med henblik på valget i 2014 ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 11. november 2015 om reform af valgloven i Den Europæiske Union, som indeholder et forslag til Rådets afgørelse med henblik på vedtagelse af bestemmelserne om ændring af akten om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet ⁽³⁾,
 - der henviser til Det Europæiske Råds afgørelse 2013/312/EU af 28. juni 2013 ⁽⁴⁾ om Europa-Parlamentets sammensætning,
 - der henviser til Langfredagsaftalen af 10. april 1998,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45, 52 og 84,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A8-0007/2018),
- A. der henviser til, at Europa-Parlamentets sammensætning skal respektere de kriterier, der er fastlagt i artikel 14, stk. 2, første afsnit, i TEU, nemlig at antallet af repræsentanter for unionsborgerne ikke må overstige syv hundrede og halvtreds plus formanden, at borgerne skal repræsenteres degressivt proportionalt med en minimumstærskel på seks medlemmer for hver medlemsstat, og at ingen medlemsstat kan tildeles mere end 96 pladser;
- B. der henviser til, at artikel 14, stk. 2, i TEU fastsætter, at Europa-Parlamentet består af repræsentanter for Unionens borgere;
- C. der henviser til, at TEU og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde understreger betydningen af lighed mellem borgerne og ligebehandling af dem fra EU-institutionernes side; der henviser til, at det er vigtigt at fremme lige repræsentation med henblik på at øge Europa-Parlamentets legitimitet som det lovgivende organ, der repræsenterer Unionens borgere;
- D. der henviser til, at Europa-Parlamentet har undersøgt en række forslag, der var bestilt af og forelagt for det, til et varigt system til fordeling af pladser baseret på matematiske formler;
- E. der henviser til, at Det Forenede Kongerige den 29. marts 2017 i overensstemmelse med artikel 50 i TEU meddelte Det Europæiske Råd, at det agter at udtræde af Den Europæiske Union, og at den toårige tidsramme for forhandlinger og indgåelse af en udtrædelsesaftale slutter den 29. marts 2019, medmindre Det Europæiske Råd efter aftale med Det Forenede Kongerige med enstemmighed beslutter at forlænge denne frist;
- F. der henviser til, at medmindre den nuværende retlige situation ændres, vil Det Forenede Kongerige ikke længere være medlem af Den Europæiske Union på tidspunktet for det næste valg til Europa-Parlamentet i 2019;

⁽¹⁾ Denne artikel bestemmer, at »borgerne repræsenteres direkte på EU-plan i Europa-Parlamentet«.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0082.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0395.

⁽⁴⁾ EUT L 181 af 29.6.2013, s. 57.

Onsdag den 7. februar 2018

- G. der henviser til, at adskillige medlemsstater for nylig har givet udtryk for støtte til oprettelsen af en fælles valgkreds fra og med valget til Europa-Parlamentet i 2019; der henviser til, at en forudsætning for oprettelsen af en fælles valgkreds er en ændring af akten om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet, som bør vedtages senest et år før valget til Europa-Parlamentet som fastsat i Venedigkommissionens kodeks for god praksis i forbindelse med valgspørgsmål;
- H. der henviser til, at Europa-Parlamentet i sit forslag af 11. november 2015 til Rådets afgørelse om ændring af akten om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet krævede indførelse af en obligatorisk spærregrense for valgkredse samt for medlemsstater med én samlet valgkreds, hvor listevalg anvendes, og som omfatter mere end et bestemt antal mandater; mener, at denne spærregrense skal fastlægges under hensyntagen til den nye fordeling af pladser;
1. bemærker, at den nuværende fordeling af pladser i Europa-Parlamentet som fastsat i Det Europæiske Råds afgørelse 2013/312/EU kun finder anvendelse på valgperioden 2014-2019; understreger derfor, at det er nødvendigt med en ny afgørelse om Europa-Parlamentets sammensætning for valgperioden 2019-2024;
 2. erkender det forhold, at den nuværende fordeling af pladser i flere tilfælde ikke er i overensstemmelse med princippet om degressiv proportionalitet, og den skal derfor korrigeres senest et år inden valget til Europa-Parlamentet i 2019;
 3. anerkender, at en række medlemsstater også finder, at afstemningssystemet i Rådet skal tages i betragtning, når der træffes afgørelse om fordelingen af pladser i Europa-Parlamentet;
 4. understreger, at mens de matematiske formler viser et stort potentiale for et varigt system til fordelingen af pladserne i fremtiden, er det ikke politisk bæredygtigt for Parlamentet at foreslå et permanent system på dette tidspunkt;
 5. anerkender, at medmindre den nuværende retlige situation ændres, vil Det Forenede Kongerige ikke længere være en medlemsstat på tidspunktet for det næste valg til Europa-Parlamentet i 2019;
 6. foreslår, at der fra det næste valg til Europa-Parlamentet i 2019 skal anvendes en ny fordeling af pladser i Parlamentet, som overholder de kriterier, der er fastlagt i artikel 14 i TEU; mener at i tilfælde af, at ovennævnte retlige situation vedrørende Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union ændrer sig, bør fordelingen af pladserne i valgperioden 2014-2019 finde anvendelse indtil Det Forenede Kongeriges udtrædelse af Den Europæiske Union får retskraft;
 7. understreger, at pladser, der bliver ledige som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union, vil lette vedtagelsen af en ny fordeling af pladserne i Europa-Parlamentet, hvorved princippet om degressiv proportionalitet gennemføres; understreger endvidere, at den nye foreslåede fordeling ville give mulighed for at mindske Parlamentets størrelse; bemærker, at kun en brøkdél af de pladser, som Det Forenede Kongerige har afgivet, er tilstrækkelig til at sikre, at der ikke sker et tab af pladser for nogen medlemsstat;
 8. understreger, at en reduktion af Parlamentets størrelse ville frigøre et antal pladser til eventuelle fremtidige udvidelser af Den Europæiske Union;
 9. minder om, at befolkningen i Nordirland i henhold til Langfredagsaftalen har en umistelig ret til britisk statsborgerskab, irsk statsborgerskab eller begge dele, og — i kraft af retten til irsk statsborgerskab — ligeledes til unionsborgerskab;
 10. minder om, at degressiv proportionalitet, som er fastlagt i traktaterne, er baseret på antallet af pladser pr. medlemsstat og ikke på kandidaternes nationalitet;
 11. opfordrer Rådet til hurtigt at færdiggøre revisionen af akten om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet;

Onsdag den 7. februar 2018

12. understreger, at den af Europa-Parlamentet foreslåede reform af akten om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet vil styrke den europæiske karakter af valget og sende et positivt signal for den fremtidige udvikling af det europæiske projekt;
 13. finder, at den foreslåede fordeling, der er baseret på traktaternes principper, udgør et solidt grundlag for en metode til at fastlægge fordelingen af pladser i fremtiden under overholdelse af kriterierne i artikel 14 i TEU, navnlig princippet om degressiv proportionalitet, og er tillige retfærdig, gennemsigtig, objektiv i overensstemmelse med de seneste demografiske forandringer og forståelig for de europæiske borgere;
 14. forelægger på grundlag af sin initiativret i henhold til artikel 14, stk. 2, i TEU Det Europæiske Råd vedføjede forslag til Det Europæiske Råds afgørelse om fastlæggelse af Europa-Parlamentets sammensætning; understreger, at der er et presserende behov for at vedtage denne afgørelse, som kræver Parlamentets godkendelse, således at medlemsstaterne i god tid kan træffe de nødvendige nationale bestemmelser, således at de kan tilrettelægge valget til Europa-Parlamentet for valgperioden 2019-2024;
 15. pålægger sin formand at sende denne beslutning og det vedføjede forslag til Det Europæiske Råds afgørelse sammen med ovennævnte betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender til Det Europæiske Råd, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Onsdag den 7. februar 2018

BILAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

Forslag til

DET EUROPÆISKE RÅDS AFGØRELSE

om Europa-Parlamentets sammensætning

DET EUROPÆISKE RÅD HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 14, stk. 2,

under henvisning til Europa-Parlamentets initiativ,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 14, stk. 2, første afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union fastsætter kriterierne for Europa-Parlamentets sammensætning, nemlig at antallet af repræsentanter for Unionens borgere ikke må overstige syv hundrede og halvtreds plus formanden, at borgerne skal repræsenteres degressivt proportionalt med en mindstetærskel på seks medlemmer for hver medlemsstat, og at ingen medlemsstat kan tildeles mere end seksoghalvfems pladser.
- (2) Af artikel 10 i traktaten om Den Europæiske Union fremgår det bl.a., at Unionens funktionsmåde bygger på det repræsentative demokrati, hvor borgerne repræsenteres direkte på EU-plan i Europa-Parlamentet, og medlemsstater repræsenteres af deres regeringer, der selv er demokratisk ansvarlige over for deres nationale parlamenter eller borgere, i Rådet. Artikel 14, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union om Europa-Parlamentets sammensætning finder derfor anvendelse inden for konteksten af de bredere institutionelle ordninger, der er fastsat i traktaterne, og som ligeledes omfatter bestemmelserne om beslutningstagning i Rådet —

VEDTAGET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Ved anvendelsen af bestemmelserne i artikel 14, stk. 2, første afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union skal følgende principper overholdes:

- ved fordelingen af pladser i Europa-Parlamentet skal de i traktaten om Den Europæiske Union fastsatte minimums- og maksimumstal pr. medlemsstat udnyttes fuldt ud for så nøjagtigt som muligt at afspejle størrelsen af de respektive befolkninger
- degressiv proportionalitet defineres som følger: forholdet mellem de enkelte medlemsstaters indbyggertal og antal pladser inden afrunding til hele tal skal variere i forhold til deres respektive indbyggertal på en sådan måde, at hvert enkelt medlem af Europa-Parlamentet fra en mere folkerig medlemsstat repræsenterer flere borgere end hvert enkelt medlem fra en mindre folkerig medlemsstat, og omvendt, at jo større en medlemsstats befolkning er, jo mere ret har den til et stort antal pladser
- fordelingen af pladser skal afspejle den demografiske udvikling i medlemsstaterne.

Artikel 2

Kommissionen (Eurostat) beregner størrelsen af medlemsstaternes befolkning på grundlag af de seneste oplysninger fra medlemsstaterne og i henhold til en metode fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1260/2013⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1260/2013 af 20. november 2013 om europæiske demografiske statistikker (EUT L 330 af 10.12.2013, s. 39).

Onsdag den 7. februar 2018

Artikel 3

1. Antallet af repræsentanter i Europa-Parlamentet, der vælges i hver enkelt medlemsstat, for valgperioden 2019-2024 fastsættes hermed til:

Belgien	21
Bulgarien	17
Tjekkiet	21
Danmark	14
Tyskland	96
Estland	7
Irland	13
Grækenland	21
Spanien	59
Frankrig	79
Kroatien	12
Italien	76
Cypern	6
Letland	8
Litauen	11
Luxembourg	6
Ungarn	21
Malta	6
Nederlandene	29
Østrig	19
Polen	52
Portugal	21
Rumænien	33
Slovenien	8
Slovakiet	14
Finland	14
Sverige	21

2. Såfremt Det Forenede Kongerige stadig er en EU-medlemsstat ved begyndelsen af valgperioden 2019-2024, skal antallet af repræsentanter i Europa-Parlamentet pr. medlemsstat, som tiltræder deres mandat, dog være det antal, der er fastsat i artikel 3 i Rådets afgørelse 2013/312/EU⁽¹⁾, indtil Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union får retskraft.

⁽¹⁾ Det Europæiske Råds afgørelse 2013/312/EU af 28. juni 2013 om Europa-Parlamentets sammensætning (EUT L 181 af 29.6.2013, s. 57).

Onsdag den 7. februar 2018

Når Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen får retskraft, er antallet af repræsentanter i Europa-Parlamentet, der vælges i hver medlemsstat, det, der er angivet i stk. 1 i denne artikel.

Alle repræsentanter i Europa-Parlamentet, som besætter de ekstra pladser, der fremkommer som forskellen mellem antallet af pladser, der tildeles i henhold til første og andet afsnit i dette stykke, tiltræder deres mandater i Parlamentet på samme tid.

Artikel 4

I tilstrækkelig god tid inden begyndelsen af valgperioden 2024-2029 forelægger Europa-Parlamentet Det Europæiske Råd i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union et forslag til en ajourført fordeling af pladserne.

Artikel 5

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i ...

På Det Europæiske Råds vegne

Formand

Onsdag den 7. februar 2018

P8_TA(2018)0030

Revision af rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen**Europa-Parlamentets afgørelse af 7. februar 2018 om revision af rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen (2017/2233(ACI))**

(2018/C 463/21)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Formandskonferencens afgørelse af 5. oktober 2017,
- der henviser til brevvækslingen mellem dets formand og Kommissionens formand, navnlig skrivelsen af 2. oktober 2017 fra sidstnævnte, hvori Kommissionens formand tilslutter sig de tekstforslag, Parlamentets formand havde forelagt den 7. september 2017,
- der henviser til rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen⁽¹⁾ og til udkastet til ændringerne heraf,
- der henviser til artikel 10, stk. 1 og 4, og artikel 17, stk. 3 og 7, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og artikel 245 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til artikel 295 i TEUF,
- der henviser til Kommissionens arbejdsprogram for 2017⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. november 2015 om reform af valgloven i Den Europæiske Union⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 1. december 2016 om kommissærers interesseerklæringer — retningslinjer⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. februar 2017 om forbedring af Den Europæiske Unions funktionsmåde ved at drage fordel af Lissabontraktatens potentiale⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. september 2017 om gennemsigtighed, ansvarlighed og integritet i EU-institutionerne⁽⁶⁾,
- der henviser til udkastet til Kommissionens afgørelse af 12. september 2017 om en adfærdskodeks for Europa-Kommissionens medlemmer, særlig artikel 10 om deltagelse i europæisk politik i løbet af mandatperioden,
- der henviser til ajourføringen af sit Generaldirektorat for Unionens Interne Politikkers studie med titlen »The Code of Conduct for Commissioners — improving effectiveness and efficiency«,
- der henviser til forretningsordenens artikel 140, stk. 1,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A8-0006/2018),

⁽¹⁾ EUT L 304 af 20.11.2010, s. 47.⁽²⁾ Kommissionens meddelelse af 25. oktober 2016 med titlen »Kommissionens arbejdsprogram 2017 — Realisering af et Europa, der beskytter, styrker og forsvarer« (COM(2016)0710).⁽³⁾ EUT C 366 af 27.10.2017, s. 7.⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0477.⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0049.⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0358.

Onsdag den 7. februar 2018

- A. der henviser til, at Unionens funktionsmåde ifølge artikel 10, stk. 1, i TEU bygger på repræsentativt demokrati, og at Kommissionen som Unionens udøvende organ spiller en afgørende rolle i Unionens funktionsmåde;
- B. der henviser til, at artikel 10, stk. 3, og artikel 11 i TEU giver unionsborgerne ret til at deltage i Unionens demokratiske liv;
- C. der henviser til, at artikel 17, stk. 3, i TEU fastsætter, at Kommissionen udfører sine opgaver i fuldkommen uafhængighed, at Kommissionens medlemmer skal vælges på grundlag af deres almindelige duelighed og europæiske engagement blandt personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og at de hverken må søge eller modtage instruktioner fra nogen regering, nogen institution, noget andet organ eller nogen anden organisation;
- D. der henviser til, at formålet med udkastet til ændringer er at anvende demokratiske principper ved valget af formanden for Kommissionen, jf. artikel 17, stk. 7, i TEU;
- E. der henviser til, at udkastet til ændringer gør det muligt for kommissionsmedlemmer at stille op til valg til Europa-Parlamentet uden at behøve at træde tilbage;
- F. der henviser til, at det er almindelig praksis i medlemsstaterne, at regeringsmedlemmer stiller op ved nationale parlamentsvalg, uden at de behøver træde tilbage;
- G. der henviser til, at udkastet til ændringer også giver mulighed for, at kommissionsmedlemmer udpeges af de europæiske politiske partier som spidskandidater til posten som formand for Kommissionen;
- H. der henviser til, at Parlamentet allerede har udtrykt støtte til processen med spidskandidater, som klart er fastlagt i traktaten, i sit forslag til en revision af akten om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet ⁽¹⁾;
- I. der henviser til, at det hedder i artikel 10, stk. 4, i TEU, at politiske partier på europæisk plan bidrager til at skabe en europæisk politisk bevidsthed, og til, at artikel 10, stk. 3, og artikel 11, stk. 1, i TEU udvider dette til borgerne og repræsentative sammenslutninger;
- J. der henviser til, at udkastet til ændringer også indeholder bestemmelser om de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger for at beskytte principperne om gennemsigtighed, upartiskhed, fortrolighed og kollegialitet, som alle fortsat gælder for kommissionsmedlemmer, der deltager i en valgkampagne;
- K. der henviser til, at der ved udkastet til ændringer indføres en pligt for formanden for Kommissionen til at underrette Parlamentet om de foranstaltninger, der træffes for at sikre overholdelse af principperne om uafhængighed, integritet og diskretion, jf. artikel 245 i TEUF og adfærdskodeksen for Europa-Kommissionens medlemmer, når kommissærer stiller op som kandidater til valg til Europa-Parlamentet;
- L. der henviser til, at det i udkastet til ændringer bestemmes, at kommissionsmedlemmer ikke må bruge Kommissionens menneskelige eller materielle ressourcer til aktiviteter, der har tilknytning til en valgkampagne;
1. minder om, at Kommissionens formand vil blive valgt af Europa-Parlamentet på forslag af Det Europæiske Råd under hensyntagen til resultatet af valget til Europa-Parlamentet, og efter at der har fundet passende høringer sted, og at de europæiske politiske partier derfor, som det var tilfældet i 2014, skal opstille spidskandidater med henblik på at lade de europæiske borgere bestemme, hvem der skal vælges som formand for Kommissionen ved valget til Europa-Parlamentet;
 2. minder om, at processen med spidskandidater afspejler den interinstitutionelle balance mellem Parlamentet og Det Europæiske Råd i overensstemmelse med traktaterne; understreger endvidere, at dette yderligere skridt i retning af at styrke Unionens parlamentariske dimension er et princip, der ikke kan omstødes;
 3. understreger, at Det Europæiske Råd, hvis det ikke overholder processen med spidskandidater, også risikerer at forelægge en kandidat til posten som formand for Kommissionen, der ikke har tilstrækkeligt parlamentarisk flertal, til godkendelse i Parlamentet;

⁽¹⁾ Akt om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet ved almindelige direkte valg, knyttet til Rådets afgørelse 76/787/EKSF, EØF, Euratom (EFT L 278 af 8.10.1976, s. 1), som ændret ved Rådets afgørelse 93/81/Euratom, EKSF, EØF (EFT L 33 af 9.2.1993, s. 15) og ved Rådets afgørelse 2002/772/EF, Euratom (EFT L 283 af 21.10.2002, s. 1).

Onsdag den 7. februar 2018

4. advarer om, at Europa-Parlamentet vil være parat til at afvise enhver kandidat i proceduren for indsættelse af formanden for Kommissionen, der ikke er blevet udpeget som spidskandidat forud for valget til Europa-Parlamentet;
5. mener, at processen med spidskandidater også er et bidrag til gennemsigtighed, da kandidater til posten som formand for Kommissionen bekendtgøres før valget til Europa-Parlamentet og ikke efterfølgende, som det var tilfældet tidligere;
6. understreger, at processen med spidskandidater fremmer de europæiske borgeres politiske bevidsthed forud for valget til Europa-Parlamentet og styrker både Parlamentets og Kommissionens politiske legitimitet ved at knytte deres respektive valg mere direkte til vælgernes afgørelse; anerkender derfor den betydelige merværdi ved princippet om spidskandidater i forbindelse med målet om en styrkelse af Kommissionens politiske karakter;
7. mener, at Kommissionens politiske legitimitet ville blive styrket mere, hvis flere valgte medlemmer af Europa-Parlamentet blev udnævnt til medlemmer af Kommissionen;
8. minder om, at alle større europæiske politiske parter forud for valget til Europa-Parlamentet i 2014 tog processen med spidskandidater til sig og pegede på deres kandidat til posten som formand for Kommissionen, og at der blev afholdt offentlige debatter mellem kandidaterne, hvilket skabte en konstitutionel og politisk praksis, som afspejler den interinstitutionelle balance, som traktaterne foreskriver;
9. mener, at processen med spidskandidater i 2014 viste sig at være en succes, og understreger, at valget til Europa-Parlamentet i 2019 vil være en anledning til at cementere brugen af denne praksis;
10. opfordrer de europæiske politiske partier til at udpege deres spidskandidater gennem en åben, gennemsigtig og demokratisk procedure;
11. mener, at udkastet til ændringer er i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, og artikel 17, stk. 1, i TEU, og hilser ændringerne velkommen som en forbedring, der konsoliderer den demokratiske proces for valget af formanden for Kommissionen;
12. noterer sig ikrafttrædelsen af den reviderede adfærdskodeks for Kommissionens medlemmer, som har til formål at præcisere, hvilke forpligtelser der gælder for siddende og tidligere kommissionsmedlemmer; henviser til de synspunkter, Europa-Parlamentet allerede har tilkendegivet med hensyn til bl.a. en afkølingsperiode for tidligere kommissionsmedlemmer efter mandatperiodens ophør, gennemsigtighed, udpegningen af det uafhængige etiske udvalg og deltagelse i europæiske valgkampagner;
13. mener, at det er vigtigt, at der i adfærdskodeksen for Kommissionens medlemmer fastlægges høje standarder for gennemsigtighed, upartiskhed og sikkerhedsforanstaltninger for at undgå enhver mulig interessekonflikt blandt kommissionsmedlemmer, der deltager i en valgkampagne;
14. minder særlig om sit krav om en treårig »afkølingsperiode« for tidligere kommissionsmedlemmer efter mandatperiodens ophør;
15. godkender ændringerne af rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen i bilaget til denne afgørelse;
16. pålægger sin formand at undertegne ændringerne sammen med Kommissionens formand og drage omsorg for, at de offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
17. pålægger sin formand at fremsende denne afgørelse og bilaget til Kommissionen og til Rådet og medlemsstaternes parlamenter til orientering.

Onsdag den 7. februar 2018

BILAG

Aftale mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen om ændring af punkt 4 i rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen

(Teksten i bilaget gengives ikke her, eftersom den svarer til aftalen som offentliggjort i EUT L 45 af 17. februar 2018, s. 46).

Onsdag den 7. februar 2018

P8_TA(2018)0031

Portugals elektroniske udveksling af oplysninger fra køretøjsregistre ***Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. februar 2018 om udkast til Rådets gennemførelsesafgørelse om Portugals elektroniske udveksling af oplysninger fra køretøjsregistre (13308/2017 — C8-0419/2017 — 2017/0821(CNS))****(Høring)**

(2018/C 463/22)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets udkast (13308/2017),
 - der henviser til artikel 39, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union, som ændret ved Amsterdamtraktaten, og artikel 9 i protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C8-0419/2017),
 - der henviser til Rådets afgørelse 2008/615/RIA af 23. juni 2008 om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet ⁽¹⁾, særlig artikel 33,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 78c,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0017/2018),
1. godkender Rådets udkast;
 2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre den tekst, Parlamentet har godkendt, i væsentlig grad;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT L 210 af 6.8.2008, s. 1.

Torsdag den 8. februar 2018

P8_TA(2018)0037

Garantifond for aktioner i forhold til tredjeland *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. februar 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjeland (COM(2016)0582 — C8-0374/2016 — 2016/0274(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2018/C 463/23)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2016)0582),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 209 og 212 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0374/2016),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 1. december 2017 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget og udtalelser fra Udviklingsudvalget, Udenrigsudvalget og Udvalget om International Handel (A8-0132/2017),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2016)0274

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 8. februar 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/... om ændring af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjeland

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2018/409.)

Torsdag den 8. februar 2018

P8_TA(2018)0038

EU-garanti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med finansieringstransaktioner til støtte for investeringsprojekter uden for Unionen *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. februar 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af afgørelse nr. 466/2014/EU om en EU-garanti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med finansieringstransaktioner til støtte for investeringsprojekter uden for Unionen (COM(2016)0583 — C8-0376/2016 — 2016/0275(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2018/C 463/24)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2016)0583),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 209 og 212 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0376/2016),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til rapporten fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet med en midtvejsevaluering af anvendelsen af afgørelse nr. 466/2014/EU for så vidt angår EU-garantien til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med finansieringstransaktioner til støtte for investeringsprojekter uden for Unionen (COM(2016)0584),
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 1. december 2017 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget og udtalelser fra Udviklingsudvalget, Udenrigsudvalget, Udvalget om International Handel og Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A8-0135/2017),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2016)0275

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 8. februar 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2018/... om ændring af afgørelse nr. 466/2014/EU om en EU-garanti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med finansieringstransaktioner til støtte for investeringsprojekter uden for Unionen

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, afgørelse (EU) 2018/412.)

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA